

Intervju med Sven Nilsson:

En total visjon om Kristi legeme

*Bjørn Wiik:
«Jeg lå halvdød ved
veien!»*

*Åndelig lederkonferanse i
Arendal 9.-12. oktober.*

*Morris Vaagenes jr.:
En tradisjonell menighet
kan fornyes*

*«Ikke halvdelen var meg fortalt!»
Intervju med Yonggi Cho.*

Sigvard Wallenberg: Gud har problem!

**Kr. 5
pr.stk.**

REDAKTØR

Rolf Erik Janøy

Redaksjonens adresse:

Olavsgt. 9A
3190 HORTEN
Tlf.: (033) 44 726**MEDARBEIDERE**Hans Bratterud
Aril Edvardsen
Leif Jacobsen
Rolf Jansson
Per Kapstad
Martin Meland
Tommy Moum
Sven Nilsson
Marit Rasmussen
Sigurd Sørhus
Erhing Thu
Sigvard Wallenberg
Leif A. Wellerop
Ivar Øksendal
Åge Åleskjær**GRAFISK FORM**

Leif Harry Håvåg

DISTRIBUSJONJudith Bettum
Ekspedisjonens adresse:
Postboks 8
4480 Kvinesdal
Tlf. (043) 50711**ABONNEMENT**Norge og Skandinavia kr. 30,— pr. år.
Utlandet ellers kr. 40,— pr. år
Bestilling av bladet kan skje ved å sende
TYDELIG navn og adresse til bladets
ekspedisjon.**POSTGIROKONTO**Pioneren 3 19 84 62
Misjonsskolen 5 62 09 35
Operasjon Ungdomsteam OUT 3 75 17 08

Skulle de passe bedre å bruke bankgiro, kan du bruke bankgiro 3080.00716. Vennligst oppgi avsender og hva sendingen gjelder.

TAKK FOR DIN GAVE TIL ARBEIDET!

ARTIKLER i bladet står for forfatterens eget syn og behøver ikke alltid stemme overens med redaksjonens oppfatning.

INNSENDT STOFF som ønskes trykket bør helst være maskinskrevet med dobbel linjeavstand og bare på den ene siden av arket. Legg ved frankert retur-konvolutt dersom ikke bestilt materiale ønskes i retur hvis det ikke blir brukt.

ETTERTRYKK av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

ANNONSER: kontakt redaksjonen for avtale.

SA'JS, PAST UP, REPRO:
E. Sem A/S, Halden**TRYKK**Kvina Trykk
4480 Kvinesdal**UTGIVER**Troens Bevis' Bibel- og Misjonsinstitutt
4480 Kvinesdal.

For meget om kjærlighet?

Av Rolf Erik Janøy

Tales og skrives det for meget om å elske hverandre i vår tid? Det advares fra mange hold, helt fra Indremisjonskretser til Maran-ata-grupperinger mot dette.

Tales og skrives det for meget om å elske hverandre i vår tid? Det advares fra mange hold, helt fra Indremisjonskretser til Maran-ata-

Vanry

Kjærligheten til kristne med en noe annen lære enn vår egen fremstilles som noe farlig og lettsindig. Kjærligheten er blitt så baktalt at den endog kan fremstilles som utroskap mot Guds ord, og et uttrykk for frafallstendenser i endetiden.

Ikke underlig at kjærligheten til hverandre rent er kommet i vanry blant mange oppriktige kristne. Forkynnelse om kjærlighet er noe «bløtaktig» og «farlig.» Det å vise overbærenhet og mildhet foraktes, mens ampere personangrep i all offentlighet kan hylles som troskap mot bibelens lære.

Alvorlig

Denne redsel for at det skal bli for meget kjærlighet, er i sannhet et alvorlig endetids-tegn. Nettopp fordi den viser hvor lite vi ønsker å ta Guds ord alvorlig.

Finnes det et budskap til oss kristne som er så sentralt entydig og klart som Jesu bud til oss: «Elsk hverandre», (Joh. 15,17)?

Jesus og Paulus sier endog at kjærligheten til Gud og hverandre er summen av **alt** Guds Ord. (Matt. 22,40 — Rom. 13,8-10). Tross dette tør man frimodig bruke Skriften som påskudd for ukjærlighet, — og mange kristne støtter slik missbruk av Guds ord.

Forbehold

Teoretisk er alle kristne enig i at vi må vise hverandre kjærlighet, men vi er raske til å komme med våre forbehold. De jeg skal elske bør først og fremst ha det samme syn som jeg. «Jeg har den sunne bibelske lære, og alle som ikke er enig med meg viser en svermerisk kristendomsforståelse, for ikke å si at de er vranglærere». Vi kan da ikke elske vranglærere?

I praksis vil det ofte si kristne som er i andre kirkesamfunn enn mitt eget. Slik kan vi på en tilsynelatende «bibelsk» måte sette kjærligheten til hver-

andre opp mot kjærligheten til Guds Ord. Men hvordan kan vi elske Jesus og hans ord uten å elske selv den «ringeste» av de som Jesus døde for? Vi har ikke lov å redusere Jesu uforbeholdne befaling om å elske hverandre til et menneskelig meningsfellesskap.

Den gode strid

Vi vil på ingen måte redusere betydningen av å stride troens gode strid. Den sunne bibelske lære er av størst verdi. Men når læren adskilles fra livsamfunnet med Jesus Kristus og bare blir en teoretisk kunnskap, da er den hverken sunn eller rett lenger, om teorien er aldri så «bibelsk». Det er umulig å leve som et Guds barn uten at det skaper et behov for å vise kjærlighet til andre nådesøken i Kristus. Ekte åndelige erfaringer vil alltid utdype kjærligheten til Jesus og hverandre. Guds kjærlighet i våre hjerter er frukt av Åndens fylde. (Gal. 5,22).

Denne fylde virker ikke en kompromissholdning overfor de sannheter jeg mener å se i Guds ord eller gir nedsatt «lærebevissthet». Men jeg viser en eventuell uenighet på en kjærlig måte. Guds kjærlighet til oss er ikke grunnet på at vi har det rette syn på alle troens punkter. Gud elsker oss på tross av umodenhet og manglende lys. Med slik kjærlighet må vi også elske hverandre, om vi vil fremme evangeliets sannheter.

Lengsel

Vi kan arbeide for at mangt og meget skal være anderledes hos andre kristne. Men dette må ikke skape kulde mellom oss. Det er f.eks. lett å miste kjærligheten til dem vi synes har mistet kjærligheten! Den som elsker Jesus, vil ikke møte noen lemmer på Kristi legeme med kald avstandstagen. Det er ofte kirkesamfunnsledere som er redd kjærlighet mellom Guds barn på tvers av menneskelige skiller. På græssrotplan lengter Guds folk etter at kjærligheten til hverandre skal bli åpenbart på en langt sterkere og synlig måte. Dette er en naturlig frukt av Ordets og Åndens virkninger i vårt liv. Faren er ikke at vi viser hverandre for meget kjærlighet. Faren er mangel på den inderlige overbærende og selvutslettende kjærlighet til hverandre. Det er selve nøden og den største hindringen for levende menighetsliv og vekkelse i vår tid. Derfor fyller Gud sitt folk med kjærlighet idag!

Pioneren bare øker

Vi opplever fortsatt sterk vekst i antall abonnenter og har før dette nr. går i trykken passert 7.500 abonnenter. Det betyr at vår sommer-verve kampanje gav et svært godt resultat. Hjertelig takk til alle dere som var med å hjelpe oss til denne fine framgang ved å tegne nye abonnenter!

Vårt trosmål er å nå 8.000 abonnenter i år, og å komme opp i 10.000 i løpet av det første kvartal i 1981.

Vårt første mål fra vi overtok redaksjonen var å nå 10.000 abonnenter. Når vi nå ser dette målet nærme seg er det et stort takke-emne. Men samtidig ser vi fremover mot nye trosmål. Pioneren er et blad for hele Kristi legeme. Vi ønsker å være med å tjene alle levende kristne med bladets innhold, derfor tror vi at en fortsatt abonnements-vekst vil skje. Vi er glad for at vi har fått hilsner om at mange av våre lesere vil hjelpe oss med å spre kjennskap til PIONEREN og oppmuntre venner og kjente til å abonnere.

Gjør noe hyggelig for dine venner! Vis dem Pioneren!

Vil du gjerne gi bort noen nr. av Pioneren nr. 4 til venner og kjente? Kontakt oss (Pioneren, boks 8, 4480 Kvinesdal) og vi sender deg gratis.

Bokkiosker og litteratur-spredere:

Vi gir 50% på salg av Pioneren. (Vi har tilbake usolgte nr. Kontakt oss for en avtale, så sender vi fast et antall av hvert nytt nr.)

Det 12. kullet på Bibel og Misjonsskolen er avsluttet. Redaksjonen er takknemlig for den innsats de har gjort også for Pioneren i året som gikk. Vi håper de fortsatt vil være gode medarbeidere for bladet på de steder de nå kommer. Spesielt vil vi takke de elevene som har hjulpet oss med å skrive, fotografere og tegne. Velkommen tilbake med stoff! Her ser vi bilde av to av elevene som var i aksjon under sommerstevnet i Sarons Dal.

— I tjeneste for Kristi legemes oppbyggelse —

- **FELLESSKAP** på Jesu forsonings grunn. Ef. 2,14—18. Kristi som menighetens hode og Herre. Ef. 5,23. Enhver kristen et lem på Kristi legeme, menigheten. 1. Kor. 12,27. I Kristus er alle gjenfødte hverandres lemmer i et organisk livsfellesskap i kjærlighetens sambånd. Rom. 12,4. Kol. 3,14. Kjærlighetens tålsomhet, Åndens enhet binder alt Guds folk sammen i fredens sambånd. Ett Legeme — én Ånd — én Herre. Ef. 4, 2—6. Den Hellige Ånd virker fram et praktisk omsorgsfellesskap i hjem og menighet som sin frukt. Ap.gj. 2, 42—44. Gal. 6,22.
- **UNDERVISNING** inspirert av åpenhet for «hva Ånden sier til menighetene». Ap. 2,29. På Ordets grunn og ved Åndens åpenbaring fremme fostrende og praktisk forkynnelse til åndelig vekst og modning. Ef. 4,13. Inspirere til disippelskap, tjenestetjerning og åpenhet for Jesu plan med sin menighet i endetiden. Rapportere om vekkelse og fornyelse. Spre kunnskap om Kristus, våre rettigheter i forsoningen, og tillit til Guds Ord og løfter.
- **EVANGELISERING** som resultat av Kristi liv i oss. Gal. 2,20. Vekkelse og fornyelse som har som mål å gjenopprette det urkristne menighetsliv. Ett i Kristus, forat verden skal tro. Joh. 17,21.

INNHOLDER bla.:

	Side
Intervju med Sven Nilsson	4
Møte med Bjørn Wiik	8
Åndelig lederkonferanse	12
En tradisjonell menighet	16
Visjon for 80-årene	20
ISRAEL	24
Stå for evangeliet	26
Y. Cho om sitt norgesbesøk	30
De åndelige gaver	32
Åndelig lederskap	34
Gud har problem	36
Fra Misjonsskolen	38
OUT	43
Speilet	44
Kristen kvardagskultur	45
Heilagt brorskap	46

Herren fornyet min tjeneste

Pastor Sven Nilsson:

«Herren gav profetisk innsikt i menighetens situasjon»

- Personlig tror jeg Sven Nilsson er den forkynner i Skandinavia som har det viktigste budskap til Guds menighet i dag.
- Han fremtrer uten store fakter, engasjerende stemmebruk og gripende fortellinger. Han forkynner enkelt og rett på sak Guds ord. Men det er noe mere enn en teoretisk utleggelse av en tekst eller et emne — det er undervisning som bærer preg av budskap og selvopplevelse.
- Sven Nilsson er pastor i Filadelfia, Ørebro (Modermenigheten for Ørebromisjonen), men etter sin åndelige fornyelse har han vokst fram til å bli en åndelig lederskikkelse i den svenske fornyelsesvekkelse. Hans artikler publiseres av ulike kristne blad, hans taler er spredd i store opplag på kassetter, og hans budskap har stått sentralt i mange fornyelseskonferanser.
- Hans bibeltid om «Vårt forhold til Guds Ord» under «Nordisk konf. for åndelig fornyelse» i Oslo i mai åpenbarte også for norske kristne at han hører med blant de fremste bibellærere idag. Det var et budskap til alt Guds folk, aktuelt, fostrende, praktisk, bibelfundert og fremfor alt med profetisk innsikt og salvelse.
- Nå er Sven Nilsson «Norges-aktuell» igjen idet han kommer som hovedtaler til den tverrkirkelige lederkonferansen i Arendal 9.-12. okt.
- Sven Nilsson går inn som fast medarbeider i PIONEREN fra og med dette nr. Her følger en presentasjon av Sven Nilsson og hans budskap.

DHÅ tilhører alle kristne

Den første menighet som i sin helhet åpnet seg for DHÅ's gjerning i forbindelse med det som ble kalt pinsevekkelsen her i Skandinavia, var Filadelfia, Ørebro. Menighetens pastor, John Ongmann, hadde vært 20 år i Amerika, og da han kom tilbake til Sverige, hadde han «pinseforkynnelsen» med seg. Ongmann ble derfor regnet som en av lederne i pinsebevegelsen i den første tid. Det var til han T. B. Barratt kom for å bli døpt. (Men Ongmann døpte bare dem som ville tilslutte seg meg i ghten.) Da Lewi Pethrus fikk ambisjoner om å bygge opp en bevegelse rundt pinsevekkelsen, var Ongmann uenig. «Vi kan ikke gjøre en «bevegelse» av DHÅ, den tilhører alle kristne», mente han. Men det ble en sterk spenning i baptist-samfunnet som Ongmann tilhørte, p.g.a. den «nye» vekkelsen. Ongmann startet en egen pastorskole hvor undervisningen om Åndens dåp og gaver fikk plass, men det var baptistmenigheter som ikke ville ta imot forkynnere med dette budskap, og det endte i 1936 med en deling av det svenske baptist-samfunnet. Det ble «Ørebro-Misjonen» som i dag teller ca 20.000 medlemmer. Den har i det vesentlige den samme forkynnelse og menighetsordning som pinsevekkelsen. Og det ble det mer tradisjonelle baptist-samfunnet som har ca. 25.000 medlemmer. Sven Nilsson er idag pastor i Filadelfia Ørebro. Etter denne korte historiske oversikt ber vi Nilsson si litt om sin egen bakgrunn.

— Jeg dro ut på feltet som evangelist 17 år gammel. (Han fylte 50 i fjor) 5 år etter (1952) begynte jeg på Ørebro Misjonsskole og ble etterpå ansatt som ungdomspastor i en menighet.

Fra 1956 til 62 arbeidet jeg sentralt i Ørebro-misjonen som ungdoms-

sekretær. Fra 1962 til 65 var jeg ansatt i «Frikyrkliga Studieförbundet» hvor jeg gjorde pedagogiske bearbeidelser av studiemateriell.

Han var særlig engasjert i ungdomsarbeide og evangeliseringsprosjekter bl.a. i «Frikyrkliga Ungdomsrådet». I 1965 gikk han inn i pastortjenesten i en baptistmenighet i Motala. Fra 1970 har han så arbeidet i Ørebro-misjonen igjen som pastor i deres «modermenighet»; Filadelfia, Ørebro.

Personlig fornyelse

Hadde du spesielle åndelige erfaringer før din fornyelse?

— Jeg hadde opplevd Åndens dåp på Misjonsskolen, men det var liten undervisning om hvordan man skulle vandre i Ånden, slik at dette ikke fikk noen fortsettelse. Du kan si jeg utviklet meg til å bli en vanlig forkynner opp-tatt av min pastor-gjerning i mitt kirkesamfunn. Jeg hadde ikke noe kontakt med den «karismatiske» bevegelsen. Men Herren fornyet min tjeneste på en direkte måte. Allerede i Motala hadde jeg begynt en «menighets-skole» hvor vi særlig tok opp menighetens plass og oppgave. Da jeg begynte i Ørebro hadde jeg store planer for virksomheten. Jeg ville opp-organisere det store ungdomsarbeide (på nesten 1000 unge), effektivisere virksomheten, skape en profil for menigheten slik at den skilte seg ut fra de ca. 20 andre frikirker i byen, og jeg gledet meg over den store og stimulerende virksomheten i menigheten.

En total visjon

Hvordan opplevde du fornyelsen personlig?

Teks/foto:

Rolf Erik Janøy

— Det var i 1971, da jeg satte av noen dager til bønn hjemme. Jeg hadde en lengsel etter en dypere erfaring av DHÅ's kraft i mitt liv. Under denne innvielsestid fikk jeg en fornyelse i Den Hellige Ånd. Det første resultat var at jeg fikk en *profetisk visjon av hva Gud ville med sin menighet*. Herren viste meg menigheten som *Kristi legeme*. Jeg hadde både lest og talt om dette før som en bibeltekst, men nå ble det en *total visjon*. Jeg kom inn i en ny tjeneste i forkynnelsen. Jeg opplevde det budskap Herren gav meg så sterkt at jeg holdt den samme tale om dette to søndager etter hverandre i menigheten. Herren gav meg en «helhets-opplevelse», noe som omfattet ikke bare den menighet som jeg betjente men *all Guds folk*. Siden vokste dette i tydelighet. I første fase var det som et profetisk budskap til menigheten som jeg bare måtte bære fram uten at jeg forstod rekkevidden av det og heller ikke levde i det. Men jeg fikk ta imot det på samme måte som menigheten. Jeg var kommet inn i en «Åndens utvikling». Jeg har ikke ført fram noe, men jeg har vært rede til å ta imot det som *Herren* etter hvert har ført fram.

På hvilken måte påvirket fornyelsen din tjeneste?

— Først og fremst at jeg ble mer avhengig av mine trossøsken for min tjeneste. Men det gikk helt fram til 1975 før jeg selv fødtes inn i dette organiske forhold til andre lemmer på Kristi legeme. Det å komme inn i en «kroppsfunksjon» sammen med andre trossøsken var som en «ny fødsel» for meg. Det skjedde først ved at Herren på en forunderlig måte førte meg sammen med en annen bror som han hadde forberedt gjennom et par år. Vi fikk dele det som lå i våre hjerter i et virkelig dybde-felleskap.

Vokse sammen

Hvordan vil du beskrive et slikt samfunn mellom trossøsken?

— Det er et **ÅNDENS SAMFUNN**, der vi får et forhold til hverandre gjennom DHÅ og vår ånd. En broderkjærlighet frigjordes i mitt indre som er vanskelig å beskrive, det var en overveldende opplevelse. Siden utviklet dette seg til flere som ble «knyttet sammen i Herren» både i og utenom «vår» menighet. Min tjeneste ble forandret slik at jeg måtte legge ned ting for å prioritere riktig. Organisatorisk og administrativt arbeid f.eks. hørte ikke med til min tjeneste, Herren sendte meg en søster som kunne ta over det. Før hadde jeg også vært sterkt engasjert med å oppsøke mennesker som jeg forsto hadde behov for hjelp. Jeg fikk se at alle disse bare kunne hjelpes gjennom en organisk oppbygging av menigheten, slik at alle kunne nås.

Min oppgave var nå å underordne meg Guds vilje og vokse sammen med andre søsken i en felles tjeneste. Jeg kom inn i et samfunn til venner hvor jeg ikke behøvde å være «pastor», der jeg ikke behøvde å ta initiativ eller hele tiden være innstilt på å være den, som skal gi. Vi møtes i et gjensidig forhold til bønn og samtale.

Siden har jeg fått møte vitner som kan komme fra andre siden av jordkloden, forkynne det samme som Herren viste oss direkte. Da vi hadde besøk av J. C. Ortiz og hørte han, fikk jeg en bekreftelse på samtidigheten og entydigheten av det som DHÅ fører fram. Det gav en ny stadfestelse av at det vi har opplevd er et Guds verk.

Omsorg — fellesskap

Kan du tegne en kort skisse av hvordan Herren viste deg at en menighet skal være?

— Gjenopprettelsen av menigheten vil lede ti at vårt samfunn med hverandre får et nytt *innhold*. Det innholdet vil også ligge til grunn for våre tjenester. **Det blir en utvikling fra virksomhet til funksjon**. Fra en virksomhet som vi organiserer utfra våre lokaler til en tjeneste som utgår fra våre liv med Herren i vår hverdag. Kristne føres sammen i tjenester der de lever og arbeider. Tjenestene flyttes ut fra et kirkebygg til der hvor menneskene lever sitt liv. I menigheten er det ingen som lever isolerte og ensomme. Hvert lem står i forhold til andre lemmer på «legemet». Dette skjer i omsorgsgrupper som har sin forankring i et bostedsområde, slik at man har mulighet til å dele sitt liv i hverdagen med hverandre. Disse gruppene er ved sine ledere bundet sammen i en lokal enhet, slik at det blir et sunnt samspill mellom omsorgsgruppene og felles-samlinger med forkynnelse og lovsang.

Kan nyfrelste føres direkte inn i slike fellesskaps grupper?

— Nyfrelste bør tas hånd om av åndelige fedre og mødre, slik at de kan leve sitt nye liv sammen med trossøsken som kan vise dem hva det kristne livet er. En slik personlig fostring av nye er avgjørende for at de skal bevares og vokse. Dersom en nyfrelst føres direkte inn i våre møte-miljøer og opplever alle disse nye inntrykk og spørsmål alene, kan det være uheldig. Det vil virke bedre at man blir med sine «fedre» i mindre sammenheng for så å vokse i nåde og kunnskap.

Hvordan bør innholdet i omsorgsgruppene samlinger være?

— Allsidig. Noen ganger legges hovedvekten på å lytte til hverandre, andre ganger lovsang og tilbedelse, eller bibelstudium og undervisning kan være mest aktuelt. Man får lære hverandre åpenhet for hva Herren vil fremme.

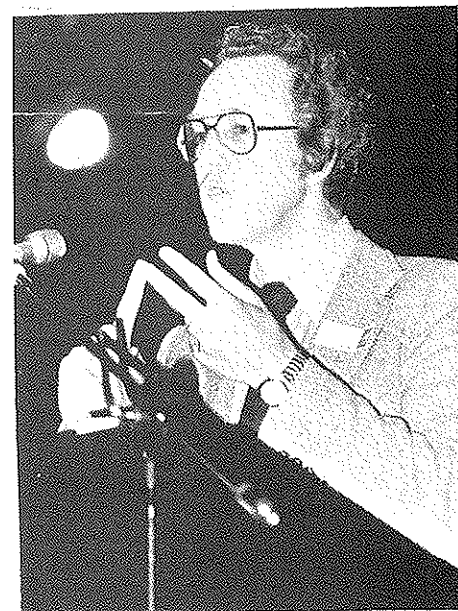
Åndens enhet

Hvordan ser du på trossamfunnenes fremtid?

— De vil uten tvil tape mer og mer av sin betydning. Det arbeide som finnes innenfor disse samfunn er betydningsfylt. Men det ligger i sakens natur at slike organisasjoner må søke å skape en identitet *ved siden av det å være en kristen*. Man er kristen og pinsevevner, kristen og lutheraner. Jeg tror på en utvikling der de *lokale menigheter* søker enhet med hverandre. Denne lokale enhet mellom kristne vil bli viktigere

Sven Nilsson på talerstolen i Oslo konsert- hus under «Nordisk konferanse for Åndelig fornyelse»: «Læren er et vitnesbyrd om vår Kristus-erfaring. Fordi vi befinner oss på ulike stadier i vår erfaring av Kristus, er det ulike læreoppfatninger. Min erfaring av Kristus er hele tiden en vekst- prosess.»

«Det er stor forskjell på teologisk kunnskap og det som du gjennom Åndens verk er blitt ett med i Guds Ord.»

enn enheten med et kirkesamfunn».

Kan ikke fornyelses-bevegelsen ende opp som enda et nytt kirkesamfunn?

— Det kan nok være fristende for dem som har opplevd fornyelse og derfor møter motstand i sine respektive kirkesamfunn, å slutte seg sammen, men det ville være en stor feil. Vi ville nok en tid oppleve en stimulans i dette at vi ikke lenger har andre å ta hensyn til, men vi ville snart finne ut at vi ikke lenger var noen utfordring til kristenfolket i de etablerte menigheter. Jeg tror det er Herrens strategi i dag at han

«Min oppgave er å underordne meg Kristus og vokse sammen med andre kristne i en felles tjeneste.»

«Jeg kjenner en veldig glede med tanke på at Guds menighet vil komme til å representere og manifestere Guds kraft på en måte som aldri tidligere i historien.»

møter mennesker i ulike kristne tradisjoner, fyller dem med sin Ånd og åpenbarer for dem hva han vil gjøre. Ved at de lever Åndens liv i de menigheter de står, vil det bane vei for en manifestasjon av Åndens enhet.

Hva vil kjennetegne en slik Åndens enhet?

— Det blir en enhet som er grunnnet på at vi elsker hverandre og ser at vi er avhengig av hverandres tjenester i Kristi legeme. Hvordan dette vil få praktiske uttrykk vet jeg ikke. Men jeg vet at dersom kristenfolket vil stå til Åndens disposisjon så vi blir ført inn i et kjærlighetens gjensidig tjeneste forhold til hverandre, da utgjør det en grunn som DHÅ kan virke mektig utfra.

Læren er Kristus-erfaring

Kan ikke denne kjærlighetens enhet gå på bekostning av de læremessige sannheter som du er overbevist om, f.eks. dåpen?

— Læren er et vitnesbyrd om vår erfaring med Kristus. Læren må ikke skilles fra livet. Fordi vi befinner oss på ulike stadier i vår erfaring av Kristus er det ulike læresyn. Min erfaring av Kristus er hele tiden en vekst-prosess. Problemet med «enhet i lære» er like stort innenfor kirkesamfunnene som mellom dem. Du kan ta to forkynnere fra samme kirkesamfunn og snart finne ut at de kan ha ulike lære-syn på mangt og meget, men det behøver ikke hindre enheten mellom dem. Hvorfor skulle ulike tradisjoner i erfaring og lære hindre Åndens samfunn med hverandre? Hva er det som ifølge Skriften «er det bånd som binder sammen og fullender» (Kol. 3,14)? Det er ikke læren, men kjærligheten. Vår erkjennelse av Guds barn, grunner seg på at de lik-som jeg har tatt imot Kristus, derfor er vi ett!

La oss huske at f.eks. læren om dåpen også er uttrykk for en Kristus-erfaring. Den erfaring som ligger til grunn for læren om barnedåpen, er opplevelsen av Guds uforskyldte nåde at det alltid er Gud som tar det første skrittet. Det baptistiske dåpssyn grunner seg på erfaringen av at min overlattelse til Kristus er noe bevisst, en pakts-handling, der jeg går inn under Kristi død og oppstandelse. Denne erfaring uttrykker vi så ved en viss lære og praksis. Har vi dette klart for oss, behøver vi ikke å se på andre kristne som våre motstandere. La oss dele våre erfaringer med hverandre, så langt vi er kommet og ha fortrolighet til at Herren skal føre oss videre.

Når jeg ser avisskriverier her i landet, forstår jeg at dere er langt mer teoretisk «lære-opptatt» en svenske kristne er. Når læren blir teori, kan det bli tankebygginger som reiser seg mot kunnskapen om Gud.

Ett med Ordet

Hvilket forhold bør vi ha til Guds Ord?

— Fornyelsen viste meg at det er stor forskjell på det som Gud åpenbarer for meg utfra sitt Ord og som jeg er ett med, — og det som er teologisk kunnskap. Det var meget jeg kunne undervise om teologisk fordi jeg hadde lest meg til det, men som jeg egentlig ikke visste noe om. Jeg kunne utvikle visse tanker om Åndens verk og gaver, men jeg visste egentlig ingen ting om det, fordi de fungerte hverken i mitt eget eller andres liv, det var bare en læretradisjon jeg førte videre som en teori. Jeg måtte begynne helt fra bunnen av i mitt forhold til Guds ord. Jeg forstod at det var en *virklighet* i hvert vers. Når DHÅ gir meg et ord, må jeg motta det i tro, leve i ordet og forbi i det så det kan få virke i mitt eget liv. Da kan jeg forstå ordet utfra det som Herren har gjort i mitt liv. Jeg opplevet f.eks. at jeg fikk ordet: «Vær ikke bekymret» (Filp. 4,6). Jeg hadde tidligere hatt dette ordet som en «preken-tekst» og utviklet ulike forbehold omkring det («Det er klart det er tider da det er nødvendig med å tenke gjennom konsekvensene . . .») og når jeg sier amen, så sitter vi fremdeles der etter prekenen med alle våre bekymringer. Da Herren begynte å undervise meg om dette ordet, sa han ganske enkelt: «Vær ikke bekymret» — betyr: «Vær ikke bekymret». Han gjentok dette til jeg hadde lagt bort alle mine forbehold. Herren mener akkurat det han sier. Slik har jeg levet med enkelte ord i måneder. Ordet er mer enn prekenetekster, det er noe som må få konsekvenser i mitt eget liv, i handlinger og holdninger.

Hvordan skal vi komme i et slikt forhold til Guds ord?

— Ved å ta imot Ordet som et personlig budskap, og forvente at Kristus skal virkeliggjøre Ordet i deg. Du lever med Ordet i et Kristus-forhold. Det jeg på den måten har fått ta imot, behøver jeg aldri *forsvare*. Det kan heller ikke trues av noen andres erfaring, fordi det er innebygget i mitt eget liv. All debatt-trang som leder til personlige motsetninger er uttrykk for personlig usikkerhet i forholdet til Kristus.

Menigheten og fornyelse

Kan en etablert menighet oppleve en virkelig åndelig fornyelse?

— Moses ville heller dø i ørkenen sammen med sin generasjon, for at det skulle bli en fortsettelse av det verk Gud hadde begynt, enn han ville ta imot Guds tilbud om å starte opp på ny. Det er viktigere for meg å få stå i en etablert menighet og velge de problemer det innebærer enn å begynne

noe nytt med de som deler min visjon fullt og helt. Når vi tror at Guds rike kan fremmes i denne verden, må vi kunne ha tro for menighetens gjenoppbyggelse, blant Guds folk.

Hvordan skal vi unngå å skape konflikter i menigheten når vi ønsker å gå videre med Herren?

— Vi må hele tiden leve i en avhengighet av Herren. Da kan han iblant tillate oss å ta utfordrende skritt etter at vi har prøvet dem innfor HAM. Dersom noe av det som blir ført fram, viser seg å bli en for stor belastning eller utvikler seg galt, kan det være rett å legge det ned. Vi hadde sammenkomster hvor vi bare kom sammen for å la den enkelte få delta med det som lå på hjertet. Dette fikk betydning for mange under ett viktig avsnitt av fornyelsen i vår forsamling. Men tross at fler og fler samlet seg, kjente vi at Herren ledet oss til å legge ned disse møtene. Mange ble skuffet, men det liv som hadde vært der, begynte snart å spire mange andre steder.

Hvordan ser du på menighetens framtid?

— Hver og en får prøve dette, men jeg har personlig en følelse av at vi lever i endetider. Den åpenbarelsen av menighets-felleskapet som vi ser idag, er dels et vitnesbyrd om hva menigheten fra Guds side er tenkt å være, og det er også et spørsmål om hvordan vi skal overleve i den tid som møter oss. Vi vil ikke kunne overleve som virkelig kristne, menigheter og kirkesamfunn uten at vi kommer inn i det forholdt til hverandre som DHÅ skaper.

Er vi knyttet sammen i Kristi legeme er vi relativt uberoende av de endringer og den motstand vi opplever fra samfunnet ellers. Sammen med det alvor og den respekt jeg har for vanskelighetene som ligger framfor Guds menighet, har jeg en veldig glede fordi den kommer til å representere og manifestere Guds kraft på en måte som aldri tidligere i historien.

Sven Nilsson ber for Stockholms pastorer sammen med Ern Baxter og Stanley Sjøberg under en «Åndelig lederkonferanse» i byen for et par år siden.

SVEN NILSSON

En kassett-serie om «Det kristne fellesskap» opptatt på «Åndelig lederkonferanse» i Stockholm.

3 bibeltimer på 3 kassetter for kun kr. 40.00 (pluss porto).

Sentral og fostrende undervisning om hvordan Herren vil føre oss inn i nye dybder i forholdet til hverandre.

DYNAMIS KASSETT

3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

SVEN NILSSON

Bibeltimer fra «Nordisk konferanse for åndelig fornyelse» i Oslo konserthus:

«VÅRT FORHOLD TIL GUDS ORD»

Hør en av Nordens fremste bibellærere med et meget aktuelt og viktig budskap til alle kristne.

Kassett nr. 6 — Kr. 20,00 pr. stk. (pluss porto).

DYNAMIS KASSETT

3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Bestill idag

Hazel Bonawitz:

1. Kristus på tronen
2. Den kristne ikledd kraft.
3. Menigheten ikledd kraft.
4. Herren er min hyrde.
5. Enhet i legemet.
6. Vandre i kjærlighet.
7. Vandre i seier.

7 kassetter kr. 140,00

ZIONS RØST

Skriv etter vår liste over aktuelle kassetter.

ZIONS RØST
Kirkebakken 34, 4000 Stavanger

så grep GUD inn...

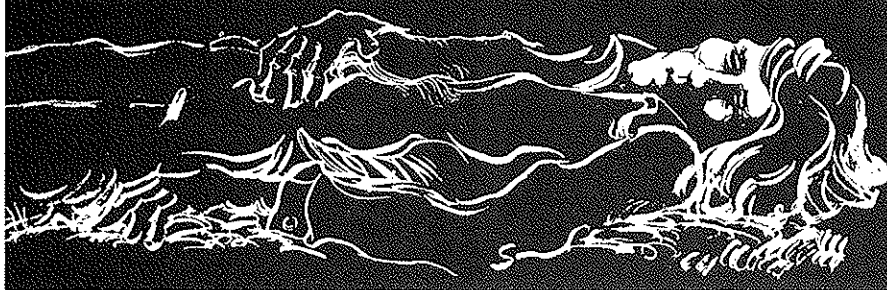
Tekst/foto:
Rolf Erik Janøy

«Jeg lå halv død ved veien»

Bjørn Wiik var et kjent og kjært navn i mange bygder i Telemark. Mange ble hjulpet og velsignet av hans virke og forkynnelse. Særlig var han brukt i forbønn for syke. Men så ble Bjørn Wiik selv syk. Gjennom lange og smertefulle år stred han med nyresten og rygglidelser. Han ble nedbrutt til ånd, sjel og legeme. De sterke smertestillende midler gjorde han til en «medisin-slave». — Han har kanskje «Norges-rekord» i innleggelser på sykehus. Like husket på som han var som kjent predikant, like glemte lå han og ropte til Gud i sin nød etter noen som kunne hjelpe han til utfrielse og gjenoppretelse. «Hadde jeg enda vært død, men jeg lå som mannen som hadde falt blant røvere, halv død, ved veien, og så prester og levitter gå forbi» . . .

I 8-10 år kjempet Wiik mot sykdom, bitterhet, motløshet og frafall. Men så grep Gud inn . . .

Alle vet at også forkynnere er mennesker. Men når vi ser og hører dem oppe fra talerstolen, kan det virke som de liksom lever et liv «på et høyere plan» enn vanlige kristne. Vi leser biografier og artikler om Herrens vitner som ofte tegner et «glansbilde» av deres liv og tjeneste. Når så noe skjer som viser at «også de er mennesker», så blir skuffelsen desto større. Da kan veien være kort fra beundring til forakt.

Når Bjørn Wiik her forteller fra sitt liv, gir han et innblikk bak kulissene omkring en forkynner-tjeneste. Livet er ikke alltid seier og fremganger, heller ikke for en predikant. Også et Herrens vitne er et menneske som kan komme i behov av omsorg, overbærenhet og hjelp.

Ut på feltet

Bjørn ble født på Rjukan, men vokste opp i Tønsberg. Der var han en lystig ungdom som gjerne sang og spilte i selskapslivet og som stortrives i sitt arbeid som pøsemaker. Han fikk en radikal omvendelse (i 1949) og kom med blant pinsevevnerne i byen. Det var ikke lenge før kallet til tjeneste meldte seg. Han ville nødig forlate sitt yrke og sin familie, men under et bønnemøte på Nøtterøy kom Guds Ånd så sterkt over han at det var som en innvendig ild. «Jeg brenner, jeg brenner!» ropte den unge mannen. Herren kalte til tjeneste med klar og tydelig røst, og gjennom dette møte med Gud fikk han også utrustning. Det var Mentz Østby som var forstander i Betania, Tønsberg i de dager, og i et møte ble Bjørn velsignet og sendt ut i tjeneste samtidig med sønnen til forstanderen, David Østby, det var i 1953.

— Jeg hadde ingen anelse om hvor Gud ville sende meg, jeg ble bare drevet ut på feltet, — forteller Wiik oss når vi besøker han i hans hjem i Øvre Bø i Telemark.

— David Østby kontaktet Høydalsmo for meg og jeg dro opp dit. Siden har Telemark vært mitt «sogne-kall». Jeg var borte 5-6 uker av gangen, familien bodde i Tønsberg. Dette pagikk fram til 1957 da jeg fikk tilbud om å kjøpe dette huset her i Bø.

Jeg har hørt sagt at når det blir riktig gode møter i enkelte telemarksbygder nå til dags, så sier folk: «Dette var som i Bjørn Wiiks tid». Hadde du en rik virketid i femtiårene?

— Det får andre svare på. Jeg vil ikke si at det var noen veldig vekkelse, men det var et jevnt tilsig og på mange mater

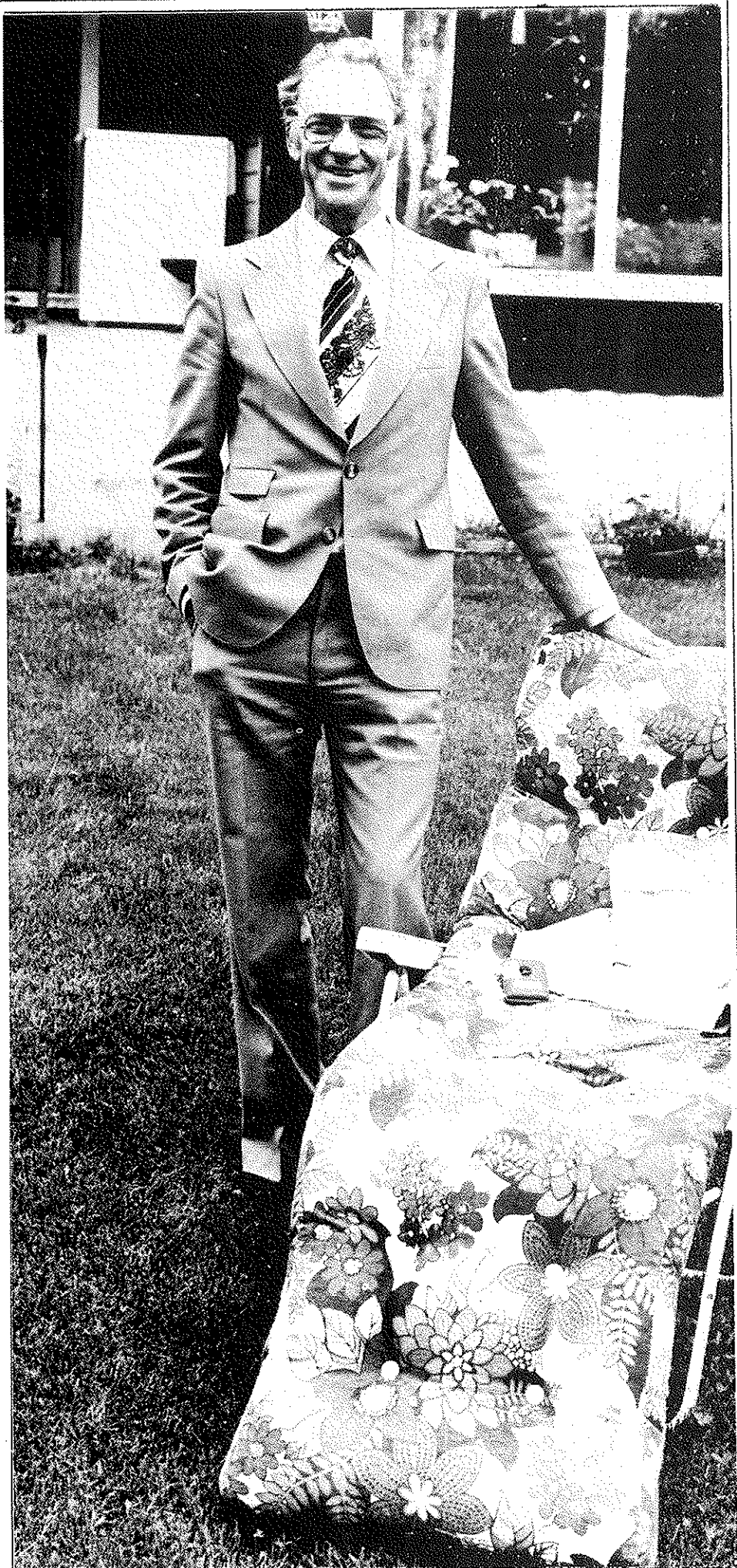
en god tid. Det var «fest» hver søndag, eller stevne, og folk kom fra alle bygde-
ne omkring. Vi hadde møter hver kveld
hele uken, og det var hunger etter Guds
Ord. En sommer fikk vi være med å dø-
pe ca. 70 stykker, så Herren virket. Jeg
husker også at det var så naturlig at folk
vi ba for, ble friske. Dengang vakte det
oppsikt når noe vi ba for ikke ble frisk,
i dag vekker det oppsikt når noen blir
helbredet. I dag har ungdommen flyttet
ut, og mange av de eldre er hjemme hos
Herren. Det er ikke så mange storsam-
linger, fordi flokken er blitt liten og for-
sagt. Men jeg føler meg fremdeles bun-
det til Telemark som mitt virkeområde.
Som Johannes Bakken er jeg liksom
fast «bygde-predikant» gjennom mange
år i disse trakter.

Nedbrutt av sykdom

*Det er kjent at du i flere år var borte
fra forkynner-gjerningen. Hva skjedde?*

— Rett etter jeg flyttet til Bø begynte
nyrene å svikte. Med årene kom anfale-
lene oftere og sterkere. De som har
hatt nyresten vet hvilke fryktelige
smerter som følger med. Jeg har fått ut
ca. 70 stener naturlig. Det kostet slike
lidelser at jeg kunne krype rundt på
gulvet med et håndkle for å tørke svete
og tårer. Så begynte operasjonene i
tur og orden. Bare på Sentralsykehuset
i Skien har jeg hatt rundt 50 innleggel-
ser, men jeg har ligget meget også på
andre sykehus rundt i landet. De siste
årene kom også alvorlige rygg-lidelser
inn i bildet og jeg har hatt tre store
rygg-operasjoner. Etter den siste ope-
rasjonen ble ryggen så svak at jeg ikke
kunne sitte lenger. Men det var ikke
bare sykdom som brøt meg ned. De
umenneskelige smerter jeg stred med,
gjorde at jeg måtte ty til smertestillen-
de midler. Uten å være klar over det,
eller ville det, ble jeg en «medisin-
narkoman». I dag gies ett av (cetogan)
de stoffene jeg fikk, bare til døende pa-
sienter. Litt etter litt ble jeg sløvet og
nedbrutt også til mitt åndelige liv. Før
det kom så langt, hadde jeg måtte inn-
stille all forkynner-virksomhet. Jeg
bygget opp en «tinn-bedrift» som etter
hvert fikk ganske mange ansatte, men
jeg maktet ikke å holde det gående. Mit
hjerter hang ved Gud, eller rettere sagt:
Han holdt meg fast, men gudslivet lå på
et minimum. Jeg følte meg som han
som var falt blant røvere mellom Jeru-
salem og Jeriko, og ble liggende halv-
død, uten å kunne hjelpe seg selv. Jeg lå
forslått ved veien og så mange som gikk

*Bjørn Wiik utenfor sitt hjem i Øvre Bø.
Han står ved ligge-stolen han vår tvunget til
å bruke i mange år. I stolen ligger «jern-
korssettet» og smeriestimulatoren. Han har
ikke bruk for noe av dette etter at Herren
utfriet ham.*

forbi. Jeg var nok ikke enkel å ha med å gjøre i den tiden, og jeg falt i synd, men i mitt indre var et skrik: Er det ingen som kan rekke meg en kjærlig hånd? Jeg var i denne fryktelige tilstand i 8-10 år. Hadde jeg møtt forståelse, kunne kanskje denne tiden vært forkortet.

Rykende «synd»

Hva tror du var årsaken til at du ble «liggende» ensom?

— Det var fordi jeg hadde skuffet mine venner. De betraktet det hele utenfra og så bare resultatene av sykdom og stoffer. De forstod ikke bakgrunnen for min negative utvikling. F.eks. da det gikk opp for meg at jeg var blitt avhengig av smertestillende stoffer bestemte jeg meg for å sette meg selv på en avvenningskur. Jeg lå tre uker til sengs og opplevde det som en kamp mot selve helvetes krefter. Nervene sto på høykant. Da grep jeg til tobakken

som en slags erstatning for de «tynge» stoffer. Jeg hadde ikke røykt siden jeg var en ufrelst ungdom, og det vakte nok oppsikt at den tidligere pinse-predikanten var begynte å røyke. Det er ikke godt å skjule en «synd» det ryker av. I en stilling av sykdom, sløvheter og misssmot levde jeg i frafallets grenseland. Jeg fant det rettest å melde meg ut av menigheten, slik at jeg ikke var til anstøt. Jeg forstår godt i dag hvorfor de fleste gav meg opp i denne tilstand. Jeg som selv hadde preket for andre, levde ikke opp til det folk forventet.

Velmente råd

Er du bitter for det du har gjennomgått?

— Jeg kan oppriktig si at jeg vil takke Gud for alt jeg gjennomgikk i de årene, både selvforskyldt og uforskyldt, om det kan komme andre lidende til nytte.

Bjørn Wiik har en særlig byrde for syke og lidende mennesker. Her ber han sammen med mennesker som trenger seg fram til forbønn for ulike behov. Flere har vitnet om at Gud har grepet inn. «Men jeg lengter etter en større utrustning til å være med å utfri syke», sier Wiik.

Jeg vet i all fall hva det er å være plaget av sykdom. De syke har alltid ligget på mitt hjerte, men idag kan jeg si at jeg har en særlig byrde for syke og sorgfulle. Jeg vet hva sykdom kan føre med seg av motløshet, bitterhet og misforståelser.

Apropos misforståelser. Behandler vi ofte syke uviselig?

Mange har ingen forståelse av den psykiske situasjon den syke kan komme inn i. Man kjenner ikke til alt det onde som kan følge med i ånden når man lider. Folk kom med velment snakk om Jobs-lidelser og Paulus «torn i kjødet». Men det var bare en belastning. Jeg var jo ingen Job eller Paulus, jeg var Bjørn Wiik fra Bø, som lå og lengtet etter at noen skulle komme og reise meg opp i Jesu navn. Jeg leste også «Tros og helbredelsesskrifter» som kjære brødre hadde skrevet. Det var bra alt sammen, men det var så teoretisk at jeg opplevde det nesten som tomhet. Man kan ikke gå til en syk og nedbrutt person og forlange tro. Selvsagt skal vi oppmuntre til tro og peke på Guds løfter, men det er ikke nok å trøste, vi må ha autoritet til å være med å løse.

I liggestol

Hvordan var din stilling før Gud grep inn?

— I slutten av sytti-årene begynte en gradvis opprettelse åndelig talt. Jeg søkte å ordne mitt forhold til menigheten igjen, og begynte så smått å vitne om Gud. Nå var det særlig ryggen som plaget meg. Jeg hadde «skiveprolaps» og tross operasjoner ble jeg stadig verre. Til sist gav legene meg opp. I et brev fikk jeg vite at de ikke torde ta flere operasjoner og at jeg måtte leve med smerter. Jeg kunne ikke lenger sitte i en stol. Om jeg forsøkte det i noen minutter, ble det en søvnløs natt. Jeg måtte bruke en liggestol. Smertene var så store i ryggen at jeg fikk en elektrisk stimulator som med fire elektroder festet til ryggen skulle stoppe smerteimpulsene på vei til hjernen. Men de mange kamper med nyrestein hadde gjort meg vel kjent med smerter. Jeg husker at jeg kvelden etter siste rygg-operasjon kjente meg så våt under ryggen. Jeg trodde det var svette, men da sykesøstrene snudde meg, var jeg full av blod. En blodåre hadde røket, og jeg ble i hast kjørt rett inn på operasjonsbordet igjen. «Vi har ingen tid for bedøvelse», sa legen, «så vi håper du besvimer». Så rev de bare opp stingene på ryggen og gikk inn og stoppet blødningen. Selv om smertene var ubeskrivelige, så var det ikke verre en enkelte nyrestens-anfall. Da de skulle bedøve

for å sy igjen, sa jeg bare at de ikke behøvde bry seg med det nå.

Fornytt kall

Fortell oss hvordan du fikk ta imot helbredelse for ryggen din?

— Jeg hadde en nyre-operasjon i april 79 som jeg forstod kunne bli alvorlig. Herren begynte å tale til meg om de mange årene som hadde gått inn i evigheten til liten nytte. Han talte til meg igjennom sitt ord om å reise opp igjen «Davids falne hytte». Ingen, utenom familien, visste jeg lå på sykehus. Jeg ringte en enke som jeg ikke hadde møtt på flere år, og ba henne komme ut å be for meg. Hun hadde bønnens ånd. Hun hadde selv nettopp møtt Gud på en spesiell møte, derfor kunne hun hjelpe meg.

Dette ble et åndelig vendepunkt. Gud møtte meg til min ånd og fornytt mitt kall til tjeneste. Jeg ble innvitert til Rjukan hvor jeg var forstander de siste to år før jeg sluttet å preke. Jeg hadde aldri hatt noen avskjedsfest der, og dag jeg kom inn i lokalet etter alle disse år, reiste menigheten seg og hilste meg velkommen med stående applaus. Dette varmet mitt hjerte. Jeg virket der utover høsten 79, og vi hadde en god tid. Men smertene i ryggen øket. Jeg kunne jo ikke sitte så jeg måtte bruke en liggestol, før og etter jeg preket. Jeg hadde bedt Herren helbrede meg som et tegn på at han ville jeg skulle virke som forkynner igjen. I et møte måtte jeg ha hjelp til å komme meg opp i liggestolen min. Hver bevegelse var smertefull. Jeg måtte gjøre det klart for vennene at dette ikke kunne fortsette. Da sa en av menighetens eldste: «Nå må vi gå inn i faste og bønn for Bjørn, vi har ikke råd til å miste han». Da jeg ble kjørt hjem, ble jeg liggende helt hjelpeløs, måtte både vaskes og få mat på sengen. Så kom onsdagen. Jeg visste at det skulle være møte, og vennene skiftet om å faste og be for meg. Selv var jeg også i faste den dagen, sammen med en venn.

«Far ut!»

Nå kommer et punkt som jeg vet det kan bli reaksjoner på. Men jeg må fortelle det slik som det skjedde. Mens jeg lå og tenkte på hvordan sykdommen på ny ville avbryte min tjeneste, ble det klart for meg: dette er den ondes verk. Skriften taler jo om at bare godt og miskunnhet skal etterjage oss alle våre livs dager. Det var ikke operasjonene som hadde gjort ryggen så vridd. Det var en demon som plaget meg. Dette kom med en slik klarhet til meg at jeg ropte ut. «FAR UT, du skjevhetens demon, du har ikke noe i Den Hellige Ånds tempel å gjøre!» Jeg både kjente og hørte at det knaket i hele kroppen, og jeg var befridd. Torsdag morgen kunne jeg stå opp og for første gang på lange tider vaske meg uten å støtte meg

med en hånd til vasken. Da jeg kom tilbake til Rjukan på søndagen priste hele menigheten Gud for hva som hadde skjedd. Folk kom frem til forbønn for sine legemer og flere opplevet helbredelse. Personlig var jeg ikke sterkere i troen enn at jeg brukte liggestolen enda i et par møter, men da jeg forstod at jeg kunne sitte, tok jeg i bruk et støttekorsett og satte bort liggestolen. Så forstod jeg at jeg ikke behøvde støttekorsettet og heller ikke smertestimulatoren. Du aner ikke hvilken herlig følelse det nå er for meg å kunne sitte i en vanlig stol uten smerter etter 6-7 år i liggestol! Alt til Guds ære og pris!

Hva vil du si til dem som ser demoner i alle sykdommer?

Vi må være svært forsiktige når vi taler til syke om disse ting. Jeg har sett hvordan syke kan føres inn i de dypeste anfektelser fordi de har fått inntrykk av at noen mener de er besatt. Det er ikke tale om at oppriktige troende kan bli «besatt», men vi kan som Skriften sier «bli overveldet av djevelen». Den onde kan gjøre anslag mot den mest hellige sjel.

Tror du at sykdom noen gang kan komme fra Gud?

— Hvis Gud tillater sykdom i noens liv, må det bringe noe godt. Dersom sykdom fører oss nærmere Gud, fyller oss mer med hans kjærlighet og godhet, da bøyer jeg meg for at dette kan Herren tillate. Men jeg er ikke tilhenger av teorien om at Gud legger sykdom på sine barn for å gjøre dem tålmodige og ydmyke. Men er det noe jeg har lært om sykdom, tro og helbredelse, er det at vi skal være veldig varsom-

me med å være ensidige når vi taler om disse ting.

Dersom man er i tvil om helbredelse er Guds vilje, kan det ikke da være vanskelig å tro Gud for utfrielse?

— Jeg tror aldri Gud har velbehag i at noen er syk. Min erfaring er at sykdom ikke bygger opp, men bryter ned. Den tar fra deg lysten til å søke Gud i bønn og Ordet og svekker ditt åndsliv. Jeg har aldri hatt noe godt av sykdom (bortsett fra om det jeg har gått igjenom kan bli til hjelp for andre), men jeg vet jo at sykdom kan tjene Guds hensikter. Men den som lever i et harmonisk forhold til Herren, tror jeg ikke Han ønsker skal være syk. Om vi skulle bli syke har vi derfor lov å tro Guds løfter om helbredelse fullt ut. Det har hendt at symptomer har meldt seg i dette året siden min helbredelse, men jeg avviser det i Jesu navn. Ordet lærer oss klart at vi har helbredelse i forsoningsverket. Jesu legemlige lidelser var for vår helse, hans legeme ble brutt for vår legedom. Denne siden er like virkelig som renselsen fra synd ved Jesu blod.

Hvordan ser du på medisiner og legemidlene?

— Jeg har takket Gud både for leger og sprøyter som kan lindre og hjelpe. Men det er godt for det menneske, som har tro for Jesus som sin lege. Da slipper man medisiner. Men enhver være fullt viss i sin tro. Jeg vil aldri fraråde noen å bruke medisiner legene anbefaler.

Jeg hørte distriktslegen sa til min datter: «Det er underlig å se at din far ikke lenger er å se på kontoret mitt, og de siste gangene han var her, snakket han bare om Gud». Jeg har også skrevet til legene på Telemark Sentralsykehus og fortalt om hva Gud har gjort for ryggen min. De tror kanskje det er «suggetion», men som en annen lege sa: «Det som er skjedd gjennom bønn og faste må vi ikke kalle «suggetion».

Har du også opplevd en fornyelse i din forkynner tjeneste?

— Jeg har fått et ordnet og fint forhold til menigheten her i Bø, og jeg opplever noe av den «gamle» salvelsen igjen. Det er som årene da jeg var på avstand ha stått stille. Jeg lengter etter en større utrustning til å kunne hjelpe mennesker i nød. Det skulle følge de som forkynner evangeliet, det gikk hånd i hånd i Bibelens dager.

Jeg ser store muligheter for evangeliet i åtti-årene og jeg vil bruke den tid jeg har igjen i Herrens tjeneste. Det jeg har opplevd har virket slik at mens jeg før forkynte hva Jesus var, så forkynner jeg nå det han ER IDAG. Jeg har fått Jesus på nært hold, han er her i Bø!

BJØRN WIİK

D-92 HELBREDELSE I
JESU NAVN

Bjørn Wiik er prøvet i sykdom mer enn de fleste. Over 70 ganger har han vært innlagt på sykehus. For kort tid siden opplevde han et guddommelig inngrep for en kronisk og uheilbredelig ryggdise. Her deler han sannheten om guddommelig helbredelse med oss ut fra Ordet og personlig opplevelse. Du får to prekner med Jesus-forkynnelse på denne kassetten. Bjørn Wiik er kjent som dyktig bibellærer og forkynner gjennom mange år. Et forløsende sterkt budskap om kraften i Jesu navn, til ånd, sjel og legeme. En gripende og aktuell kassett.

KR. 20,00 PR. STK (pluss porto)

Guds menighet stilles i dag innfor store utfordringer. Det er overgangstider og brytnings-tider på mange områder. Behovet for menighetsfornyelse og vekst setter store krav til åndelig lederskap. Mange forkynnere og menighetsleder kan kjenne seg ensomme og hjelpeløse i dagens harde åndskamp. Når Guds Ånd har fått virke og fornye så aktualiserer han behovet for gjenopprettelsen av menigheten som Kristi legeme og styrking av fellesskapet i «legemet» slik at «lemmene» kan tjene hverandre.

I et års tid har endel forkynnere og menighetsledere kommet sammen som et spontant uttrykk for behov av fellesskap også over kirkesamfunnsgrensene. Ingen organisasjon står bak dette. Det er brødre som har funnet hverandre i et fornyet, hellig og forpliktende brorskap, som vokser fram også i vårt land. Fellestrekket for de som har kommet sammen på denne måte for å hjelpe hverandre i forbønn, og dele hva Herren har lagt på hjertene for Guds menighet er at vi ønsker å være åpne for de Herren gjør i dag. Vi forventer at Herren vil gjenreise og bruke sin menighet på en særlig måte og reise opp et åndelig lederskap som kan være underlagt Kristus og arbeide i harmoni med Hans vilje.

Disse samlingene som har vært salvet med en profetisk ånd, ekte

Fellesskap er viktig for lederskap

«Åndelig lederskap» tema for tverrkirkelig-konferanse i Arendal 9.-12. oktober

«— Vi satser ikke på stor-innrykk hva antall mennesker angår til denne konferansen. Men vi håper at mange av de som står i leder-ansvar i menighetsarbeide og har fått en byrde for fornyelse og vekkelse blir med oss», sier en av innbyderne til denne uni-ke konferansen. Det er første gang at man i vårt land kan innby til en slik samling. Den komme ikke som frukt av noe utspill fra kirkelige hovedkvarter, eller ønske om større enhet på «topp-plan» innenfor kristenheten. Det er lokal-menighets ledere som på denne måte ønsker å møtes for å styrke hverandre i tjenesten for Guds rike. Det er flere brødre som står bak dette initiativet, men for enkelhets skyld har bare to brødre fra hver av de ulike kirkesamfunn man regner vil være godt representert på konferansen stillt seg som innbydere. Ingen innbyr på vegne av noen kirkesamfunn, men bare som representanter fra lokalmenigheter.

Fra en «Oase-samling» i vår. Her var også noen brødre fra Sverige og England med. Deltagerne har her tatt pause i samtalene og bønne-fellesskapet. (Flere av de som var med mangler på dette bilde).

brorskap, og en sterk bønnens Ånd, har vi opplevet som en Åndens aksjon. Derfor vil vi gjerne innby alle som ønsker å være med å dele et slikt fellesskap til en åndelig lederkonferanse i Arendal under tema: «Åndelig lederskap». Det blir bibeltimer, seminar og offentlige møter. Fredag 10. oktober blir avsatt til en utvidet samling som legges opp på samme måte som tidligere «Oase-samlinger». Den kjente menighetsleder og bibellærer Sven Nilsson (Ørebro), som av mange blir regnet som den fremste eksponent i Norden for en klar og profetisk forkynelse om levende menighetsliv, blir med, sammen med flere av de som står sentralt i fornyelsestjenesten for Guds menighet i vårt eget land.

Åpningsmøtet blir torsdag kl. 19.30. Fredag kl. 10.00 begynner «oase-samlingen med forkynnere og menighetsledere. Lørdag vil bli nytt til bibelstudier og konferanse. Søndag blir det offentlige møter. Vi ønsker alle som vil være med å tjene den lokale menighets oppbyggelse velkommen til denne konferanse. Særlig vil vi oppmuntre pastorer og prester til å ta med seg sine lokale medarbeidere til denne konferansen.

Blant innbyderne til konferansen er:

Tony Jessen og Sverre Granlund,
Det norske Misjonsforbund.

Per Alnes og Reidar Svenberg.
Det norske Baptistsamfunn.

Rolf Erik Janøy og Rolf Håkonsen
Pinsebevegelsen

Frank Åbyholm og Hans J. Frøen
Den norske kirke

Kapt. Conrad Ørsnes og kapt.
Knut Gamst,
Frelsesarmeen.

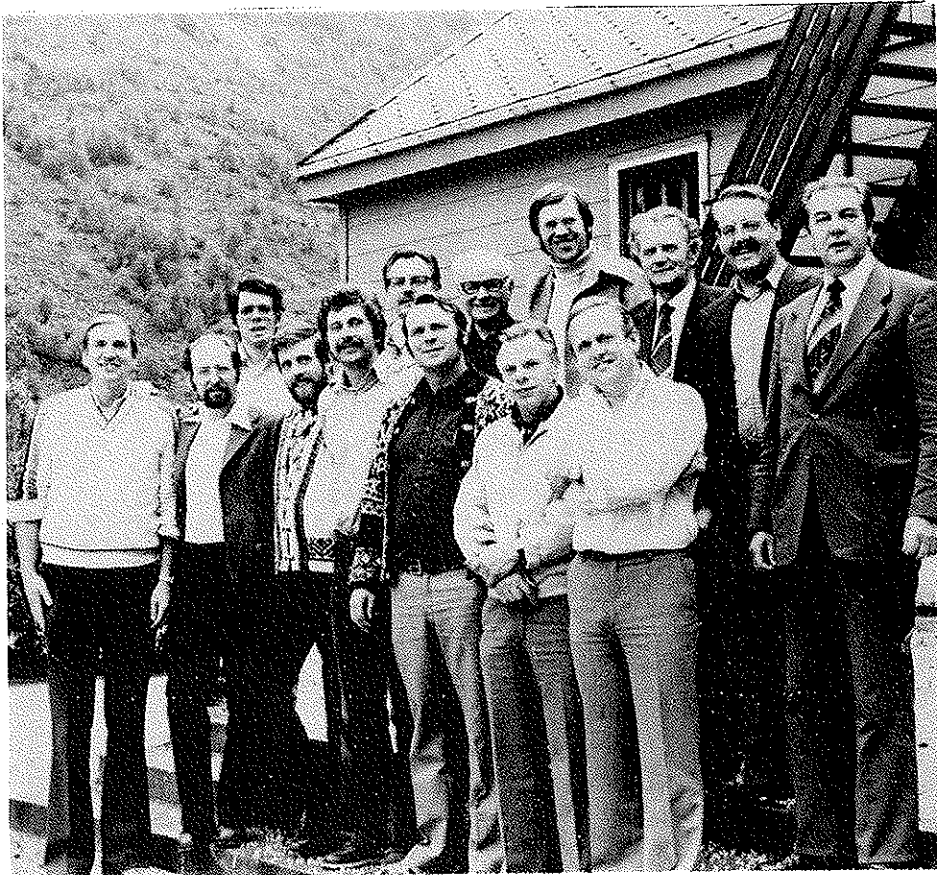
Frank Søgård og Jon Ulltvedt,
De Frie Evangeliske Forsamlinger
i Norge.

Kjell Sundby og Harald W. Nørberg,
Metodistkirken i Norge.

Det praktiske opplegg for konferansen er overlatt til Filadelfia, Arendal. Program for samlingene og øvrige praktiske opplysninger kan man få ved å henvende seg dit. Man har fått leie Hove leirplass, 15 min. fra Arendal sentrum. Pris pr. døgn med overnatting og full pensjon er kr. 45,00.

For opplysninger og påmelding kontakt:
ROLF HÅKONSEN
Filadelfia
4800 Arendal
Telf. 041-22571 eller privat 035-24313.

Fra en av de første «Oase-samlingene» endel brødre samlet i Ørsdalen ved Jæren. «Fellestrekket for oss som har kommet sammen på denne måten for å hjelpe hverandre i forbønn, og dele hva Herren har lagt på hjertene for Guds menighet, er at vi ønsker å være åpen for hva Herren gjør i dag!»

Lest og hørt

Johannes Blom/Magnus Solbakk:
«Vil heller ha Jesus»
Golden Voice. GV9528

Enda en bedehuskassett. Disse to forkynnerne har den siste tiden stått i vekkelse omtrent hvor de kommer. Denne mektige ånden gjennomsyrrer også kassetten deres. Denne kassetten briljører ikke med de store arrangementene, men dener vel verd og høre.

Choralerna: «Living water»
Visjon. KC/KLP S023

En svensk kassett med engelsk tekst. Denne gang fra det som vel må kalles Skandinavias beste gospel-kor. Utgivelsen er ikke helt ny, men jeg vil allikevel nevne den. Den handler om akkurat det som tittelen indikerer: Levende vann. Musikalsk topparbeid og tekstmessig suveren. Kassetten er produsert i England som jo ofte borger for kvalitet.

Henrik Røykenes/Harald Haukeland:
«Jeg en vandringsmann er».
Kristen Kassetteneste. K 8/79.

Mange er det sikkert som har hørt av disse to gamle vestlandsforkynnerne og satt pris på deres varme, enkle sang. Her er de sammen på kassetten. Ikke noen spesielle effekter og ingen stor «kunstnerisk» bragd, men god, varm, Kristussentret sang og musikk. En fin gave til f.eks. en eller annen i din krets som ikke kan komme seg på moter selv.

J. H. G.

MEDIA KURS

På Troens Bevis Bibel & Misjons
Institutt i tiden 25.-28. nov.

Forelesere fra presse og kringkasting.
Åpent for interesserte så langt plassen
tillater. Kontakt rektor Martin Meland
for nærmere informasjon og påmelding.

ÅNDELIG FORNYELSE

Vi har fått et nytt parti KASSETTBØKER
fra Nordisk konferanse for Åndelig for-
nyelse. Her kan du høre alle offentlige
møter og bibeltimer på 8 kassetter til
kun kr. 150,00 (pluss porto) inkl. kassett-
boken.

HØR:
Kjell Sundby, Harald Dysjeland, Sven
Nilsson, Aril Edvardsen, Hans Jacob
Frøen,
Åge Åleskjær m.fl.

EN FLOTT GAVE-«BOK»!

Bestill fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

Herrens vilje for sitt folk i vårt land:

åndelig lederskap

Tony Jessen som har skrevet denne artikkel har vært med på flere Oase-samlinger. Her leder han lovsangen i en av samlingene.

Det dukes for en interessant samling i Arendal 9.-12. oktober. «Åndelig lederskaps-konferanse» har vi valgt å kalle det. Innbydelsen går ut til forkynnere og aktive menighetsledere (eldste-styrebrødre), som ønsker å være åpne for den fornyelse Den Hellige Ånd virker fram i dag.

Bakgrunnen for konferansen

For et års tid siden ble tanken første gang drøftet. Det var flere brødre med forkynnertjeneste forskjellige steder i landet, som i samtale med hverandre ga uttrykk for et behov for å komme sammen. — Alle disse hadde i flere år vært åpne for fornyelsesvekkelsen som har gått over vårt land. Derfor ønsket de å komme sammen med andre brødre som hadde tro på en videre utvikling av det som Gud har begynt også blant sitt folk her i Norge. — Det de lengtet etter var et uformelt fellesskap i bønn og samtale der de i oppriktig broderkjærlighet kunne dele med hverandre noe av det de bar på av tanker og visjoner i sitt hjerte. På denne måten kunne de være med på å styrke hverandre og oppmuntre hverandre i troen på at Herren skal føre sitt verk videre til full seier for sin menighet, som er Hans legeme. Dette var altså grunnen til at innbydelsen ble sendt ut til den første samlingen som fikk navnet «Oase-samling». Innbydelsen gikk da til brødre man kjente til og som man visste hadde behov for å komme sammen på denne må-

ten. Flokken som møttes denne første gangen var ikke så stor. Men i et underfullt Åndens samfunn fikk de oppleve fellesskap med hverandre i bønn og lovprisning, i bordfellesskap og brødsbrytelse, i samtale og bibelstudie. Tankene var blitt til virkelighet, og de som var med opplevde det rikt og godt. Før de skiltes var en ny «oase-samling» bestemt, — og flere brødre skulle kontaktes, brødre i vidt forskjellige arbeidssituasjoner og fra forskjellige menighetssammenhenger.

Et samlet folk

Det som har preget disse samlingene er troen på at Herren vil samle sitt folk i denne tid. Derfor har heller ikke kirkesamfunns-grensene fått skille oss i disse samværene. Vi har virkelig fått kjenne oss som **ett** folk som Herren holder på forene i en Åndens ekumenikk. Det er ikke noe kunstig arrangement av menneskelig kløkt og visdom, men noe som bare er der som en frukt av Jesu liv åpenbart gjennom den enkelte. Guds kjærlighet har gang på gang blitt utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd, til en uhyklerisk broderkjærlighet. I forbønn og samtale har brødre som har kommet nedtrykt og presset av arbeidssituasjonen de har stått i, blitt hjulpet og fått nytt mot.

Ny vin i nye skinnsekker

Emnet for samtalene har hele tiden dreid seg om vekkelse i dag. De brødre som har kommet sam-

men har alle hatt det felles at de tror på en verdensomspennende vekkelse før Jesus kommer igjen. Brødre som måtte ha gitt seg over til en fatalistisk holdning innfor endetiden, som bare venter vanskelige tider og sovende menigheter, har neppe villet føle seg vel i disse samlingene.

Ut fra Guds eget Ord, da spesielt det profetiske ord, har vi forsøkt å utdype og klargjøre hva vi kan forvente av vekkelse for vår tid. Innformasjon om framgang for Guds rike rundt om i verden har også vært gjenstand for vår oppmerksomhet. Tydelige felles-trekk preger vekkelsesbølgene som går over landet i andre verdensdeler, trekk som styrker oss i troen på at Herren er iferd med å reise sitt ledeme i denne verden. Vi er overbevist om at Herrens bønn om enhet blant sitt folk slik han uttrykker det i Joh. 17. skal oppfylles så verden kan se det og tro at Han er utgått fra Faderen. — Alt som hindrer dette er under Gud dom, og vi tror at det vil bli ryddet av veien.

En bok med tittelen: «Rain from Heaven», skrevet av den engelske forfatteren og bibellæreren Arthur Wallis, gav oss hjelp i analysen av situasjonen i vår del av verden. Etter at vi hadde gått gjennom den, syntes det klart for oss alle at det ville bli en pris å betale om vi skulle følge Herren for å fullføre hans plan for vår tid. Hans plan har fra evighet vært å forene alt til ett i Kristus. I Vestens splittede kristenhet, der mange forskjellige kirkesamfunn

rår grunnen, synes det nesten umulig at dette kan skje. Men vi vet at for Gud er intet umulig han vil fullføre sin plan. Ingen mennesker eller menneskelige ordninger vil kunne stanse den.

Jesus talte sterkt og ransakende til datidens skriftlærde og egenrettfærdige fariseere om nødvendigheten av nye skinnsekker for den nye vinen. Han talte også om at det ikke ville nytte å lappe på det gamle. Resultatet ville bli at den nye vinen ville sprengte det gamle istykker og vinen ville gå til spille. — Han talte også om de som hadde smakt den gamle vinen og ikke ville ha av den nye. Alt dette og mere til maner oss til ettertanke og selvransakelse innfor Herren. Er vi villige til å ta smerten av forandringer for at hans planer skal bli fullført?

Egentlig har vi vel ikke noe valg dersom vi ikke skal bli satt til side. Vi må følge ham alene på hans premisser, ikke på våre egne.

De nye skinnsekkene

Hva talte Jesus egentlig om?? — Uten å begi seg inn på dypsindige fortolkninger kan vi i alle fall slå fast at de nye skinnsekkene var noe som var sterkt, noe som ikke ville revne, noe som var tjenelig for sitt formål, noe som kunne romme fylde av den nye vinen.

Paulus taler om det å kunne fylles til all Guds fylde, (Ef. 3,19) og så nå aldersmålet for Kristi fylde. (Ef. 4,13). Det er tydelig at han her ikke tenker på den enkeltes individuelle mulighet. Men bare i et rett forhold til «alle de hellige» eller som et lem på Kristi legeme kan den enkelte av oss få erfare dette.

For at «skinnsekkene» skal bli sterke, må de omformes og dannes etter bibelsk mønster og struktur ved Den Hellige Ånd. — Hva dette vil komme til å bety i praksis i vår situasjon fatter vi ikke rekkevidden av, men vi har det ønsket felles at vi vil være med på det Gud gjør i dag, koste hva det koste vil.

Et forpliktende brorskap

Et annet trekk som har kommet til uttrykk blant brødrene som har møtte hverandre i Oase-samlingene, er følelsen av å stå alene. Mange føler på savnet av en bror som de uten frykt kan dele sine innerste tanker med, en som de kan rådføre seg med når det gjelder vanskelige situasjoner i tjenesten, en som er villig til å ta del i byrder og ansvar som blir for tungt å bære alene. På siste

oase-samling hadde vi med oss to brødre fra England. Hugh Thompson viste oss gjennom flere bibeltimer at løsningen på dette problemet er å komme inn i et hellig, forpliktende brorskap. Forkynnelsen var båret fram med en hjertevarm og åndelig inspirasjon som utløste noe i våre hjerter. Mange fikk se nye perspektiv for sin tjeneste i et fellesskap med brødre som ville stå sammen. Herren vil bygge sitt folk sammen i et sterkt fellesskap, og han begynner med det åndelige lederskap.

En åndelig Lederskapskonferanse

Etter den utvikling disse oase-samlingene hadde fått, følte vi at tiden var inne til å møtes i en enda større sammenheng. Vi ønsket å gå ut med innbydelse til alle som måtte være interessert blant forkynnere og menighetsleder; til en samling på tvers av kirketilhørighet, **der vi sammen kan ta del i visjonene av det Herren vil gjøre blant sitt folk i dag.** Pastor Sven Nilsson ble nevnt som mulig hovedtaler i konferansen, og han har sagt seg villig til å komme og dele med oss av sin erfaring og sin rike innsikt i Guds plan og hensikt med menigheten i dag.

Med bønn og forventning ser vi fram til rike samvær i Arendal. Samvær der Herren selv vil komme nær og velsigne oss med kraft fra Helligdommen og gi sine tjenere fornyet åpenbaring av sin vilje og inspirasjon til tjenesten i dagene som kommer.

BLI MED PÅ MØTE

D-32 1) «SENTRUM I KRISTENLIVET»
2) APOSTOLISK MENIGHETSLIV.

På denne kassetten får du være med på to vanlige møter. Det er Rolf Erik Janøy som taler, men det er også andre «møteinnslag». En fin kassett for deg som kanskje ikke så ofte har anledning til å delta i et evangelisk møte.

Bestill fra:

Kalenderen

Denne spalte er åpen for gratis kunngjøring av samlinger som er åpne for alt Guds folk og som har interesse utover det lokale plan. Send oss melding om slike samvær, senest 2 mnd. før Pionerens utgivelsesdatoer. (1. mars · 1. mai · 1. juli · 1. sept. · 1. nov.) Send melding direkte til redaksjonen.

For september og oktober har vi fått inn følgende meldinger:

F.G.B.M. REGIONALE KONFERANSE I OSLO

Demos Shakarian, Kjell Haltorp, Sigvard Wallenberg, Buzz Dulley m.fl. Gospel-sangerinnen Karin Olsen fra Tønsberg og New Charity, tverrkirkelig sanggruppe fra Halden deltar med sang.

Tid: 4. til 6. september.

SANDOM RETREATSENTER

i Ottadalen ønsker velkommen til retreat med Jesusmeditasjon, bønn, andakter, bibelsamtaler m.m. Kontakt Sandom Retreatsenter, 2685 Garmo, tlf. 062-12 745, for nærmere opplysninger.

Tider: 8/9 · 13/9 · 6/10 · 11/10 · 20/10 · 25/10 · 10/11 · 15/11.

FELLESKRISTEN MØTESERIE I OSLO

Sigvard Wallenberg taler. En rekke Oslo-menigheter står bak og møtene blir i Trefoldighetskirken.

Tid: 10. til 14. sept.

BY KAMPANJE I LARVIK

Åge Åleskjær m.fl. Hovlandshallen, Larvik.

Tid: 21. til 28. sept.

ARIL EDVARDSEN, ARNOLD BØRUD m.fl.

I Hovlandshallen, Larvik.

Tid: 30. sept. — 5. okt.

DYPERE LIV HELG I FJÆRLAND

Samlingsstedet er Fjærland pensjonat. Det har tidligere vært tre slike samlinger for Sognetraktene. Andreas Reigstad og Iver Høy skal være hovedtalere.

Tid: 10.-12. oktober

HARALD BREDESEN og ANDERS ERIKSON

Besøker flere byer på Østlandet.

I tiden: 15. til 19. oktober.

Drammen 15/10

Horten 18/10

F.G.B.M. SEMINAR

på Vetre i Asker. Åge Åleskjær m.fl.

Tid: 24.-26. okt.

FELLESKRISTEN

«DYPERE LIV» KONFERANSE

I Holtan skoles-aula, Horten
Taler bl.a.: Han Jacob Frøen, Ivar Granum, Harald Dysjeland, Ingolf Kolshus, Roy Johannesen, Sverige og Kjell Sundby.

For påmelding og opplysning kontakt: Kjell Syndby, Friggsgt. 3190 Horten.

Tid: 30. okt. til 2. nov.

Den lutherske karismatiker
Morris G. C. Vaagenes jr.:

En tradisjonell kirke kan fornyes

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

• Vaagenes som er luthersk prest i USA har vært engasjert i fornyelsesvekkelsen i 18 år.

• I 1962 kom han til «North Heights Lutheran Church» St. Paul, Minnesota, som hadde 500 medlemmer og var på randen av splittelse. I dag har de 3000 medlemmer, 5 prestes på heltid og 2 på deltid, foruten ca. 15 andre ansatte i ulike tjenester. Søkningen til møtene er så stor at de i helgene må ha 5 gudstjenester. Over en periode på 10-12 år er hele menigheten fornyet fra å være en tradisjonell luthersk kirke, til en menighet full av liv og kjærlighet.

• I jan. i år tok Vaagenes og hans kirke initiativet til å starte «The International Lutheran Center for Church Renewal». (Det internasjonale lutherske senter for kirkefornyelse). Vaagenes er formann for denne virksomheten som har til formål å fremme fornyelse og vekkelse i lutherske kirker over hele verden.

• Vaagenes er redaktør for LUTHERAN RENEWAL INTERNATIONAL som han håper vil være med å fostre fornyelse i den Lutherske kirke. Bladet kom ut med sitt første nummer våren 1980.

• I august i år ledet Vaagenes «Den niende internasjonale Lutherske konferanse om Den Hellige Ånd». Fra Norge deltok bl.a. prost Arild Jørgensen, og fra Danmark, Svend Boysen og Michael Harry. Konferansen hadde motto: «Ingen annen grunnvoll» og samlet deltagere fra hele verden.

• Begge foreldre til Morris Vaagenes kommer fra Norge, faren fra Bergen og moren fra Gjøvik. De utdannet seg til misjonærer i USA og dro til Madagaskar hvor Morris vokste opp.

• I sommer besøkte Morris G. C. Vaagenes bl.a. Norge, og «Pioneren» fikk møte han for et intervju.

Morris G. C. Vaagenes, Jr. i arbeid på sitt kontor i «North Heights» kirken. «Jeg kom i den stilling at jeg kunne motta det jeg for hadde bedt om».

Hvordan ledet Gud deg inn i fornyelses-vekkelsen?

— Jeg har alltid vært interessert i vekkelse og i guddommelig helbredelse. Jeg har lelt etter dette, men ikke funnet for meget av det i kirken. Liksom mine foreldre drog også jeg til Madagaskar som misjonær, men da vårt andre barn ble født med en alvorlig ryggskaade måtte vi dra til USA for operasjon. Jeg tok prestetjeneste i en landsbymenighet og spørsmålet om guddomlig helbredelse ble veldig aktuelt for meg. Jeg kom i kontakt med forkynnere i den episkopale kirken som var engasjert i helbredelsestjenesten. Denne tjeneste som er en del av det arbeide som Guds Ånd utfører i verden i dag, førte meg videre inn i Andens fylde, salvelse og nådegaver.

Har du en personlig fornyelsesopplevelse?

— Da jeg kom til «North Heights Lutheran church» i St. Paul, Minnesota var menigheten på randen av en fatal splittelse. Kirken som har sine røtter fra den Lutherske frikirke i Norge måtte ta standpunkt til om den skulle slutte seg til «The American Lutheran Church» (TALC) som er en av de tre store lutherske kirkesamfunn i USA («The Lutheran Church in America») er størst, men Missiouri-synoden og TALC er omtrent like store). Det var en fortvilet situasjon. Vi måtte ha en avstemning, og menigheten ville dele seg uansett resultatet. Jeg var ny i menigheten og hadde ingen muligheter til å løse saken så jeg måtte gå innfor Herren med dette. Jeg hadde fått se at DHÅ's kraft var en realitet. Jeg ba DHA fylle meg og ta over min tjeneste i menigheten. Dette var innledningen til en gradvis forandring av mitt liv og min tjeneste. Det første jeg opplevde var at Herren tok hånd om den truende splittelse. Vi opplevde en tredens ånd under avstemningen. (De besluttet å gå inn i TALC) Iblant blir det sagt at den karismatiske vekkelse bringer splittelse til menigheten. Vi opplevde det motsatte. DHÅ brakte enhet der det var splittelse. Fra denne tid var mitt hovedbønneemne at hele kirken skulle oppleve fornyelse. Jeg ba som John Knox «Gi meg 'North Heights' eller jeg dør».

Hvordan besvarte Herren denne bønningen?

— Jeg ville ikke bare at en gruppe i menigheten skulle komme med i fornyelsen, og jeg ønsket fornyelse som virket samlende. Hele kirken måtte fornyes! Til Guds ære har vi fått se dette skje over en tid på 10-12 år. Vi har i dag en levende og voksende menighet preget av enhet, kjærlighet og glede. Hele menigheten er engasjert i fornyelsen og vi har hengitt oss til arbeide for fornyelse blant lutheranere over hele verden. På en vanlig søndag har vi rundt 2000 møtebesøkende (det var rundt 200 da han kom til kirken). Folk kommer lange veier for å delta i vår gudstjeneste og for mange er det ukens høydepunkt. Samlingene er preget av bibelundervisning, lovsang og tilbedelse og vi vinner stadig nye mennesker for Gud.

Hvordan mener du man bør gå fram for at en tradisjonell kirke skal kunne fornyes og bli preget av åndelig liv?

— Da jeg forberedte meg til å reise ut som misjonær, studerte jeg på bl.a. hvordan en hel sosial gruppe kan endre innstilling. Dette lærte meg endel viktige prinsipper som ble meg til stor hjelp. Jeg har undervist om dette og det kommer antagelig i bokform, jeg skal kort peke på noen hovedpunkter:

1) Fornyelsen bør skje gradvis og ikke ved en «revolusjon».

Revolusjonære forandringer gjøres med makt og påtvinger ofte et mindretall endringer som de vil arbeide for å forandre på igjen. Det skaper strid og splittelse. En gradvis utvikling (evolusjon) tar lengre tid, men gir bedre resultat. Endringene vil bli aksepterte av de fleste, og de vil vare lengre fordi de har fått dypere røtter.

2) Man bør introdusere en ting av gangen.

Dersom det blir flere nye ting innført i menigheten i løpet av en kort tid vil det lett skape uro og motstand. Det beste er å ta ett steg av gangen, og la det ene lede til det annet, det skaper oversikt og tillit.

3) Hjemmene må åpnes for samlinger om Ordet og bønningen.

Vi praktiserte dette fra første stund og i dag har vi en pastor som har hjemme-gruppene som eneste ansvarsområde. Vi har snart 100 slike grupper.

4) Oppbyggelse av et åndelig lederskap i menigheten.

Den tradisjonelle pastorrollen må endres. I mange menigheter er pastoren den som tar seg av «problemene». Dette er ofte en lite fruktbar tjeneste som hindrer han å gå inn i mer konstruktive oppgaver. Jeg ser hvordan f.eks. problem-orienterte personer (jeg tenker på de som stadig oppsøker forkynnere for hjelp) tross mye oppmerksomhet kan ha de samme problemer idag som for 20 år siden. Jeg gikk trett av å fokusere oppmerksomheten bare om alle problemene, og søkte i Skriften for å finne den bibelske modellen for pastortjenesten. Da så jeg at Jesus hadde ulike tjenester, en for «skarene» og en annen for sine disipler. Han møtte skarenes behov med et helt evangelium og Åndens kraft. De som var mest åpne for denne tjeneste var mennesker i virkelig nød. Men han brukte ikke all tid på disse. De som fulgte Jesus som hans disipler, fikk en spesiell fostrende tjeneste fra Jesus. Det var ulike nivåer av disippeltjenester. De 70 — de 12 — de 3 — den ene. Her fostret Jesus et åndelig lederskap alt etter den tjeneste Gud hadde betrodd den enkelte. I de offentlige møter på søndagen tjener jeg «skarene», det er en lett fordøylig «diett» som skal kunne mottas av alle og fremheve Kristus, hans gjerning og gaver. De samme sannheter kan jeg så undervise om på en meget dypere måte sammen i en mindre gruppe av venner som er mer interessert. Det ble klart for meg at dersom vi ikke fostret et åndelig lederskap, ville vi ikke få et slikt. Hvem skulle ellers gjøre det for oss?

Hvordan reagerte den «tradisjonelle» ledelsen på fornyelsen?

— Mange av dem var ikke rede til noe fornyelse, og de var sene til å akseptere endringer. Men vi engasjerte oss sterkt i evangeliserings-tjenesten. Mange ble vunnet uten noe kirkebakgrunn. Noen av dem ble på en særlig måte undervist og ettersom de vokste og viste iver for Guds rike ble de valgt inn i ledelsen. Dette fornyet hele lederskapet. Vi hadde et styre på 16-18 stk. da jeg kom, og i dag har vi 45 i styret. Hvert nytt skritt blir drøftet med disse og får sin støtte fra dem. På den måten har en eventuell opposisjon ingen steder å gå for å finne støtte. Den daglige ledelse av menigheten utgjøres av 9 stykker som har en åndelig eldstetjeneste. Vi har bare to menighetsmøter i året. Ett skal de ha nå mens jeg er i Europa, men det går fint, vi opplever et godt tillitsforhold i menighetslederskapet.

Hva preget fornyelsen av menigheten?

— Det var ikke godt å se forandringer den første tiden. Jeg har alltid oppmuntret folk til et helhjertet kristenliv. Men den grunnleggende endring var at før var det JEG som søkte å engasjere til innsats, men nå fikk jeg se at DHÅ gjennom min tjeneste kunne engasjere for Kristus langt bedre enn jeg kunn i egen kraft. Den største endringen kom i forkynnelsen. Før hadde tyngdepunktet lagt på *hva VI må gjøre*, nå ble det stadig mere om *hva GUD har gjort, gjør og skal gjøre*, gjennom Kristus og DHÅ's gjerning. Watchmann Nee ble meg til stor hjelp her, særlig hans bok «Det normale kristenliv.» Hele min teologi og forkynnelse gjennomgikk en omforming som førte meg fra lov til evangelium, fra frykt til kjærlighet. Det var ingen dramatiske forandringer verken i følelsesliv eller noe annet. Jeg hadde jo alltid bedt om Åndens hjelp, men jeg kom nå i den stilling at jeg kunne motta det jeg før hadde bedt om.

Hvordan vil du beskrive nådens virkninger?

— Jeg har alltid visst og forstått at frelsen er av nåde ved tro. Men når det gjelder å leve kristenlivet trodde jeg dette måtte skje på basis av min disiplin, hengivelse og engasjement. Dette preget min forkynnelse, jeg forsøkte å få menigheten innviet og engasjert. I Åndens lys fikk jeg se at også vår helliggjørelse er av nåde ved tro, en Guds gjerning i oss som mottas ved Åndens liv. Nåde er at Gud gjør arbeidet og jeg bare er en kanal. Dette forandret hele min tjeneste. Nåden er basert på *hva Jesus ALT HAR GJORT*, alt er fullbrakt i Kristus, og DHÅ er den som i dag leder oss inn i disse ressurser. Jeg var så lovisk orientert at det tok flere år for Herren å endre min innstilling. Det samme var tilfelle med menigheten. Til å begynne med kom folk og klaget over forkynnelsen. De ønsket å høre mere om «hva vi skal gjøre». Men

jeg fortsatte å preke det Gud hadde vist meg. Etter en tid kunne man se endringer i mitt eget og andres liv. Fornyelsen var i gang.

Et fornyet menighetsliv er at vi kan se Guds nåde i den enkelts liv i form av fred, glede og kjærlighet.

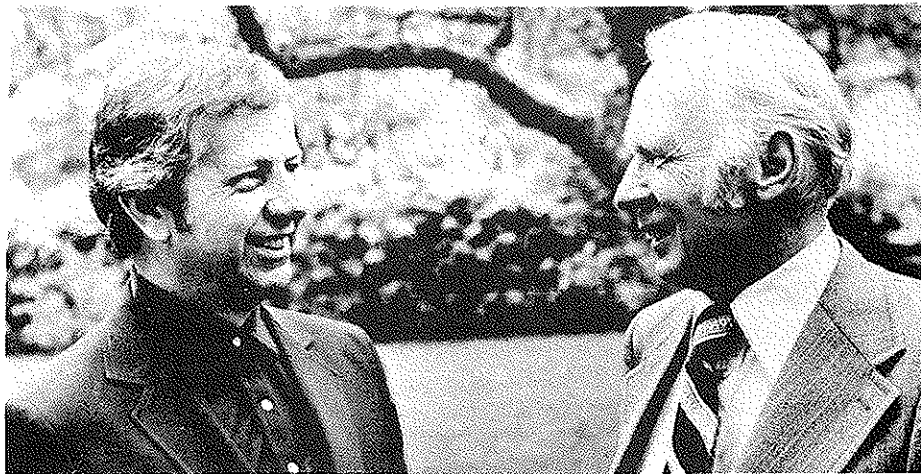
Hvilken plass har de åndelige nådegaver hos dere?

— Den fornyelse vi har opplevet er noe meget mere enn en «karismatisk gave bevegelse». Åndens gaver har vært virksomme hele tiden, men de kjøres ikke fram i «fronten». Vi understreker *vandring* i Ånden, et hellig liv, åndelig krigføring og Åndens fylde og salvelse. Den Hellige Ånds gjerning i menigheten har mange dimensjoner. Jeg kan summere det slik: Før var vi en forsamling som søkte å gjøre noe for Gud, i dag er vi en menighet som Gud gjør noe gjennom!

Vi underviser om Åndens gaver, vi ønsker en moden innstilling til bruk av gavene. Bibelen taler om at «disse tegn skal følge dem som tror», men i dag har du mange troende som følger etter «tegnene». De er interessert fordi de synes det er spennende og engasjerende, men de stiller ikke sitt liv til Herrens disposisjon. Vi hadde nettopp en serie bibelstudier om «Hvordan oppdage dine gaver og tjenester i Kristi legeme». Gavene skal lede til tjenester. Det er også viktig at gavene får fungere også utenom våre gudstjenester. Vi bruker gavene i styre- og eldstemøter, når musikken møtes for å øve, når vi møter utfordringer i hverdagen. Ved at vi på den måten forventer at Åndens ulike gaver skal virke opplever vi en Åndens veiledning, stadfestelse og korreksjon. Vi må tillate gavene å virke i hele vår livssituasjon.

Hvilken plass har undervisning av Guds ord blant dere?

— I følge Skriften er målet for undervisningen at vi når fram til «manns modenhet» og «aldersmålet for Kristi

Morris Vaagenes var i sommer på et kort Norgesbesøk. Han møtte blant andre prost Arild Jørgensen i Horten, som også deltok i «Den niende internasjonale Lutherske konferanse om DHÅ», hvor Vaagenes var arr. komiteens formann.

fylde». Vi lutheranere avslutter ofte undervisningen ved «konfirmasjonen» — men har man da nådd fram til «Kristi fylde»? Herren fostrer sine gjennom hele livet. En annen side er at undervisningen vesentlig bør skje i hjemmet. Det som skjer i menigheten kommer i annen rekke, er et supplement, og støtter opp under den undervisning som bør skje i hjemmet. Menigheten kan aldri erstatte hjemmet i den kristne forstring. Vi legger derfor stor vekt på å nå foreldre, for da når vi barna. Det motsatte er langt vanskeligere. Det er vår erfaring at barn fra ikke-kristne hjem faller bort, selv om de har gått flere år på søndagsskolen. Foreldrenes tro og kristenliv blir barnas, troen overføres ikke som en kunnskap, men mer ubevisst «smitter» foreldrenes åndelige liv over på barna. Vi fokuserer undervisning av voksne, og dette, sammen med den før nevnte disippelforstring, ledet oss til å starte en bibelskole. Vi har 4-500 som deltar der hver uke. Vi har gjerne 20-30 ulike team som man kan velge mellom.

Hva preger samlingene dere har i menigheten?

— Vi har en blanding av nytt og tradisjonelt, slik at alle skal kunne få et utbytte. Foruten forkynnelsen, står tilbedelse og lovsang sentralt. Vi

underviser om hva tilbedelse virkelig er. Vi lar sangen bli et instrument for lovsang. Vi ikke bare synger noen vers, vi *tilber* gjennom våre salmer og sanger. Selv de som ikke vil kalle seg «karismatikere», opplever velsignelsen av dette, vi opplever Herrens nævær gjennom tilbedelsens atmosfære. Vi har ingen som står og leder lovsangen, bare våre musikanter som leder fra den ene sangen til den annen. Vi velger kor og sangen bedende og med omtanke. Vi søker Herren på forhånd om hvordan vi skal lede gudstjenestene, og det fungerer bedre enn det mer «uforbere- te». En av gudstjenestene hver søndag har alltid nattverd, og en gang i måneden har vi nattverd i alle søndagens samlinger. Det tar lang tid å betjene så mange mennesker, men vi bruker den tiden til tilbedelse og lovsang. Dette er et høydepunkt i våre samlinger.

Har dere problemer med uttrykket «Åndens dåp»?

Ikke i dag, men i sekstiårene var folk mer opptatt av hvilke uttrykk vi brukte. Når vi skal undervise om noe som er nytt for enkelte er det viktig at vi ikke heiser «røde flagg», men heller skaper forståelse og erfaring av det vi forkynner. Vi kaller det for: Fylden av DHA, Ikledt kraft fra det høye, og bruker liknende bibelske uttrykk, og i den sammenheng kommer også «Ån-

dens dåp» inn som en naturlig betegnelse. Ordet «karismatisk» bruker vi derimot svært lite.

Hvilket stadium tror du fornyelsesvekkelsen befinner seg på i dag?

— Vi har gått gjennom ulike faser. Det begynte med fornyelse av den enkelte i vårt forhold til Herren. Siden ble vi fornyet i vårt forhold til hverandre i Krisi legeme. Vi fikk et forpliktende felleskap med andre troende. Nå tror jeg vi lever i en overgangstid som vil lede oss inn i det som er hele hensikten med denne fornyelse: En verdensvid proklamasjon av evangeliet. Herren har undervist og utrustet et folk som vil bli hans redskap til den siste store innhøstning. Tiden er nå kommet for «karismatikere» av ulike slag til en dypere overgivelse til Guds vilje og hans sak. Det er disse som Herren vil bruke fremover. Liksom Jesus først gikk til jødene, så til hedningene, slik besøker Herren i dag sin menighet, for så å vende seg til hele verden. Den fornyede og vakte menighet bevegtes bort fra selvopptatthet til å se det oppdrag Gud har gitt oss i denne tid. (Les Vaagens artikkel som følger etter denne om «VISJONEN FOR 80-ÅRENE»)

Hvilket inntrykk har du av stillingen i Den norske kirke?

— Jeg har vært i Norge bare noen dager, og jeg har oppsøkt flere fornyelses og vekkelsesgrupper i Den norske kirke. Der har sette en virkelig Åndens bevegelse blant de unge som er veldig oppmuntrende. Det virker som dette er adskilt fra den mer «offisielle» kirke. Jeg tror derfor at disse grupper enda mer må søke å tjene den «tradisjonelle» kirke med sine gaver og tjenester, og ikke bare fornyelsesgrupper. Kanskje man bare er i en begynnerfase her i Norge. Neste fase vil være at lutheranerne «oppdager» de andre kristne, som deler av Kristi legeme. Det er viktig at de som ønsker å fremme fornyelse og vekkelse ikke driver «fårene», men leder dem. Da må vi ha klarhet i hvor vi nå er og hvor vi ønsker å lede dem. Jeg tror Norge vil få en særlig plass i endetidens evangelisering. Dere er kanskje den sterkeste misjons-nasjon pr. innbygger, dere har en stor handelsflåte, dere liker å reise, — og dere har en «viking» innstilling her i landet!

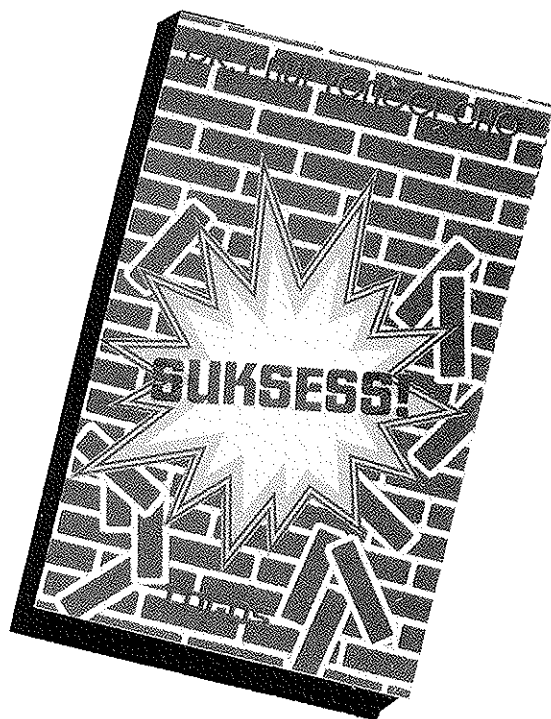
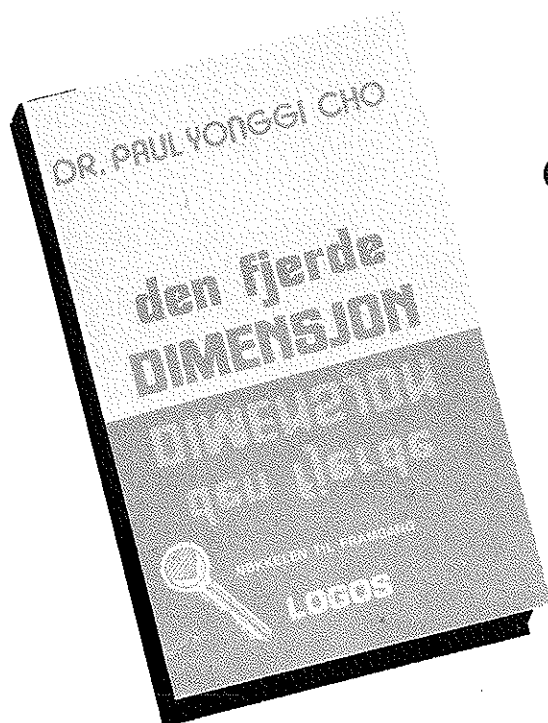
Det var en opplevelse å få møte Vaagens. Hele hans fremtreden og det han sa vitnet om et åndsfuldt liv. Med sin sakmodige fremtreden, åndelige visdom og erfaringens autoritet, har han meget å gi, også til det norske kristenfolk. Hans nød for fornyelse og vekkelse blant lutherske kristne vil forhåpentlig føre han til nye besøk til sine foreldres hjemland.

Fra en gudstjeneste i North Heights Lutheran Church. — «Før var vi en forsamling som søkte å gjøre noe for Gud, idag er vi en menighet som Gud gjør noe igjennom».

Vil du lese noe positivt?

Dr. Paul Yonggi Cho's bøker:

«DEN FJERDE DIMENSJON»

Boken forklarer noen av hemmelighetene til Yonggi Cho's fremgang. Det han har opplevd i sin menighet kan ikke forklares med vanlig logisk tankeføring. Det er ikke nok med tre dimensjoner, (lengde, bredde og høyde), det må en fjerde dimensjon til, den som innbefatter mirakler.

Denne boken lærer deg hvordan du kan leve i den fire-dimensjonale verden.

PRIS POC. KR. 24,—.

«SUKSESSI!»

At en kristen skal ha suksess er for mange et ukjent begrep. Gud vil at hans barn skal ha suksess i alt. Midt i motgang og trengsler skal Guds folk gå med løftet hode og glad forventning. Da kan Gud få komme til og velsigne hjemmet, menigheten, arbeidet, ja alt vi foretar oss.

Denne boken vil vise deg veien til kristen suksess.

PRIS POC. KR. 25,—.

Ber om å få tilsendt snarest:

Antall:

..... eks. »Den fjerde dimensjon» kr. 24,—

..... eks. »Suksess!» kr. 25,—

Vi gir 30% rabatt ved kjøp av 5 eks. eller fler av samme bok.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnummer:.....Poststed:.....

Bestillingen sendes til LOGOS FORLAG, N-4480 KVINESDAL, NORGE. Telf. (043) 50 419.

Visjon for

80

årene

Tekst: Morris G.C. Vaagenes, Jr.

Denne artikkelen er oversatt fra det første nr. av «Lutheran RENEWAL International» som kom i vår. Vaagenes som står sentralt i den lutherske fornyelses-vekkelse i USA og internasjonalt, deler her sin visjon for 80-årene. Vi får også en oversikt over hovedstrømninger i den karismatiske vekkelse i USA av en som har fulgt denne vekkelse i nesten 20 år.

Den institusjonelle kirken og fornyelsesbevegelsen trenger et fornyet syn på Guds plan for Menigheten i 80-årene. Hva er kallet og utfordringen til Hans Menighet for dette tiåret?

Guds plan for Menigheten i 80-årene kaller på en åndelig fornyelse med en verdensvid evangelisering og endetidsinnhøstning.

Herren har gitt sin Menighet den store befalingen å gå ut i all verden å gjøre alle folkeslag til hans disipler. Men, etter tyve århundrer, er det helt klart at Menigheten ikke fyldestgjørende etterkommer denne store befalingen. Menigheten er blitt en «sovende kjempe», som kommer til kort overfor sine muligheter og sitt kall. Den har ofte bare med sin munn anerkjent Den Hellige Ånds kraft og gaver, som er blitt gitt for å fullføre dens oppgave. I virkeligheten vokser den ikke-kristne verdensbefolkningen i et raskere tempo enn menighetstilveksten. For hver dag blir det flere mennesker utenfor Guds rike enn dagen før.

Nå i dag er fem ut av hver sjettede ikke-kristen i verden utenfor rekkevidden av kirke eller misjon. Nesten 17000 «under»-kulturer i verden har ikke en eneste menighet i sin midte. Dette er front-området — 2.5 milliarder mennesker som er utenfor rekkevidden av vanlig evangelisering. Og vi taper terreng i forhold til befolkningseksplosjonen i verden. På 1500-tallet var verdens befolkning 400 millioner. I 1850 var den en milliard; i 1930 3 milliarder; i 1980 4 milliarder. Innen år 2000 forventes den å være 7 milliarder. Den hurtigvoksende verdensbefolkningen står som en veldig høstmark.

Selv i lyset av disse kjensgjerningene har menigheten tatt det med ro når det gjelder evangeliseringen. Det er typisk for engasjementet i verdensevangeliseringen at amerikanerne bruker dobbelt så mange penger på luksuriøs mat som på verdensmisjonene. Antallet amerikansk/lutherske misjonærer er idag det halve av det høyeste antallet i midten av 50-årene. Og de som går ut av bibelskolene synes ikke å være interessert i en livslang forpliktelse i misjonens tjeneste.

Ifølge tallene for medlemskap i USA viser statistikkene at vi taper terreng, for ikke å snakke om dybden i den åndelige forpliktelsen bak medlemskapene. I de siste ti år har metodistene mistet et medlem hvert femte minutt; de

episkopale en hvert femte minutt; og lutheranerne en hvert femtende minutt. I Europa er menighetssituasjonen ennå mer kritisk. I mange byer er det mindre enn 5% som kommer i kirken, endog til påskegudstjenesten.

Lloyd John Ogilvie, pastor i First Presbyterian Church, Hollywood, CA, sa i «Presbyterian Renewal News»: «Den åndelige gjenopplivelsen av vårt kirkesamfunn behøver en visjon. Det er behov for en konkret visjon, som viser oss hvordan vi kan forenes i en fremadskridende bevegelse. Institusjoner, som individer, blir det de får syn for. «Uten visjon, omkommer folket» (Ordsp. 29,18 — eng. versjon). Det som kreves er en dristig drøm, drevet frem og ledet av den Hellige Ånd og rotfestet i Skriften.»

FORNYELSE: Guds utfordring til Menigheten

For ca. tyve år siden begynte Gud å utgyte sin Ånd i de forskjellige protestantiske kirkesamfunnene rundt omkring i verden på en ny måte. Denne utgytelsen av Den Hellige Ånd i 60-årene ble ledsaget av tungetale, profetiske ytringer, helbredelser og mirakler. Fokuseringen av fornyelsen i den tiden var åndelig fornyelse av den enkelte og gjenoppbyggelsen av Hellig Åndens gaver. Derfor ble den kalt den «karismatiske fornyelsen». Denne vertikale dimensjonen var en kontrast til verdens fokusering henimot sosialt engasjement og angrep på det bestående.

I 70-årene skiftet fokuseringen til gjenoppbyggelsen av den kristne familien, utvikling av forpliktende fellesskap mellom troende, bygging av Kristi legeme og en gjenoppdagelse av menighetens enhet. Igjen gikk dette på tvers av samfunnets tendens mot individualisme og personlige rettigheter.

I løpet av de to siste årtier har den hurtigvoksende karismatiske fornyelsesbevegelse spredt seg til alle kirkesamfunn over hele jorden. Den er blitt en åndelig fornyelse med sterk innflytelse innen dagens menighet, som ifølge en nylig foretatt gallupundersøkelse inbefatter 29 millioner voksne amerikanere.

Protestantiske kirkesamfunns fornyelse fikk verdensvid publisitet i 1960 i den velkjente St. Mark's Episcopal

Church i Van Nuys, CA, en forstad til Los Angeles. Under ledelse av pastor Dennis Bennett, ble det karismatiske livet en kjent realitet i de protestantiske kirker. De store kirkesamfunn fokuserer, fornyelse av den enkelte, av livet i kirkesognet og menigheten. Velkjente ledere for denne gruppen innbefatter Bennett, Larry Christenson og Michael Harper. Flere kirkesamfunn har komitéer for fornyelse, som sender ut nyhetsbrev og avholder konferanser. Imidlertid er det enda ingen forenet innsats fra disse kirkesamfunn for å fostre frem fornyelse hos protestantene.

Disippelskaps-menighetene utenfor kirkesamfunnene understreker byggingen av Kristi legeme gjennom forpliktende fellesskap. De legger vekt på disippel-opplæring og rett lederskap. Det mest synlige element i denne fornyelsesvirksomheten er Christian Growth (vekst) Ministries under lederskap av Don Basham, Ern Baxter, Bob Mumford, Derek Prince og Charles Simpson. De gir ut bladet «New Wine».

De uavhengige tverrkirkelige tjenester innbefatter Oral Roberts og Oral Roberts University, Ralph Wilkerson og Melodyland Christian Center. Pat Robertson og Christian Broadcasting Network, Jim Bakker og PTL Ministries, Demos Shakarian og Full Gospel Businessmen's Fellowship International, Kenneth Hagin og Rhema Bible Institute, nå avdøde Gordon Lindsay og Christ for the Nations og David du Plessis, som har hatt en rik innflytelse på fornyelsen. Tro for helbredelse og økonomi er en hovedsak. De fleste fornyelsesledere som arbeider tverrkirkelig har klassiske pinsrerøtter. Bladet «Logos» har sin opprinnelse fra denne bakgrunnen.

Den romerskkatolske karismatiske fornyelsen består av to grupper: paktsfellesskap og institusjonell fornyelse.

I 1967 opplevde det katolske legfolket fornyelsen ved Notre Dame Universitetet, South Bend, IN. Ut fra denne åndelige fornyelsen sprang det opp samfunn av mennesker som inngikk forpliktende forhold, at hvilke de fleste valgte å bo sammen. To paktsfellesskap med sterk innflytelse er Word

of God i Ann Arbor, MI, og People of Praise i South Bend, IN. Lederne innbefatter Steve Clark, Ralph Martin og Kevin Ranaghan. Deres publikasjon heter «New Covenant» (Ny Pakt). Opprinnelsen til disse paktsfellesskapene er katolsk. Skjønt de har en økumenisk åpenhet, så er lederskapet hovedsakelig katolsk. Paktsfellesskapene utgjør det vesentlige lederskapet i den katolske karismatiske fornyelsesbevegelsen.

Den institusjonelle katolske fornyelsen, som ikke er strukturert eller organisert som i paktsfellesskapene, er viet fornyelsen av de katolske menighetene. Det katolske presteskapet som personlig har opplevd fornyelsen ønsker å se sine kirkesogn gjenopplevd. Mens lederne for paktsfellesskapene ikke ser noen mulighet for fornyelse av kirkesognene, vil den institusjonelle katolske fornyelsen utvilsomt vinne større innflytelse i fremtiden. Kardinal Leo Josef Suenens fra Bryssel i Belgia; Fr. Michael Scanlon fra Steubenville College, Ohio, og Fr. John Bertolucci fra Little Falls, NY, representerer institusjonelle katolske lederskap. Publikasjonen «Catholic Charismatic» representerer denne bevegelsen.

Den ortodokse fornyelsen vinner tereng i de forskjellige grener av de Øst-Européiske ortodokse kirker i atskillige land. Fr. Eusebius Stephanou er en leder for denne bevegelsen og gir ut «The Logos».

Pinsevekkelsens fornyelse er ny for den karismatiske bevegelsen. De klassiske pinsevekkelsene inntok en forsvarsholdning til utgytelsen av Ånden blant protestanter og katolikker. Idag identifiserer et voksende antall pinsevekkere seg med det åndelige liv innen den karismatiske bevegelsen. Disse legger sterk vekt på evangelisering, kirkevekst og verdensevangelisering. «Charisma» representerer fornyelse av pinsevekkelsen. Dr. Paul Yonggi Cho, forstander for en lokal pinsemenighet i Seoul, Korea, med over 100.000 medlemmer, gir et bidrag av betydning til hele den kristne menighet.

Skjønt de på de nåværende tidspunkt ennå er få i tallet, så skjer det en **jødisk oppvåkning**. Vi ser et voksende antall jøder vende seg til Jesus som sin Messias og at de identifiserer

seg med den karismatiske fornyelsen.

Mens det er store forskjeller i den karismatiske fornyelsen, så finnes det ikke dessto mindre en underliggende enhet. Kun i den karismatiske bevegelsen synes økumenismen å fungere effektivt på grassrot-nivået. Enhet for Kristi legeme understrekes sterkt og opplevs. De fleste av disse hovedpublikasjonene adresseres til hele fornyelsesbevegelsen.

Den lutherske fornyelsen trenger en ny visjon

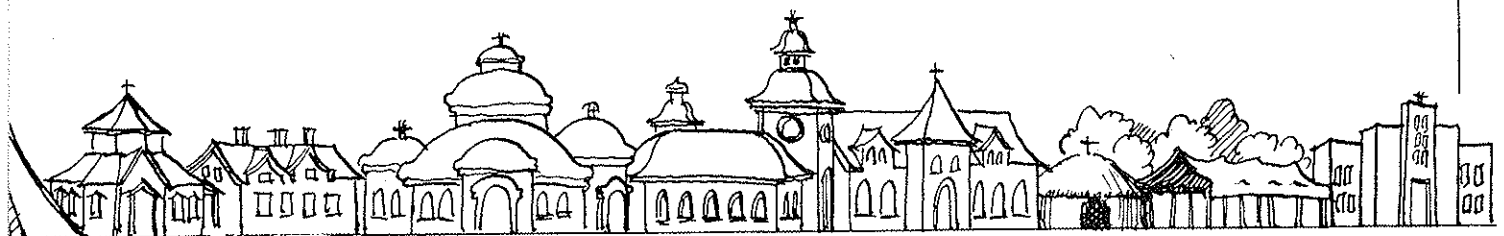
Typisk nok fokuserte den første fornyelses-fasen iblant de amerikanske lutheranerne seg om en åndelig fornyelse for den enkelte, ledsaget av tegn og under. Åndens gaver ble gjenoppdaget og understreket på dette stadium. Motstanden mot dette fenomenet var sterkest i de første årene.

Den andre fasen, som fant sted hovedsakelig i 70-årene, var et undervisningsstadium. Fokuseringen skiftet fra den individuelle veksten til byggingen av Kristi legeme, hvor menighetens enhet og funksjon ble understreket. De første syv internasjonale lutherske konferansene om Den Hellige Ånd spilte en vesentlig rolle i utbredelsen av dette budskapet innen lutherske kretser.

I løpet av 80-årene kjenner jeg at Herren ønsker å bevege fornyelsen inn i et forbønns-stadium. Den karismatiske fornyelsen kan enten søke å etablere et separat kirkesamfunn eller ofre sitt liv for den institusjonelle kirken og den ugjenfødte verden. Vi er ved en korsvei!

Mens mange mennesker er blitt fornyet og har opplevd nye høyder i tilbedelse, åpenbaring og undervisning i den karismatiske fornyelse, så er Gud ikke fornøyd med menighetens åndelige tilstand av i dag og erklærer at det kommer dom. Burde de fornyede kristne atskille seg selv fra den institusjonelle kirken og bygge den «sanne» menighet, slik som «kom ut fra henne»-stemmene maner til, eller skulle de fornyede kristne velge Moses' vei som mellom-menn?

Vi står overfor en situasjon lik den Moses ble konfrontert med på Sinai fjellet. Moses opplevde 40 dager i lykk-

salig nærvær av Gud. Mens dette skjedde, holdt Israels folk på å tilbe gullkalven. Gud truet med å ødelegge Israel og begynne på ny. Moses' siemema var enten å være en ny begynnelse for Guds planer eller å gå i forbønn for et opprørsk Israel. Moses valgte å ikke overgi Israel, men la sin egen stilling i vektskålen.

Herren søker mennesker som vil legge ned sine liv for menigheten slik som Moses gjorde, for å holde tilbake Guds dom. De fornyede kristne kalles til forbønn for menighetene. Det er et kall til selvooppiggivelse.

Forbønnsfasen av fornyelsen vil innebære en bestemt tidsperiode med intens forbønn og offertjeneste. Moses tilbrakte førti dager på fjellet. Etter Guds åpenbaring om dom for Israels synd tilbrakte Moses nok førti dager i bønn for Israels utfrielse og for oppfyllelsen av Guds plan med Israel. Moses' bønn seiret; Israel ble spart. Guds plan for verdens forløsning gjennom sitt folk ble til slutt fullført.

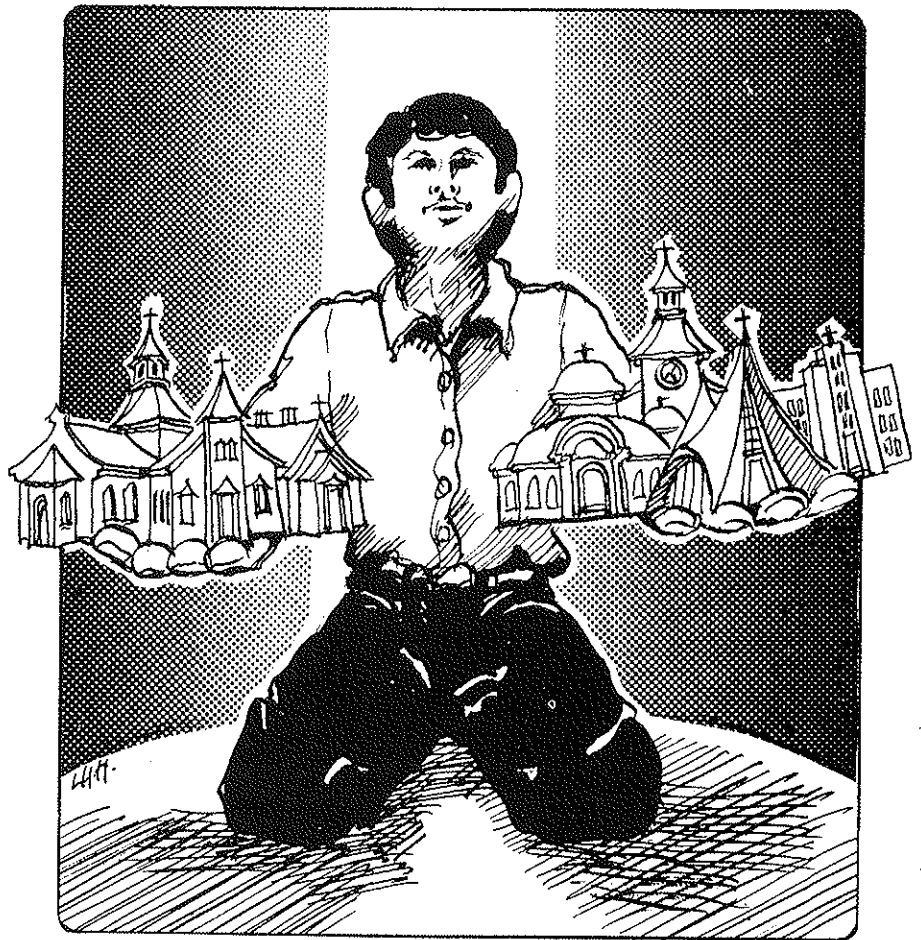
På lignende måte har vi som lever i fornyelsen opplevd tilbedelsens sødme og Ordets velsignelser. Nå stilles vi overfor en utfordring til alvorlig bønn for menighetene. Er vi villige?

Kallet er å forkynne de Gode Nyhetene og be Ånden blåse nytt liv inn i de tilstivnede menigheter. Basun-kallet fra Esekiel 37 må lyde i hver generasjon. Martin Luther talte om det og andre også. Menigheter kan bli åndelig levende. Jeg har sett det skje i min egen menighet.

Nådegevarene og evangelisering hører sammen

I de første århundrene var menigheten karismatisk og evangeliserende. I de følgende generasjoner ledet tapet av det første til tap av det andre. Gjenoppdagelsen av misjonsfremstøt fant ikke sted før i det 18de århundre da William Cary i en artikkel i 1792 påviste at den store misjonsbefalingen var gitt til alle kristne. Men fortsatt ble misjonsbefalingen holdt atskilt fra pinse, med unntagelse av isolerte tilfelle.

Da Jesus befalte sine disipler å gå ut i all verden og forkynne evangeliet, fortalte han dem også at de skulle vente i Jerusalem inntil de ble ikledd kraft fra det høye. På pinsedagen ga Guds Ånd de troende en slik kraft at de ble i stand til å snu verden opp ned i løpet

av en generasjon. Befalingen og pinsekraften var uatskillelig forenet i Ny-Testamentlig tid. I de senere århundrer er de blitt skilt fra hverandre.

Nå åpenbarer den karismatiske bevegelsen igjen forbindelsen mellom pinse og misjon. Fornyelsen er ikke et mål i seg selv. Dens hovedhensikt er å gjenopplive menigheten, slik at evangeliet kan forkynnes mer effektivt.

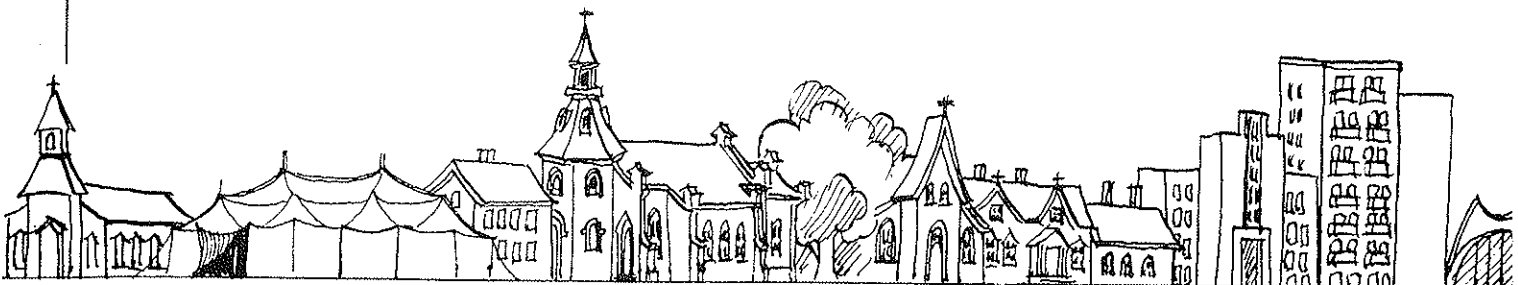
Videre er Den Hellige Ånds gaver gitt som redskap til åndelig og overnaturlig arbeid. For en effektiv evangelisering er de ikke valgfrie; de må fungere. Vi er formant å alvorlig ivre etter Åndens gaver.

Guds kall utfordrer oss til å nå verden for Kristus. Dette innebærer en visjon om innhøstning og forståelse for det presserende behov for en verdensomspennende evangelisering. Dette innebærer også en ny strategi.

Trass i William Careys artikkel har den fremherskende strategi vært å sende og støtte dem som er villige til å reise ut til fjerne misjonsmarker. Oppgaven med å forkynne evangeliet til ut-

viklingslandene tilhører da den profesjonelle misjonær. Strategien for å nå Amerika, Europa og Australia er en lignende. I disse såkalte kristne nasjoner, tilhører fremdeles oppgaven med å forkynne evangeliet det profesjonelle presteskap. Menighets-medlemmene betaler pastoren for arbeidet. På denne måten frigjør legfolket seg fra den store misjonsbefalingen. Som vi kan se, har dette profesjonelle mønsteret ikke fullført den gigantiske oppgaven Herren har gitt sine disipler.

Det trenges en ny strategi; en vitnesstrategi. Dette vitnesbyrdets tid er den klimatiske tidsperioden i endetidshistorien, i hvilken Gud utgyter sin Ånd over en større skare av mennesker, som ved hans kraft vil settes istand til å vitne på hjemstedet og så nå vidre ut, inntil hele jorden har hørt de Gode Nyhetene. På denne måten vil evangeliet om Riket bli forkynt for verden som et vitnesbyrd for alle nasjoner, og så vil enden komme, slik som Jesus erklærte det i Mt. 24:14. Ikleddelsen av Den Hellige Ånds kraft er nødvendig for dette vit-

nesbyrden for hele verden som Jesus erklærte i Ap.gj. 1:4-8 og Luk. 24:49.

Enhver troende er idag omgitt av veldige marker modne til høst. Når vi ber til Høstens Herre om å sende ut arbeidere på markene, så ber vi i virkeligheten om en mektig utgyttelse av Guds Ånd over hans folk, så de kan bli effektive arbeidere og vitner. Resultatet vil bli en omfattende endetidshøst av mennesker fra alle nasjoner, som anerkjenner og underlegger seg Jesus som sin Herre og Frelser. Dette er hans utfordring til oss — Hans visjon for 80-årene!

Oversatt av Jørn Bestum

I tilknytning til Vaagenes artikkel så gir vi her adresser til ledende tidsskrifter for åndelig fornyelse og vekkelser som utgis i USA. Der som du som leser litt engelsk, ønsker å abonnere på noen av disse blader som nevnes i artikkelen, har du her den fulle adressen:

Renewal News

2629 N.W. 39th
Suite 2B
Oklahoma City,
OK 73112

New Covenant

840 Airport Blvd.
P.O.Box 8617
Ann Arbor, MI 48107

Catholic Charismatic

545 Island Road
Ramsey, NJ 07446

Logos Journal

201 Church Street
Plainfield, NJ 07060

Charisma

1918 Miller Avenue
Winter Park, FL 32789

New Wine

Christian Growth
Ministries
P.O.Box 2
Mobile, AL 36616

Lutheran Charismatic

P.O.Box 14344
University Station
Minneapolis, MN 55414

Lutheran Renewal International

2701 Rice Street
St. Paul, MN 55113

Lutheran Renewal International er et blad som blir gitt ut av et nylig etablert internasjonalt luthersk fornyelsessenter i St. Paul, Minnesota USA.

Formålet med bladet er å gi informasjon om det Gud gjør i verden i dag, samt at det spesielt vil ta opp karismatisk fornyelse i luthersk sammenheng.

Bladet kommer ut med fire nummer pr. år. De første utgavene er gratis, og dersom du ønsker å få bladet hjem til deg, kan du skrive til den norske distributøren:
Ung Visjon, Boks 387, 6401 Molde.

To viktige BØKER for deg!

Merlin
Carothers:

SEIER GJENNOM LOVSANG

Forfatteren av GUDS MAKTTIL LOVSANG og TAKK GUD gir her sitt personlige vitnesbyrd. Gjennom en rekke kriser, som de fleste vil kjenne seg igjen i, ser vi at det å prise Herren er veien til seier, selv om alt ser håpløst ut. En lærerik bok for alle kristne.

Kr. 25,00

Bob
Mumford:

VIDERE MED HERREN

Mumford er en av USA's mest fremstående karismatiske ledere. I denne boken, som burde finnes hos enhver levende kristen, trekkes praktisk lærdom ut av Salme 120 til 134. En bok for alle som ønsker å forstå Herrens måte å forme oss lik sin Sønn på.

Kr. 18,00

Disse to bøkene, som er helt nye, får du i de fleste kristelige bokhandlere. Finnes det ingen der du bor, kan de bestilles hos oss. Ved kjøp av fem bøker eller flere, sendes de portofritt. Bøkene sendes i oppkrav.

Forhandler Rabatt gis til bokhandlere og kiosker. Skriv til:

INSPIRASJON

Bjerkealleen 6
3900 Porsgrunn
Eller ring tlf. 035-54757

GUDS VEI TIL SEIER

NYTT FRA DYNAMIS

Disse kassetter er de første vi har produsert med vårt nye opptaks-utstyr. Vi kan nå tilby kassetter av beste kvalitet. Disse vil velsigne deg!

Kassettenes koste kr. 20,00 pr. stk. (pluss porto)

WILLY EVENSEN

D-200 «FRA MØRKE TIL LYS»

Et sterkt personlig vitnesbyrd med budskap til alle aldre. En ypperlig evangeliserings og gave-kasset. 3 stk. og flere kun kr. 15,00 pr. stk.

KJELL HALTORP

D-210 «DÉN VARMHJERTIGE SAMARITAN»

Klar og direkte tale om å bevare et varmt hjerte i en kjærlighetskild tid. Aktuelt og gripende.

STEN HARSEM

D-202 «INNTA LANDET»

Herren vil utruste oss til å innta nye områder. Harsem vitner om Guds planer med oss utfra egne erfaringer.

SVERRE GRANLUND

D-203 «VIDRE VEKST»

En sterk og bibelfundert oppfordring til å oppleve personlig åndelig vekst.

ÅGE ÅLESKJØR

D-204 «TILBEDELSE»

Et mektig budskap om et lite forkynt og lite praktisert emne.

ÅGE ÅLESKJØR

D-205 «GUDS VILJE FOR DEG»

Hva vil Gud med DITT liv? Et praktisk og fostrende budskap om et aktuelt emne for oss alle.

SIGVARD WALLENBERG

D-207 «HERREN SER ETTER FRUKT»

Et meget alvorlig budskap til enhver kristen. Et sterkt møte, med viktige sannheter.

SIGVARD WALLENBERG

D-207 «JESU MEDARBEIDERE»

En kraftig oppmuntring til å bryte passiviteten og bli aktivisert i Guds rike. Humor og alvor, en tale som vil gripe alle.

ALLE DISSE 8 KASSETTER KAN DU FÅ I EN EGEN KASSETT-BOK FOR KUN KR. 150,00

Bestill idag fra:

DYNAMIS KASSETT
3190 Horten - Tlf. (033) 44 726
Postgiro nr. 3 98 95 22

ÅNDELIG FORNYELSE

Vi har ennå noen kassettbøker fra «Nordisk konferanse for åndelig fornyelse». Alle off. møter og bibeltimer

8 kassetter
i egen KASSETT-BOK
til kun kr. 150,00

Shalom Israel

Nå kan du bli med på Israels-turer som har alt du kan forvente av et besøk i Det hellige land:

- Turer til ALLE de viktigste bibelske steder i landet.
- 15 dagers opphold på Hotell med frokost/middag i Jerusalem, Tiberias og Natania.
- Bibelundervisning med tilknytning til Israel av Moshe Ben Smuel m.fl.

På tempelplassen i Jerusalem. Her er det Rolf Erik Janøy sammen med den gruppen han var reiseleder for i påsken 1979 som besøker stedet. «Vi hadde en enestående fin flokk å være sammen med. Det ble en fest-reise gjennom dette forunderlige landet som vi aldri glemmer. Unge og eldre ble smeltet sammen, og det ble mange bibel og lovsangstunder,» forteller han. 25. oktober drar Janøy ned til Israel med en ny gruppe pilgrimsfarere. 29. nov. drar pastor Kjell Sundby og 20. des. er det Hans Jacob Frøens tur til å være reiseleder og bibellærer.

- Israelske guider og moderne buss til å vise deg dagens Israel.
- Kjente forkynnere fra Norge som reiseledere og bibellærere.

Det er Israels-vennen Aril Edvardsen som har tatt initiativet til dette opplegget i samarbeid med Dovlands Reisebyrå. Turen vil komme på ca. kr. 5.500,00. Da er alle turer og opplegg inkludert. Alle deltagere vil få et spesielt «Shalomdiplom» som beviser at man har besteget «Sion» og fullført et bibelkurs over Bibelens land som klasse-rom.

Det vil bli 10 turer fremover fra den første 11. oktober i høst til den siste 28. mai/81. Du som lenge har drømt om en tur til Israel har nå et topp-opplegg å være med på. Har du vært i Israel før, har du her et unikt opplegg for et nytt besøk.

Noen synes kanskje det er dyrt med en slik reise, og prisene har dessverre steget også på dette området. Men tenk hva mange bruker til f.eks. alkohol og tobakk på et år. Det kan fort komme opp i 5-6 tusen kroner. Å komme til Israel er som å komme på innsiden av Bibelens permer. Du får en utvidet forståelse av Bibelens budskap. Du er med å vise staten Israel at vi kristne bryr oss om det jødiske folk og land. Og du får et minne for livet. Dette og meget mer er en Israelsreise verd. Alle aldre er velkommen med!

Her følger en oversikt over de turene som arrangeres i 1980:

11.—25. oktober: Den store pilgrimsreisen

Reiseleder og bibellærer: Informasjonssjef Terje Svartdal.
Emner: Bibelstudium: Etapper i Jesu liv: Betlehem — Nasaret — Jordan — Galilea — Jerusalem. Profeten Jesaja kap. 53. Tre nøkler til Apostlenes Gjerninger (Hemmeligheten til de første kristnes vekst og framgang).

Studium: Dagens Israel. Moshe Ben Shmuel forteller.

25. oktober—8. november: Den profetiske reisen

Reiseleder og bibellærer: Redaktør og forstander Rolf Erik Janøy.

Emner: Bibelstudium: Staten Israel — tidens klokke. Jesu gjenkoms. og det kommende Fredsriket.

Studium: Jødisk rabbiner holder foredrag om «Bibelens rolle i det moderne Israels gjenoppbyggelse».

29. nov.—13. des.: Tempelinnvielsens fest: Hanukka

Reiseleder og bibellærer: Pastor Kjell Sundby.

Emner: Bibelstudium: Jesus Jerusalem under Hanukka-festen. Joh. 10,10. Israels historie under Makkabeertiden. (1. og 2. Makkabeerbok).

Studium: Moshe Ben Shmuel forteller om Hanukka-festen (lysfesten) i et jødisk hjem.

20. des.—3. januar: Jul i det hellige land.

Reiseleder og bibellærer: Sjømannsprest Hans Jacob Frøen.

Emner: Bibelstudium: Kristus i alle G.T.'s skrifter.

Studium: Dødehavsrullene og Qumran-folket.

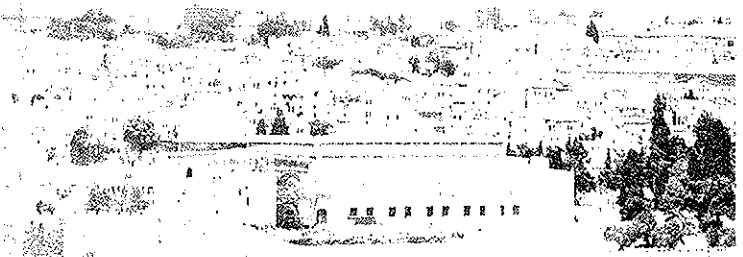
For påmelding og nærmere opplysninger kontakt:

Dovlands Reisebyrå

4630 Søgne

Telefon: 042-50707

Fakta om dagens Israel

Staten Israel ble etablert i 1948 i jødernes hjemland Israel, etter 19 århundre med fremmed styre over landet. Et moderne mirakel. Ved hjelp av effektiv vanningsystem har landet øket sitt areale av dyrket mark fra 300.000 mål i 1948 til 1.600.000 mål i dag.

Folket bor idag for det meste i byer langs kysten. 85,8% bor i 104 byer og tettsteder. I tillegg er det 826 landsbyer, inklusiv kibbutzene. Rundt 500 byer og landsbyer har blitt opprettet siden jødene fikk landet tilbake, de fleste for å gi rom for nye imigranter.

De fleste kibbutzer og moshavims (cooperasjons landsbyer) har fra 60 til 100 familier. Det var 377 moshavin's i 1977 med 3,7% av landets innbyggere.

Knesset (Stortinget) har 120 medlemmer som velges for 4 år. Dette er den lovgivende forsamling. Statsministeren og hans kabinet utgjør landets regjering. Statsministeren er leder for det parti som kontrollerer Knesset.

Inflasjonen er meget høy p.g.a. store militær-utgifter (122% pr. år). Fra feb. i år ble «sekel» innført som ny myntenhet (ca. N. kr. 1,20). Sekel ble brukt i Bibelens dager til å måle gull og sølv. 1 sekel = 10 israelske pund (lire) (som var myntenheten tidligere).

Siden 1948 har folketallet tredoblet seg, men ingen imigranter er husløse, hungrige eller uten skole for barna sine.

Bare 25% av befolkningen tilhører en religion, men jødedommen har stor innflytelse på nasjonens dagligliv. Gamle testamentlige mat-lover gjelder i alle stats institusjoner, i armeen og de fleste hoteller. I de fleste byer blir også nesten all aktivitet innstilt på Sabbaten (Fra fredag kveld til lørdag kveld).

Det er 7000 synagoger i landet og 439 offisielt oppnevnte rabbinere. Alle jøder må gifte seg i en synagoge.

betingelsesløs kjærlighet. I de 19 land jødene har vært spredd omkring i er det en ting jødene sjelden har opplevet — og det er kjærlighet! La oss derfor for Herrens egen sak, slutte med forsøkene på å gjøre det jødiske folk til tilhengere av «våre kirker» og begynne å tilbakebetale den kjærlighets-gjeld vi i så mange århundrer har hatt til dem.

2) Rom 11,11 sier at frelsen er kommet til oss for at vi kristne skal vekke jødernes nidkjærhet. Dette er en annen måte vi kan tilbakebetale vår gjeld til jødene — ved å demonstrere Guds overveldende velsignelse i Kristus på en slik måte at jødene blir sjalu og får lengsel etter det de ser vi har. Dette livet skulle kommet til uttrykk på alle områder i en kristens liv. Fremfor alt skulle Guds velsignelse vise seg i mellom Guds barn i form av rettferdighet, glede og fred i Den Hellige Ånd.

Dessverre har jødene gjennom årene sett lite av dette som skulle vekke deres sjalusi. De har stort sett møtt en rekke sekter som alle bruker kristen-navnet, som kritiserer og motarbeider hverandre. Intet sted har kristen uenighet blitt så åpenbart demonstrert som i byen som holdes hellig både av jøder og kristne — Jerusalem. Opp gjennom historien har ulike kristne retninger kommet for å krige mot hverandre — i den rette tros navn. Og siden staten Israel ble opprettet har det vært flere tilfeller hvor misjonærer fra en kristen gruppe har klaget til den jødiske religions-minister over andre kristne grupper og bedt om at de blir utvist fra landet. Dette har så vist ikke vært noe vitnesbyrd for jødene om de kristnes kjærlighet til hverandre.

3) Bibelen oppmuntrer oss til å be for Israel. Salm. 122,6. Vi ser i Skriften at rettferdighet og fred skal flyte fram fra Jerusalem til alle nasjoner. Så alle nasjoner vil nyte godt av vår bønn for Jerusalem, og vi har også løftet om at det vil gå dem vel som elsker Jerusalem.

Vår gjeld til Israel

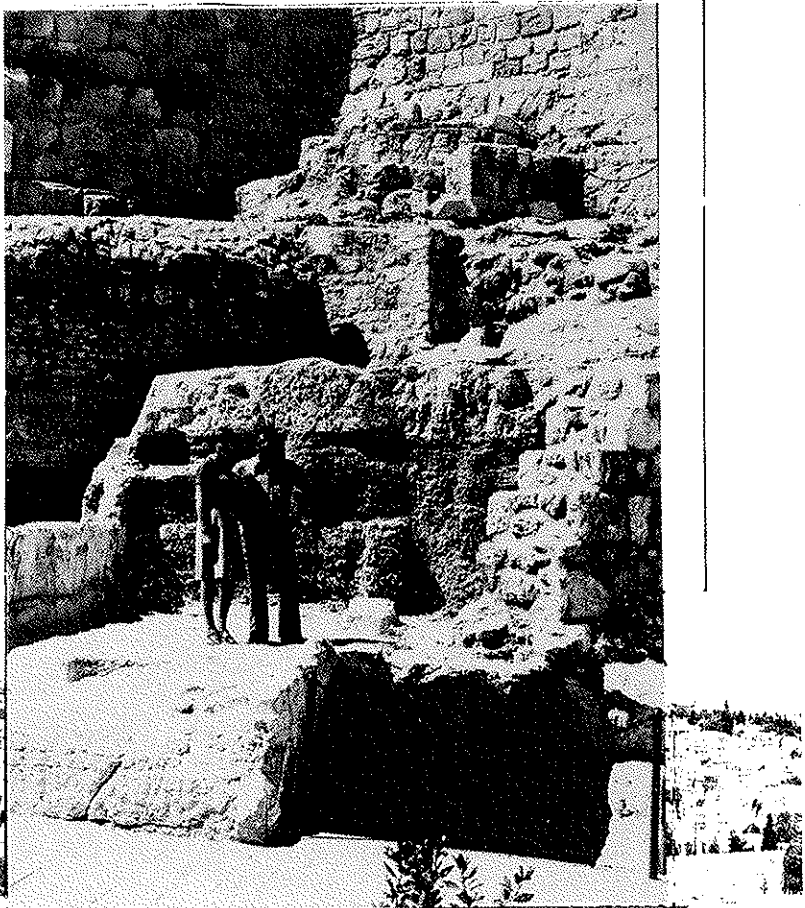
Derek Prince, som har virket som forkynner og bibellærer på fem kontinenter, har også virket flere år i Israel. Vi bringer her noen utdrag fra en artikkel han nettopp har skrevet om de kristnes gjeld til Israel. Prince er idag en av de fremste karismatiske ledere i USA. Han har skrevet flere bøker og mange artikler.

Jesus sa til den Samaritanske kvinne: «frelsen kommer fra jødene» (Joh. 4,22). Dette er et historisk faktum. Uten jødene ville vi ikke hatt noen patriarker, ingen profeter, ingen apostler, ingen Bibel — og ingen Frelser! Uten alt dette hvor meget frelse ville da ha vært for oss? Ingen!

Alle jordens nasjoner kan takke jødene for sin mest dyrebare åndelige arv. Bibelen gjør det klart at Gud forventer at alle kristne skal anerkjenne sin gjeld til jødene og gjøre hva de kan for å tilbakebetale den. I Rom. 11,30-31 oppmuntrer Paulus oss å vise miskunn mot Israel. Guds miskunn har kommet til oss hedninger gjennom Israel. La oss derfor vise miskunn mot Israel ved:

1) Utvikle og uttrykke en oppriktig kjærlighet til det jødiske folk. Det meste av den vanlige form for «vitnesbyrd» og «prediken» fra oss kristne når ikke fram i det hele til jødernes hjerter. Tvert om vil det ofte vekke vrede og såre dem. Men det er forbausende å se hvordan det tilsynelatende harde ytre til en jøde, vil smelte når de møte varm

I utgravde ruiner ved Jerusalem's murer. Her kjenner man kontakt med bibelhistorien. Byen Jerusalem har betydning mye for jødene opp gjennom tidene. Fremdeles er Jerusalem i brennpunktet, både i den politiske verden og som et hellig sted for jøder, muslimer og kristne verden over. Vi ser en «pilgrim» fra Norge, sammen med den jødiske buss-sjåføren, Juda.

En katolsk karis- matiker

De katolske karismatikere har vakt stor interesse hos mange, også i vårt land. Meget har vært skrevet OM disse, og synspunktene har vært mange og sterke. Naturlig nok er det mange i en så «luthersk» tradisjon som vår som undrer seg på om katolikker virkelig kan ha opplevet frelsen i Kristus og Åndens fylde. Mange kjenner katolikker bare gjennom negativ omtale, og har ingen personlig kjennskap til den fornyelse og vekkelser som går fram også i denne kirke. Vi vil derfor her bringe en artikkel som en ledende representant for katolske karismatikere i USA har skrevet.

Artikkelen er hentet fra det ledende organ for katolske karismatikere: «New Covenant» hvor Ralph Martin er en av redaktørene. Martin var også leder for et fornyelses-senter i Ann Arbor, Michigan som kalles «The Word of God» (Guds Ord) og han er mye brukt som taler på konferanser og stevner i USA. I sommer var han hovedtaler på den nasjonale samlingen for karismatiske katolikker. I dag virker han i Brussel.

I denne artikkel peker Martin på hva Herren har lagt på disse brødres hjerter innfor den tid vi lever i.

Her kan vi få litt kjennskap til hva disse brødre forkynner — forhåpentlig vil et slikt kjennskap gjør oss mer forsiktige med å felle overflatiske dommer.

STÅ for evangeliet

Er menigheten forberedt på å evangelisere en hurtigvoksende verden?

Tekst: Ralph Martin

De av oss som har vært involvert i den karismatiske fornyelsen en tid har sett hvordan Herren på bemerkelsesverdige måter har sørget for fornyelsens vekst. Fra min egen erfaring i den katolske karismatiske fornyelsen, tenker jeg tilbake to år, på den internasjonale konferansen i Dublin, hvor ca. 600 katolske prester, de fleste av dem for første gang innblandet i en karismatisk sammenheng, ba om dåpen i den Hellige Ånd. Eller jeg tenker på de 50 katolske biskopene rundt om i verden som vitner om at de er blitt døpt i Ånden, og de over 400 som har kommet med personlige, positive uttalelser om fornyelsen.

Vi ser disse ting skje, og gleder oss over dem. Vi ønsker å se at fornyelsen fortsetter sin vekst. Men noen ganger er vi ikke helt klar over hvorfor Herren gjør dette. Han er ansvarlig for at den karismatiske fornyelsen vokser: Men hva er det han forsøker å bringe frem? Dette er et viktig spørsmål, fordi det berører våre mål og planer som arbeider innen fornyelsen.

Tiden vi lever i

For å forstå hva Gud vil med oss i dag, tror jeg vi må se på den tiden vi lever i. Nylig så jeg en grafisk fremstilling av verdens befolkning for de siste 4000 år. I de første 3500 årene steg den linjen som skulle vise veksten i befolkningstallet så sakte, at den var nesten horisontal. På 1500-tallet hadde linjen ikke nådd lenger enn til 400 millioner-merket.

Men så begynte det. Verdens befolkning økte raskere og raskere, slik at linjen i det 20. århundre nesten steg vertikalt. Verdens befolkning nådde en milliard i 1850, 2 milliarder i 1930, 4 milliarder i 70-årene. I år 2000 vil befolkningen i verden sannsynligvis telle 7 milliarder mennesker.

Mens jeg så på den grafiske fremstillingen, innså jeg at i løpet av de samme fem hundre årene som verdens befolkning hadde økt så hurtig, har krefter vært i virksomhet i de kristne menighetene som har hensatt oss i en meget svak stilling med hensyn til å forkynne evangeliet til et slikt enormt antall mennesker.

Det var f.eks. rundt 1500 at noen utdannede européere, under innflytelse av de greske og latinske klassikere, begynte å sentrere sin tenkning om mennesket, istedenfor om Gud. Dette førte til «Opplysningstiden» to hundre år senere, som erklærte den menneskelige fornufts triumf over Guds autoritet og åpenbaring. I dag ser vi fruktene av «Opplysningstiden» og den vitenskapelige rasjonalismen som fulgte etter. Det har utviklet seg en skeptisisme i vårt samfunn, som frarøver mennesken deres evne til å tro på evangeliet.

Andre strømninger

Det var også på 1500-tallet at det fant sted en splittel-se innen kristenheten. Det har eksistert partiet iblant de kristne nesten fra menighetenes begynnelse, men i løpet av de siste få århundrene er vi blitt utrolig oppstykket. Vi har nå hundrevis av kristne «legemer» som ikke samarbeider med hverandre, ikke liker hverandre, og iblant endog hater hverandre. Denne oppstykkingen av kristenfolket har gjort oss svake, og legger enorme hindringer i veien for vår evne til å forkynne evangeliet.

Siden 1500 ha vårt samfunn gjennomgått veldige tekniske og sosiale forandringer. Over hele verden har menneskene lagt bak seg bondesamfunnene med sine tradisjoner, som har utviklet seg over hundrevis av år, for å leve i et høyt oppdrevet tempo i et oppsplittet bysamfunn. Som en følge av dette er det få kristne som har en støtte i de sosiale bånd som en gang bandt de kristne sammen.

De tilhører massekulturen i byene, som får sin utforming mer av TV og aviser enn ved Jesu Kristi lære, og menigheten.

Vi kan se mange tegn på de veldige virkningene som disse strømningene har i kristenheten. Jeg lever i Brussel, Belgia, som en gang var en katolsk by. Bare ca. 10% av befolkningen går nå i kirken. I England er det prosentvis ennå færre mennesker som kommer seg til kirken, selv på palmesøndag. Store områder av verden, som engang kunnen glede seg over noen grad av virkelig kristen styrke, beseires av den ikke-kristne kulturen.

Gud handler

Vi kan være forvisset om at Gud ikke er blind for disse kjensgjerningene. Jeg tror at Herren hele tiden har forsøkt å få folk til å gi seg til ham, på en slik måte at Satan ikke skulle kunne vinne terreng slik som han nå har gjort. Store områder er gått tapt. Nå handler Gud for å gjenvinne grunn og utruste sitt folk til å forkynne evangeliet for de enorme menneskemengder som lever i dag.

Her er det at den karismatiske fornyelsen kommer inn i bildet. Det er en av de måtene Gud handler på for å styrke menighetene, slik at vi kan forkynne evangeliet på en virkningsfull måte i vår tid. Den karismatiske fornyelsen er ikke hele Guds plan, men jeg tror at den er en viktig del av den.

Like før 1977-synoden for katolske biskoper ble holdt i Rom til debattering av katekumenikk, kalte kardinal Leo Josef Suenens fra Belgia sammen en gruppe av prester, teologer og ledere blant legfolket innen den karismatiske fornyelsen. Han ville at vi skulle arbeide sammen med ham for å forstå hva Gud gjør med denne utgytelsen av den Hellige Ånd, slik at han kunne være godt forberedt til å delta i synoden.

Idet vi talte og ba sammen, kjente vi at Herren fortalte oss, at han helt enkelt utgjøt av sin Ånd for å frembringe det normale kristenliv. De svakheter som så mye av Guds folk er gjennomsyret av, er ikke normalt. Det normale kristenliv har en smittende styrke og kraft. Det trekker mennesker til Jesus og evangeliet. **Den karismatiske fornyelsen er kommet for å hjelpe til med å gjenopprette dette normale kristenliv iblant Guds folk.**

Med denne forståelsen av fornyelsen, vendte vår studiegruppe seg til det Nye Testamente. Vi plukket ut fire elementer, som det Nye Testamente fremstiller som det normale for det kristne livet og for menigheten. Disse fire elementene kan også betraktes som de grunnleggende mål for den karismatiske fornyelsen.

I — Frelse gjennom Jesus

Det første elementet vi så som grunnleggende for det normale kristenliv, er **et personlig forhold til Jesus Kristus**. Du kan ikke være en normal kristen uten å akseptere Jesus som Frelser og underlegge deg ham som Herren. Dette synes opplagt, men det er ikke så åpenbart i mange kristnes liv i dag. Det utkjemper et slag for det grunnleggende evangeliske budskap i de kristne menigheter. Det er mange krefter og forskjellig press i arbeid for å fordunkle det sentrale ved vårt forhold til Jesus som Frelser og Herre.

Vi kan høre at det blir sagt av og til: «Vi lever jo i et «kristent» land, så hvorfor skal vi forkynne evangeliet?» Det er sant at Jesus døde for at alle mennesker skulle bli frelst. Men slike uttalelser overser det faktum at vi personlig må ta imot frelsen, om den skal bety noe for oss. Skriften forteller oss, at bare de som tar imot frelsen ved tro på Jesus vil bli frelst. De som forkaster den, vil bli fordømt.

Andre sier det slik: «Jesus er en god vei til Gud, men Buddha er en annen, Muhammed en annen igjen, Transcendental Meditasjon (TM) er en tredje, og spiritisme en fjerde. Det er mange veier til Gud, og vi kan velge hvilken vi vil ta».

Dette viser en fundamental misforståelse med hensyn til vår menneskelige stilling. Vi har som rase falt i mørke og forvirring. Et av hoveduttrykkene for vårt opprør, er at vi nekter å komme i forhold til Gud som Gud. Vi ønsker å komme til ham på våre egne betingelser, gjennom våre egne intellektuelle anstrengelser, gjennom meditasjon, eller hva som helst.

Men for å komme til Gud, må vi først anerkjenne at han er Gud. Vi må komme på de betingelser han stiller. Han har etablert bare ETT møtested mellom seg selv og oss

— **Jesu Kristi kors.** Bare ved å komme til korsets fot og ta imot det som Gud har gjort for oss i Jesus, kan vi bli frelst.

Når vi ser på korset, ser vi at det ikke er vårt verk, Jesus gjorde det. Vi frelste ikke oss selv; Jesus gjorde det. Frelsen er en gave som vi ydmykt må ta imot, ikke noe vi kan arbeide oss til eller fortjene. Å innse dette, bryter ned stoltheten i det menneskelige vesen. Og med mindre hjertets stolthet er brutt ned, kan vi ikke komme inn i Guds nærhet.

Dersom Satan kan få forvirret oss med hensyn til dette grunnleggende evangeliske budskapet, kan vi ikke få brakt mennesker til korsets fot, så de finner frelse. Vi kan forkynne Jesus som et enestående menneske eller som et stort eksempel, men vi vil ikke peke klart på korset og Jesu blod, som er vår frelse. **Dersom vi noen gang fordunkler Jesu kors, vil vi ha mistet det mest vesentlige elementet i det normale kristenliv.**

II — Livet i Ånden

Den Hellige Ånds kraft er det andre elementet i det normale kristenliv. Kristendom er ikke bare ganske enkelt en moral eller et sett med læresetninger eller en institusjon. Det er det levende nærvær av Gud og hans kraft i vår midte.

Mange kristne idag kjenner den Hellige Ånd bare som en vag sannhet, hvis verk er hemmelighetsfullt tilslørt. I virkeligheten er Ånden en bestemt, avgrenset Person i guddommen, og Skriften forteller oss klart hva han gjør. Han leder oss til hele sannheten. Han lar oss gjenkalle i vårt sinn det som vi leser i skriftene, de ting Jesus sa, og gjør dem virkelige for oss. Han gir oss kraft til å vitne om den oppstandne Jesus. Han forvandler oss, slik at våre liv avspeiler glede, fred, tålmodighet og kjærlighet, som er frukten av hans gjerning.

Den Hellige Ånd overbeviser verden om synd og dom. Han åpenbarer Jesu sanne identitet. Han gir visdommens og kunnskapens gave, tunger og tyding, profetisk tale og helbredelse. Når disse ting ikke skjer, har vi heller ikke et normalt kristenliv.

III — Det kristne fellesskap

Fellesskapet er det tredje grunnleggende element i det kristne liv. Det normale kristenliv leves sammen med andre kristne. Vi tenker ofte på det kristne fellesskap som et hyggelig valg, en slags «forening» for dem som er slik anlagt.

Den særskilte formen som et kristensamfunn kan anta, kan være en valgsak, men fellesskapet i seg selv er ikke etter valg. Det er en del av Guds plan til vår frelse.

Jesus døde på korset og sto opp igjen ikke bare for å frelse oss enkeltvis, men for å skape et nytt folk. Han elsker oss så høyt enkeltvis, at han vil at vi skal være et samlet folk for ham. Omvendelsen til Jesus krever også en omvendelse til hans plan for sitt folk, til et samliv. Ikke slik at vi alle må leve under samme tak eller ha alle våre eiendeler felles. Men vi er kalt til å identifisere oss med hverandre, og ikke lenger leve for «mitt beste» men for «vårt beste». Vi trenger en omvendelse fra de forhold som er basert på vår egen velferd og bekvemmelighet til et forhold basert på kjærlighet og hengivelse til hverandre.

Det er populært i dag å tale om kristendom som en fredens og rettferdighetens religion, men vi overser noen ganger hva evangeliet forteller oss om hvordan freden og

rettferdigheten kom i stand. Det skjedde ved at vi tok imot Jesus og underla oss hans nerredømme, og ble en del av menigheten og det normale kristne liv. Menigheten er ment å være et nytt samfunn, hvor freden og rettferdigheten leveres ut.

Ikke at menigheten vil være fullkommen. Intet vil være fullkomment før Jesus kommer igjen. Allikevel skulle det være en forskjell på menigheten og verden. Kristnes liv og forhold skulle være forskjellig fra det vi ser i den ikke-kristne verden rundt oss.

Dersom vi ser på det som i virkeligheten skjer i det gjennomsnittlige kirkesogn eller i forsamlingen idag, finner vi at forholdene mellom unge og gamle, menn og kvinner, rike og fattige, sorte og hvite, er stort sett de samme som blant mennesker som ikke er kristne. Første skritt mot å gjøre verden til et rettferdighetens og fredens samfunn, er å skape et slikt samfunn iblant Guds folk. Dette er igjen noe som bare skulle være det normale kristenliv.

IV — Vekst

Det fjerde elementet i det normale kristenliv i det Nye Testamente er fruktbarhet. Kristus døde ikke for deg og meg alene. Han døde for alle mennesker. Han vil at alle mennesker skal bringes inn i det nye livet. Det er ikke normalt for menigheten ikke å vokse. Men vi kan se at i mange deler av verden skrumper menigheten inn eller vokser saktere enn befolkningen. Dette er spesielt sant for de fleste av de store kristne menigheter.

Når jeg har tenkt på de milliarder av mennesker som lever i dag og de ennå flere milliarder som vil leve 20 år fra nå, så har det blitt klart for meg; at Gud elsker dem alle. Han finner behag i hvert nytt barn som fødes. Og han tillater ikke disse milliarder å bli født, bare for å se dem bli slaver av Satan. En utrolig anledning til vekst ligger åpen for de kristne menighetene idag. Men det er en anledning vi bare kan bruke ved at vi vender tilbake til det normale kristenliv.

Gud sier til den karismatiske fornyelsen: «Gjør deg rede. Ikke var for opptatt av hva andre holder på med, men hold du deg rede. Begynn å leve et liv som gjør deg brukbar for meg. Dere må holde sammen og stå for evangeliet. Ved din kjærlighet og dine bønner, ved å komme på jobben i rette tid, og ved å be for dine familier og ved å gi bøker og kassetter til dine venner. Ved alle de normale tingene du gjør som en del av det normale kristenliv, kan du hjelpe meg å stanse den ondes verk og utbre mitt rike utover verden.»

Jeg tror at Gud har kalt oss til noe så alvorlig, at hadde vi kjent til de fulle dimensjonene av det den gangen vi først sa ja til Jesus, så kanskje vi ville ha bevet. Det er ikke en lek, det er ikke en hobby-klubb. Vi er falt i den levende Guds hender, og det pågår et slag. Den slagmarken vi kjemper på vårt daglige liv. **Gud har overgitt oss ansvaret med å stå for evangeliet i vår hverdag, og å lede andre til korsets fot.**

Oversatt av: Jørn Bestum

Bestill idag

Rev. Roy Harthern:

1. En forenet menighet.
2. Rette innbyrdes forhold.
3. Fellesskapets hensikt.
4. Å fostre fram ledere.
5. Eksempel på forsamlingsstruk tur.
6. Bønnesvar I
7. Bønnesvar II
8. Tjenestens hensikt I
9. Tjenestens hensikt II

9 kassetter kr. 180,00

Bestill idag

Erling Thu:

Kristen i kvardagen.

1. Å leva med Gud.
2. Å leva med seg sjølv.
3. Å godta seg sjølv.
4. Å leva med sine medmennesker

4 kassetter kr. 80,00

**ZIONS
RØST**

Skriv etter vår liste over aktuelle kassetter.
ZIONS RØST
Kirkebakken 34, 4000 Stavanger.

BLI MED Å SPRE DENNE BOKEN

Faste og bønn

Dr. Franklin Hall

Faste og bønn hører uløselig sammen med et seirende liv. De første kristne praktiserte faste og bønn, og Guds kraft var over dem til å utføre mirakler. Syke ble helbredet og onde ånder ble drevet ut.

Jesus sa også rett ut ved slike anledninger: «Dette slag farer ikke ut uten ved bønn og faste.» Men hvordan man i praksis skal gjennomføre en faste, er et stort spørsmål for oss nåtidsmennesker som er kommet så langt bort fra denne eldgamle form for legemiddel både for sjel og legeme. Det er meg derfor en stor glede å anbefalle Dr. Halls bok som viser vei for alle som er interessert i emnet, enten det nå er for å få hjelp mot sykdommer, eller vinne fram til et rikere liv i Gud, både for seg selv og i tjeneste for andre.

Gripende og interessant er det også å lese de mange vitnesbyrd som er tatt med i boken om de mektige opplevelser som er blitt enkelte til del som har fastet kortere eller lengre tid etter bokens anvisning, og som stadfester sannheten av bokens budskap.

Overlege Gordon Johnsen skriver om fasteboken:

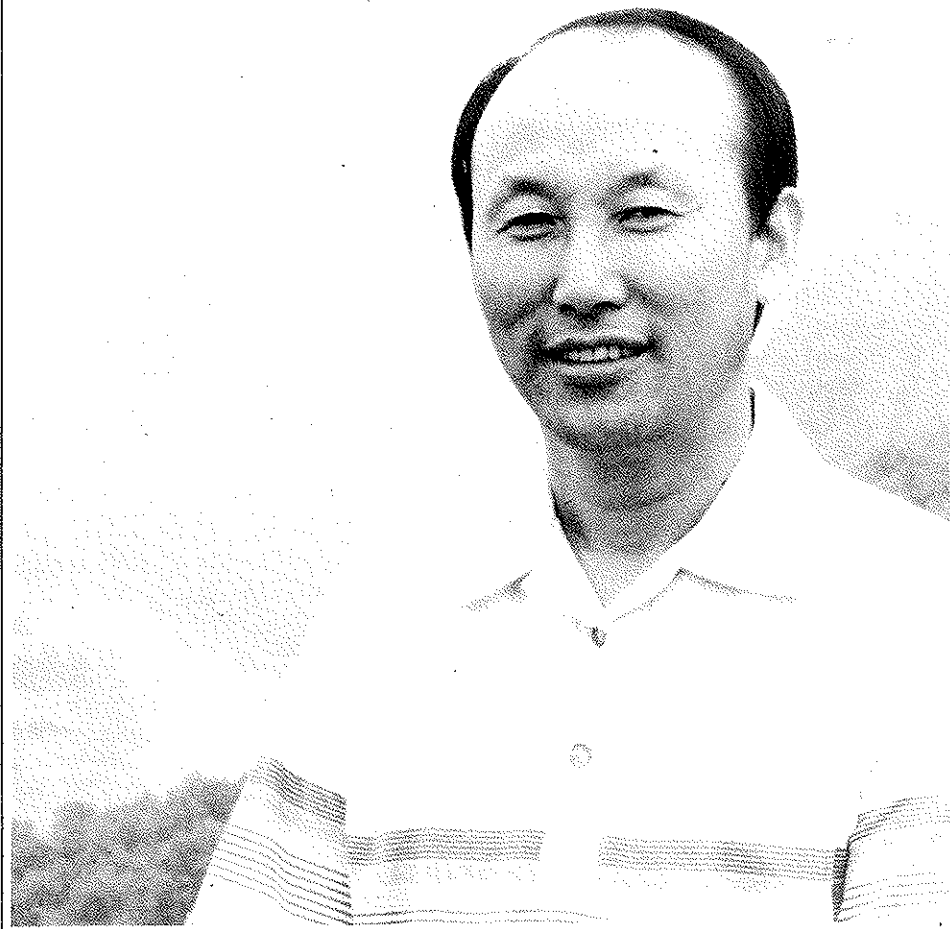
- Vi benytter alt for lite dette middel - fasten -, og derfor er vi vel også svake i vår kristendom. Godt at noen var villig til å ta dette emnet opp.

Bestill fra:

Pr. stk. Kr. 15,- + porto
5 stk. minus 30% + porto
50 stk. minus 40% + porto

KLIPPENS FORLAG
v/Nils Kjell Heggland
4100 Jørpeland

Ikke halvdelen var meg fortalt!

På Utsikten Turisthotell er det oppbrudsstemning. Yonggi Cho og hans følge, nemlig fru Cho, John Hurston, en eldste og to diakoner fra menigheten i Seoul, er i ferd med å samle sin bagasje for å dra videre til Sverige, Sveits og Tyskland, som er de neste mål etter stevnet i Sarons Dal. Men pastor Cho, vennlig og imøtekommende som alltid, gir med glede anledning til et avskjedsintervju for PIONEREN:

— Hva er ditt hovedinntrykk etter å ha vært her?

— Ikke halvdelen var blitt meg fortalt! Jeg hadde hørt om vekkelsen i Norge, men jeg hadde ikke drømt om at den var av slike dimensjoner. Jeg kan se at Gud har reist opp Aril Edvardsen for å være med å bringe vekkelse ikke bare til pinsebevegelsen, men til hele Kristi kirke i Norge. Jeg ser klart at denne vekkelsen vil bringe nytt liv til hele den norske pinsebevegelsen, men den kommer også til å bringe en åndelig fornyelse til hele Den norske statskirken.

Derfor ser vi at arbeidet i Sarons Dal blir gjenstand for stor kritikk på den ene siden, og stor kjærlighet og respekt på den andre. Men om Gud ikke var med i det som skjer i Sarons Dal, kunne ikke alt det som vi nå ser for våre øyne vært mulig. Mitt håp er at Aril Edvardsen vil bli bevart ydmyk for Herren, og at han vil be for og elske også sine kritikere, og at han vil forsøke sitt beste for å bringe forsoning.

— Hvorfor kritiserer en del kristne ledere Aril Edvardsen?

— En hvilken som helst person som får en spesiell velsignelse fra Herren vil bli kritisert. Selv Guds lyteløse sønn ble utsatt for kritikk. Når du gjør noe for Herren, vil du alltid bli kritisert, både utenfra og innenfra. Kun falske profeter unngår kritikk.

Da jeg og mine medarbeidere fikk se Sarons Dal, bestemte vi oss for å lage en spesiell film om denne virksomheten for å gjøre den kjent over hele verden. I første rekke skal vi vise denne filmen for alle våre 130.000 medlemmer i menigheten i Seoul, og dernest på koreansk T.V., hele det japanske T.V.-nett, og de to store kristne T.V.-programmene PTL og 700-Club, som dekker hele USA: Dette vil åpne døren for Aril Edvardsen til hovedstrømmen av pinsevekkelsen i verden. Jeg har også invitert ham til å delta sammen med meg i februar 1982 på de japanske pinsevevners nasjonale konferanse. Og i oktober dette år kommer Aril Edvardsen til Korea for å være vår spesielle gjest

Tekst: Hans Bratterud
Foto: Sverre Dalland

i et kirkevekst-seminar for amerikanske og kanadiske kirkeledere.

— *Dr. Cho, din menighet i Seoul, Korea er nå blitt verdens største lokalmenighet med over 130.000 medlemmer, og den er også verdens hurtigst voksende menighet, idet den vokser med 5.000 medlemmer pr. mnd. Hvordan ledes denne menigheten, og hva er ditt syn på bibelsk menighetsledelse?*

— Først og fremst er det viktig å forstå at *demokrati er ubibelsk!* Du kan aldri bygge en kirke på demokrati. Det var demokratiet som drepte Jesus! Men en kirke er et *teokrati*, og den kan heller ikke fungere skikkelig uten at den også i realiteten blir ledet som et teokrati. Pastoren er i kirken likesom *piloten* i et fly. Det er han som har utstyret, visjonen, og de andre må nødvendigvis være underlagt hans autoritet. Eldste og diakoner er til for å hjelpe pastoren å ta hånd om fårene. Dersom de ser det som sin spesielle oppgave å stadig kritisere og kontrollere pastoren, har de fullstendig mistet målet. Deres oppgave er å hjelpe, ikke å være politimenn. Når fårene forsøker å lede hyrden, går man imot Guds ordning for menigheten, og det går ikke. Det blir som å sette vognen foran hesten. Pastoren skal være *som en far* for menigheten. Om faren blir kontrollert av barna, vil hjemmet bli ødelagt.

Sten Harsem og Jrue i ivrig samtale med Yonggi Cho og hans tolk Hans Bratterud under årets storstevne i Sarons Dal. I denne artikkel intervjuer Bratterud broder Cho om hans inntrykk fra Norges-besøket og framtidsplaner.

— *Her i Vesten hører vi mye om den politiske situasjon i Sør-Korea. Har dere den frihet dere ønsker, og hvordan er for øvrig de kristnes stilling overfor myndighetene?*

— Dersom vi ikke hadde religionsfrihet i landet, kunne vi ikke ha den fenomenale vekst som vi nå har. Ellers er jeg alltid forsiktig med å blande meg inn i politiske spørsmål. Men en av mine diakoner er nå undervisningsminister, så vi har de aller beste forbindelser med regjeringen. Jeg kan nevne at det nå er 23% kristne i Sør-Korea, hvorav 19% protestanter og 4% katolikker. 70% av alle kristne er karismatikere, enten de er protestanter eller katolikker, og de taler i tunger. Dette gjelder de kristne på grassrota, ikke pastorene. Videre kan nevnes at 45% av Sør-Koreas militære er kristne, og 60% av alle offiserene i de væpnede styrkene. I hovedstaden Seoul, som nå teller ca. 9 millioner mennesker, er det ikke mindre enn 4.200 kirker. Denne veldige vekst av kristendommen i landet har foregått på mindre enn et sekel, da vi i 1984 vil feire hundreårs-jubileum for kristendommens komme til Korea. Når det gjelder Nord-Korea er det bare en ting å si: Det er ingen plass for kristendommen i det Gudsfiendtlige kommunistregimet der.

— *Kunne du til slutt si litt om virksomheten i Korea og ellers i verden, og om dine mål for fremtiden?*

— Vår organisasjon Church Growth International («Kirkevekst

Internasjonalt») vokser nå fantastisk i Korea. Vi dekker nå hele Korea med radio og T.V., og vi sender våre radioprogrammer dessuten i Kina. Vi underholder nå 75 misjonærer i land utenom Korea, men 500 misjonærer er målet for 1980-årene. Spesielt vil vi nå fremover satse å Japan med en intens kampanje som har som mål at 10 millioner japanere skal bli frelst i 1980-årene.

Ellers er målet for vår egen menighet å nå 500.000 eller en halv million medlemmer innen utgangen av 1984. Vi er nå i ferd med å bygge en 18-etasje bygning som vil koste 15 millioner dollar. Her vil over 50.000 mennesker kunne delta i våre gudstjenester ved T.V.-overføring, 3.000 i hver etasje. Senere vil vi utvide selve kirke-lokalet vårt til å romme minst 25.000 mennesker på en gang. Dette vil koste ytterligere 15-20 millioner dollar. Endelig planlegger vi å bygget auditorium som vil romme 5000 mennesker på bønneberget vårt.

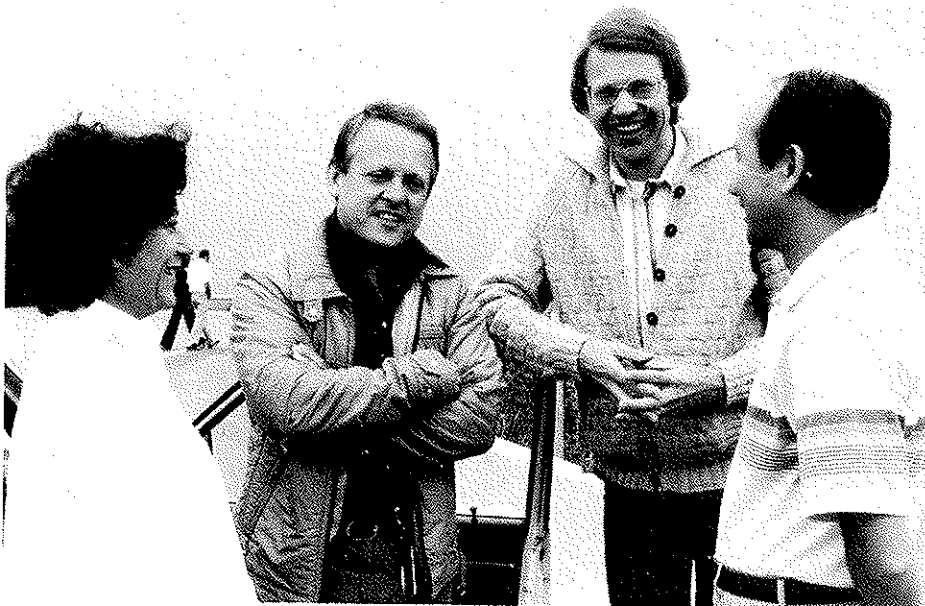
For øvrig vil vi i 1980-årene også satse sterkt på å fremme fullevangelisk undervisning rundt om i verden. Vår skole i California, International School of Theology (før: Full Gospel Central Bible College), vil her tjene som et pilotprosjekt. Vi har også nært samarbeid med California Graduate School of Theology, som etter hvert er blitt fullt på høyde med de best ansette skoler, som for eksempel Fuller. Det vi ønsker, er å utarbeide et opplegg som kan tjene som mønster for fullevangeliske undervisningsinstitusjoner rundt om i verden, og vi vil også kunne stille våre lærerkrefter til disposisjon for kortere kurser i de forskjellige land, f.eks. Norge. Vi vil også gi all den støtte vi kan for å få realisert tanken om et institutt for kirkevekst i Norge, fortrinnsvis i Oslo, og vi kan godt tenke oss at dette blir et senter for hele Europa.

La oss sette som mål at 2 millioner mennesker skal bli frelst i Norge i 1980-årene. Det burde være alle norske kristnes mål, og noe de ba om hver eneste dag!

Vi er glad for denne anledningen til å besøke Norge, og vi ser frem til å komme tilbake hit, kanskje for en større kampanje i Oslo i 1982.

Dr. Yonggi Cho:

«En hvilken som helst person som får en spesiell velsignelse fra Herren, vil bli kritisert».

de åndelige gaver

Leif Jacobsen:

GAVER TIL TJENESTE

Artikkel 1

Gud fornyer i dag sin menighet over hele jorden. Et særpreg ved det som skjer innenfor kirkevekstbevegelsen er: de ulike åndelige gaver som Bibelen taler om kommer i fokus, og den enkelte kristne kommer inn i den tjenesten Gud har tiltenkt dem. Da blir menigheten det den fra Guds side var tenkt å være; en organisme, Kristi legeme, hvor hvert lem har en tjeneste ut fra de gaver Gud har tiltenkt enhver. I denne artikkel-serie er siktemålet praktisk. Det er ment som en hjelp til deg som vil ha en innføring i hva Bibelen sier om nådegavene, få hjelp til å finne din spesielle åndelige gave. Men det viktigste av alt er at du blir et fungerende lem, en levende kristen i den menigheten du tilhører.

Kristi legeme

Menigheten er Kristi legeme. Efes. 1:22-23 sier dette, «menigheten, som er hans legeme», og det samme gjør Kol. 1:18. «Og han er hodet for legemet, som er menigheten».

Når Gud i sin visdom bestemte oppbyggingen, funksjonen og ledelsen av Kristi legeme, valgte han ikke diktatursystemet. Gud ville ikke at én person skulle ha all makt og dirigere de andre gjennom sin personlige autoritet. Heller ikke valgte han demokratiet, hvor alle kunne betemme, og hvor avgjørelser ble tatt ut fra flertallsprinsippet, og

hvor en liten håndfull valgte personer representerte de andre og arbeidet mens flertallet satt passive.

Nei, Gud valgte den levende organisme som forbillede. I denne organismen skulle Jesus være hodet, og hvert lem på legemet skulle fungere med hver sin oppgave i et tjenestefelleskap. Derfor fungerer en menighet som den skal først når Guds forbillede for menigheten får være vårt forbillede, og det hele får fungere etter det bibelske mønster.

Her er det Gud vekker sin menighet i dag, og her er det Bibelens lære om de åndelige gaver kommer inn på en avgjørende måte. Det er ikke tilfeldig at både i 1. Kor. 12 og Rom. 12. kapitler som omtaler de åndelige gaver, finner

vi en sterk undervisning om menighe-
ten som et legeme.

Åndens gaver

Hva er så en åndelig gave? Det er en spesiell utrustning gitt av Den Hellige Ånd til ethvert lem på legemet etter Guds nåde. En gave som skal brukes til legemets oppbyggelse.

Det er viktig å legge merke til at de åndelige gaver ikke bare er tiltenkt noen spesielle «elitetropp» i Guds menighet, men enhver kristen. 1. Pet. 4:10 sier: «Efter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere over Guds mangelhånde nåde». Og 1. Kor. 12:7 sier: «Men åndens åpenbarelse gis enhver til det som er gagnlig». Du har altså en eller flere åndelige gaver, og forvalter du dem med troskap, kan Gud gi deg flere.

Når fikk du din åndelige gave? Du fikk den da du ble født pånytt, da du ble en kristen. Bibelen peker på to sider her. Den sier at «enhver» altså «enhver kristen» har en nådegave. Samtidig blir vi oppfordret til å «strebe etter de største nådegaver». Om du oppdager og bruker din nådegave i troskap, vil Gud betro deg mere.

Hvorfor åndelige gaver?

Det du trenger å vite om de åndelige gaver er:

1. De vil bli til nytte i ditt eget liv. Du vil vokse som en kristen fordi du lever et liv i lydighet mot Guds vilje.
2. De vil bli til nytte for hele menigheten. Du vil være med å bygge menigheten med den gaven du har mottatt. Dersom du ikke fyller din plass i byggverket, vil hele byggverket lide av det. Det står i 1. Kor. 12:26: «Og om et lem lider, da lider alle lemmene med». Ofte bruker vi dette verset for å understreke at vi skal ha medynk og medfølelse med hverandre, og det skal vi ha. Men utfra sammenhengen verset står i, tror jeg det vil understreke hvor viktig det er at hvert menighetslem fungerer på den plassen det er tiltenkt. Om det ikke gjør det, vil hele legemet lide, fordi det er svikt på ett punkt.

3. De vil hjelpe deg til å kjenne Guds vilje med ditt liv. Det gir en tilfredshet og harmoni over ditt kristenliv å være der Gud vil ha deg.

4. Det er viktig for deg som en kristen å oppdage, utvikle og bruke din nådegave. Det vil bety et vendepunkt i ditt kristenliv. La dette bli ditt bønnemne: «Gud, vis meg den åndelige gaven du har tiltenkt meg, og før meg inn i den tjenesten du vil at jeg skal fylle».

Om du ikke vil utvikle og bruke den åndelige gaven Gud har gitt deg, vil vi stå ansvarlig for Gud. Bibelen sier nemlig at vi er forvaltere, «... som tro husholdere over Guds mangelhånde nåde». (1. Pet. 4:10). 1. Kor. 4:2 sier: «For øvrig kreves det av husholderer at de må finnes tro», og Bibelen lærer at vi skal stå til regnskap over det vi er satt til å forvalte. Les Matt. 25:14-30. De åndelige gaver sammenlignes her med talenter som Gud har gitt oss. Disse skal forvaltes rett, og regnskap skal en dag holdes. Hva annet skulle vi holdes til regnskap for enn de åndelige gaver Gud har gitt oss å forvalte? Denne regnskapsdagen er nærmere beskrevet i 1. Kor. 3:10-14. Den dagen skal det spores om troskapen mot det som er betrodd.

Om vi helhjertet går inn for å oppdage, utvikle og bruke de åndelige gaver vi har fått, vil det få store positive konsekvenser:

1. Enhver vil vite hva som er ens oppgave i Jesu legeme. Det vil bli orden. Menigheten vil fungere. Jeg tror at Gud har ordnet det slik at det i enhver lokalmenighet finnes de gaver som skal til for at menigheten skal fungere. Men det finnes også gaver som skal fungere i flere menigheter. Derfor trenger vi hverandre. De ulike lemmer i menigheten trenger hverandre i en utfyllende tjeneste, og de ulike menigheter trenger hverandre forat Kristi legeme skal reise seg i all sin herlighet og styrke.

2. Holdninger vil forandres. Menigheten vil preges av kjærlighet, harmoni og effektivitet fordi de rette personer kommer på de rette plasser. Enhver vil fungere ut fra en indre motivering og drivkraft. Misunnelse, stolthet og falsk ydmykhet vil forsvinne.

3. Hele legemet vil modnes. Les. Ef. 4:11-14.

4. Hele legemet vil vokse. Ef. 4:12,16.

5. Og gjennom det hele vil Gud bli æret. «... forat Gud må æres i alle ting...» (1. Pet. 4:11). Og dette er det viktigste. Det er selve hensikten med menighetens liv og Jesu åpenbarelse.

«Åndens åpenbarelse»

De åndelige gaver finner vi omtalt flerer steder i biblene. Vi bruker uttrykket «De åndelige gaver» i dette studiet nærmest som en samlebetegnelse, og det må understrekes at det innenfor dette området er store variasjoner mellom de forskjellige slags nådegaver, og hvordan de virker.

I 1. Kor. 12:8-10 leser vi om «Åndens åpenbarelse». Av disse nevnes det 9. De har sitt særpreg. I Ef. 4:11 leser vi om «Kristi gave» eller «de åndelige embeder». De har sitt særpreg. Andre steder hvor Bibelen taler om åndelige gaver er: Rom. 12:6-8, 1. Kor. 12:28, Ef. 3:1-7, 1. Kor. 7:7, 1. Pet. 9:11 og 1. Kor. 13:3. Noen av disse steder omtaler nådegaver som står i de to første henvisningene, andre har nådegaver som ikke omtales andre steder. Ettersom ingen av disse stedene er fullstendige i seg selv, kan det kanskje tenkes at Den Hellige Ånd ikke vil at vi skal begrense de åndelige gaver til de som er nevnt i Bibelen, men være åpne for at han ved sin utrustning skal fylle de behov som til enhver tid måtte være i menigheten. Kan vi tale om forbønnens tjeneste som en åndelig gave? Eller finnes det åndelige gaver på sangens og musikkens område? Jeg tror det, selv om de ikke i Bibelen omtales som åndelige gaver.

Legg merke til at åndelige gaver ikke er naturlige talenter, men en åndelig utrustning. Derfor er det bare gjenfødte kristne som har åndelige gaver. Legg også merke til at åndelige gaver ikke er det samme som åndens frukt, selv om de hører nøye sammen. Det første er gaver du får av nåde. Det andre er karakteregenskaper. Ånden virker frem i deg når du lever med Jesus.

Vi skal heller ikke underslå at Bibelen taler om falske gaver som djevelen står bak. Les. f.eks. 2. Tess. 2:9. Disse skal vi avsløre og ta avstand fra.

Hvor lenge beholder du din nådegave? Jeg tror ut fra Bibelen at vi beholder gaven hele livet, forutsatt selvfølgelig, at vi lever i Ånden. Men Gud vil gi deg flere gaver, om du er tro mot det du har fått. F.eks. hos Paulus ser vi flere, ja en lang rekke gaver i funksjon.

I neste artikkel skal vi se nærmere på 1. Kor. 12:7-11 og ta for oss noen av de nådegavene bibelen kaller for «Åndens åpenbarelse».

Be over det du her har lest og du skal få se at du er en viktig del av menigheten i det byggverket som reiser seg «alt efter den virksomhet som er tilmålt hver del især».

En av PIONEREN's medarbeidere, forstander Leif Jacobsen begynner her en ny artikkelserie han har kalt: «Åndelige gaver». Jacobsen er utdannet ved «Metodistkirkens Teologiske Seminar» i Överås, Sverige og har virket som pastor i Metodistkirken og Pinsevekkelsen. Han betjener idag menigheten i Filadelfia, Bergen hvor de opplever en rik tid. Ved siden av virksomheten studerer han «Kirkevekt, evangelisering og menighetsfornyelse» i tilknytning til et opplegg fra «Full Theological Seminary» i USA.

Menighets-fornyelse krever åndelig lederskap

«Vokt mine får». (Joh. 21:16).

Jesu oppfordring til Peter om å være hyrde for hans hjord har på nytt blitt meget aktuell. Opprettelsen av det åndelige lederskap er ett av de viktigste spørsmål i menigheten i dag. Det er slik at menigheten blir slik lederne er. Menigheten utvikles om ledelsen utvikles og fornyes.

Vi lever i en brytningstid, en overgangstid mellom gammelt og nytt. Dette ser vi også på lederskapets områder. Gamle, vanlige tanker og tradisjoner bryter mot nye uvanlige tanker. Nye funksjoner i lederskapet aktualiseres. Mange setter spørsmålsteget ved det gamle og vanlige. Behovet for menighetsfornyelse og menighetsvekst stiller større krav til lederskap. Den åndelige kampen er blitt mye skarpere, vi må kjempe med åndelige våpen mot «ondskapens makter og myndigheter i himmelrommet».

Dette gjør at trykket på ledelsen øker.

Jeg vil peke på noen punkter som jeg tror vi må erkjenne, dersom vi skal kunne opprette lederskap i menigheten til dens rette funksjon.

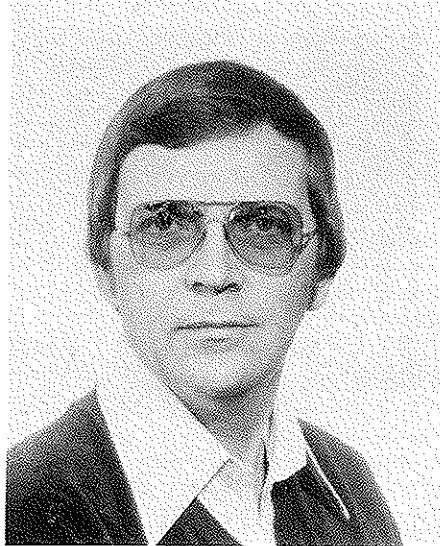
Kristussentrert

Ledelsen skal være Kristus-sentrert, det må være utgangspunktet! Det er Jesus Kristus som har utvalgt oss, det er Han som er vårt store forbilde. Det er Han som er hodet og som bestemmer tjenesten. Det er også Han som skal ha all ære for alle ting. Ledelsen må ikke bli en posisjon, der vi utnytter vår stilling og vår innflytelse for egne selviske mål. Det handler om en **funksjon** som Kristus innsetter meg i, og der jeg gir Ham min lovsang og ære.

Vi har hatt altfor mange «småkonger» i menighetene, som tror at det dreier seg om å ta vare på et privateid firma. Det er ikke «min» menighet, «mine» medlemmer, «min» kirke, «min» virksomhet. Alt kommer fra Herren; alt tilhører Ham! Vi eier ingenting! Vi er bare ydmyke tjenere som gjør hva vi er kalt til å gjøre. Når det dreier seg om å æres og hedres, trår vi tilbake, og gir alt til Herren!

Kollektiv

Ledelsen skal være kollektiv. I den

Bo Wettéus er pastor i Aneby baptistmenighet. Denne artikkelen stod i «Missions Bannere» tidligere i år.

Tekst: Bo Wettéus

urkristne menighet, var ledelsen hos en gruppe mennesker, og ikke på én enkelt. Et interessant eksempel på dette, ser vi i Ap. gj. 13, der det fortelles om den kollektive ledelsen i Antiokia. Her var det mennesker med ulike bakgrunn og ulike funksjoner, Vi må bryte pastorens isolerte enmannsfunksjon og erstatte den med et fordelt lederskap.

Dette kommer til å kreve en omstilling for oss alle, og ikke minst av pastoren selv. Han har jo vært vant med å fungere som en «ensom ulv», egentlig ganske isolert og forlatt. En kollektiv ledelse forutsetter at vi erkjenner hverandre, velsigner hverandre og underordner oss hverandre og hverandres gaver og tjenester. Dette forutsetter en ny åpenhet, der vi deler vårt liv med andre på dypet, deler personlighetens innerste spørsmål. Vi må ta oss tid til å samtale med hverandre. Vi må våge å snakke om hverandres funksjoner og gaver og hjelpe hverandre til å oppdage våre gaver. Slik det har vært, har vi vært så opptatte av virksomheten at

vi ikke har hatt tid eller våget å ta opp disse spørsmål. Det har vært uvant og vi har heller ikke visst hvordan det skulle gjøres.

I et eldsteråd begynte man med denne nye åpenhet, og da oppdaget de at en av brødrene hadde hatt en nådegave i mange år. De hadde aldri samtalt om det, og derfor hadde ikke broderen hatt frimodighet til å fungere med sin gave. Nå fikk de dele dette, og de velsignet han, og så kunne han gjennom dette føres inn i en helt ny funksjon, til velsignelse for hele menigheten. I dag må eldstebrorene og ledende grupper i våre menigheter frigjøres fra oppgaver som hindrer nådegavene i å utvikles og brukes.

Karismatisk

Ledelsen må være karismatisk, dvs. at jeg er leder i en menighet som bygger på at Herren har utrustet meg med en åndelig gave. Det dreier seg ikke om et valg der jeg velges for min sosiale, økonomiske og intellektuelle stillings skyld. Det er **en tjeneste for Gud**. Jeg tror at vi har gjort mange feil her. Vi har sett på det ytre når vi har valgt mennesker til ledende stillinger i menigheten og så har de kunnet være ledere uten å utvikle de nådegaver som er livsviktige for menighetens fornyelse og vekst. Det har blitt mest en styrefunksjon og mindre av karismatiske funksjoner.

Vi holder i dag på å finne et nytt mønster. De som har vært ledere under en lengre eller kortere tid, føres av Herren inn i en fordypning og fornyelse. De får ta imot eller gjenopptenne nådegaver og de oppdager nye dimensjoner i tjenesten. De får omvurdere sin oppgave og ta imot den på en ny måte.

Når vi skal velge nye eldste eller ledere til ledende grupper, så vil vi gjerne oppdage dem som Herren allerede har utrustet. Det er da ikke menighetens

valg, men en bekreftelse og en erkjennelse av dem som Herren allerede har utsett og utrustet. Vi går en tid i møte da vi på en ny måte skal få se de ledende i menigheten fungere åndelig, dvs. ledet av den Hellige Ånd. Vi kommer til å se åndelige gaver i funksjon på en unik måte, og Herren kommer på den måten til å gi oss fornyelse og vekst.

Dynamisk

Ledelsen må være dynamisk. Jeg mener at de personer som har ledende poster, må være åpne for framtiden. De må ikke være engstelige og se tilbake på tider som har vært, og lengte tilbake. De må våge å se framover, våge å være åpne for det som kommer. Deres tankeliv må være skapende og konstruktivt. De må ikke drive med uvesentlige ting, men trenes til å se perspektiv og ha oversikt. Altfor ofte lammes arbeide og utvikling fordi ledelsen ikke har denne dynamiske evne til å tenke. Over lederskapets samfunn og tanker skal det være rom og luft, åpenhet og visjon.

Det må også være et troens vågemot. Forsiktigheten med hellig fortegn har ofte vært vår forbannelse. Vi har

hatt ledere som ikke har våget å gå, men engstelig har sett seg omkring eller tilbake. En leder må våge å befale «Israels barn at de drar videre». Han må våge å heve sin stav over vannflaten, over det umulige, og han skal da få se at Herren baner en ny vei.

Skal dette utvikles, må lederen selv få hjelp til å utvikles og bli dynamisk i sin tenkemåte og sin personlighet. Leder-grupper må da samles regelmessig for å få undervisning og øvelse i dette. Lederfostring skulle være obligatorisk i alle menigheter.

Diakoniat

Ledelsen må være tjenende. All posisjons-tenkning må én gang for alle avvises, og en leder som viser tendenser til feilaktig maktutøvelser må tilrettevises. Vi må aldri glemme at forbildet for vår ledelse er Jesus selv. Han vasket disiplenes føtter den siste natten, han ga sitt liv i døden for sine, han er «Herrens lidende tjener.»

Dette tjenersinnet må stå i forhold til en gruppe mennesker, og ikke bare være noe diffust. Jeg tror at utgangspunktet må være tjeneste i hjemmet. Den som er leder i Guds menighet, må

først ta lederskapet i hjemmet på ramme alvor. «For hvordan skal den som ikke kan lede sitt eget hus kunne lede Guds menighet?» Ledelsen i hjemmet må være en tjeneste og ikke en maktutøvelse. Det er hjemmets lov og hverdag som man lærer seg å tjene. Det er der en får prøve kvaliteten av sitt kristne liv. Lederen i hjemmet har også ansvar for hjemmets åndelige utvikling gjennom bønn, samtale og lovsang. Vi må ta ansvar for hvert familimedlems åndelig utvikling, og hjelpe hverandre på alle mulige måter.

Til lederens hjem kan da knyttes en mindre menighetsgruppe, på f.eks. 20 personer, som lederen har ansvar for. Denne gruppe skal han beskytte og utvikle. Gruppen skal samles regelmessig til bønn, samtale, lovsang og fellesskap. Man kan også være sammen på turer o.l. Gruppens medlemmer får undervisning og åndelig hjelp, og legemlig hjelp om det trengs. Denne lille gruppen kan økes gjennom deling, og fungere som det viktigste evangeliserings- og sjelevinnerinstrument for menigheten. La oss be om en opprettelse av det åndelige lederskap i våre menigheter. Et lederskap som virkelig er hyrder for Herrens får!

RJ.

GUD HAR PROBLEMI

Jeg har ofte sagt at Gud ikke har problem! Jeg har også hørt andre predikanter si det samme. «Gud har vel ingen problem. Han har jo all makt i himmel og på jord!» — Men, — idag vet jeg at det er annerledes.

Det finnes visse ting som Gud ikke kan gjøre. Han kan f.eks. ikke lyve. Han kan ikke lik «pottemakeren» lage nye krukker av hard og stiv leire, slik leire som ikke lar seg forme under kjærlige hender.

Men Gud i himmelen har et stort problem i dag: **Hans folk har alvorlige mindreverdighetskompleks!** Kanskje er det like bra jeg går direkte på sak for å forklare hva jeg mener.

Som mange vet, er jeg temmelig ny

som kristen. En «baby» på 3 år, født sommeren 1977. «Så ble han med hele hans hus frelst». Innen det hadde jeg arbeidet for en annen herre enn den jeg tjener idag. I over 25 år reiste jeg land og strand rundt som underholdningsartist i folkeparker og på underholdningssteder av alle slag. Gjennom mitt tidligere yrke har jeg tross alt fått en erfaring: en anledning til å kunne se an mitt publikum fra sted til sted.

I mitt hjemland Sverige, har vi et ordspråk som lyder slik: «Når Gud skal slipe sitt verktøy, lar han ofte Satan dra slipesteinen.» Det er altså u diskutabelt at jeg, hvordan man enn ser det, i dag har en stor nytte av kunnskapen mitt tidligere arbeide har gitt meg. Min Herre bruker ikke bare de gaver han fra starten har gitt meg, men han har også nytte av den harde skolen min tidligere arbeidsgiver ga meg. Det er derfor ingen amatør som nå uttaler seg om dette emnet.

Bakerste benkene

Guds folk har alvorlige mindreverdighetskompleks. La meg ta følgende eksempel: Du kan føre meg inn, med bind for øynene, på en hvilken som helst scene. Snu meg så mot publikum, og ta av meg bindet, så skal jeg med en gang være så sikker på det? Jo, det er kristent møte, så har lokalet blitt fylt være så sikker på det! Jo, er det et kristent møte, så har lokalet blitt fylt nede fra inngangsdøren, og de første benkene er tomme. Men er det et underholdningsprogram, så har folk alltid gått først til de aller fremste benkene, den aller beste plassen. Slik er det, sørgelig, men sant!

Mange sier til seg selv: «Skynd deg nå, slik at du ikke behøver å sitte så langt fremme.» Dette mønsteret går igjen innen alle samfunn og kirker.

Så har du måten å be på

Når en kristen skal be, bøyer han hodet ned i et slags hellighetsrituale. Man

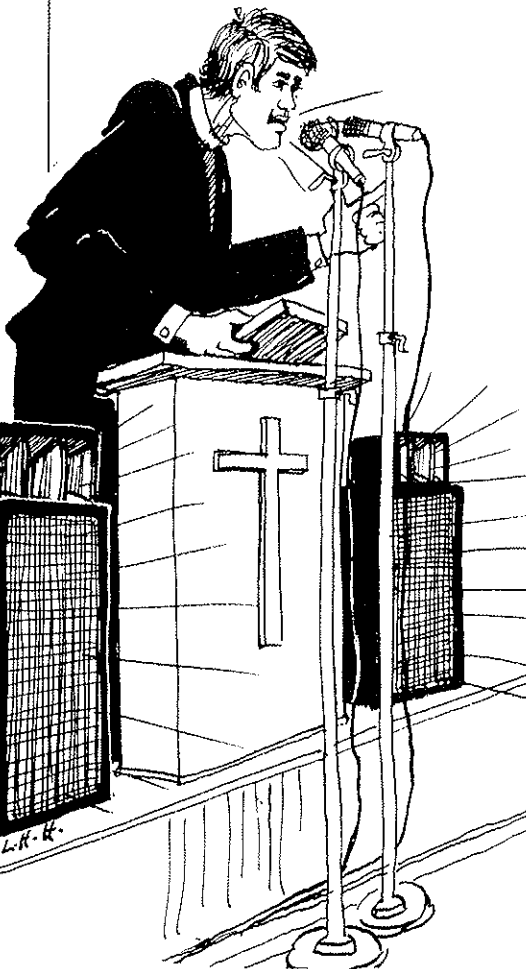

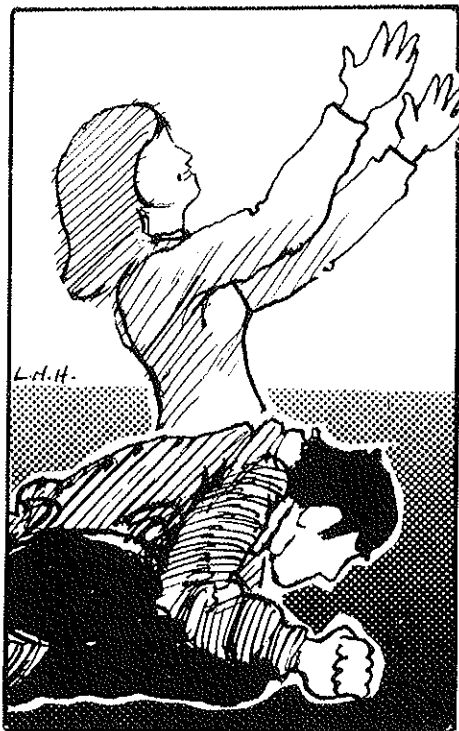
La oss løfte hode mot vår far i himmelen, og du får en åpen og frigiort ånd i din bønn, skriver Sigvard Wallenberg. Han peker i denne artikkel på noen av Guds barns «mindreverdighetskompleks».

bare **gjør** slik. Hva er det egentlig som skjer i og med dette? Et menneske som lar sitt hode bøye fremover, både kjenner seg, og ser skyldbetyngt ut. Det er som om alle livets byrder plutselig kommer dalende ned på skuldrene.

Om f.eks. min sønn, Bosse, kommer til meg med toldede hender og bøyet hode og sier: «Pappa, kan jeg få fem kroner!» Så ser jeg på han og svare straks: «Hva er i veien med deg? Hva har du funnet på nå, Bosse, siden du står slik?»

Når vi lar hodet være bøyet, ser vi ikke mere enn ca. en meter ned i gulvet. Du skal vite en ting: Det kommer ingen hjelp derfra! Har du noen gang sett en kunstner som har malt Kristus bedende med hodet hengende ned mot jorda? Nei, Jesus ba alltid med hodet opp mot himmelen, der hvor hjelpen kommer fra, ifølge Guds eget ord. «Fader vår, du som er i himmelen . . .» Man snur seg jo psykologisk dit man

venter å få svar, ikke sant?

Dessverre ber mange kristne på rutine uten å vente svar. Men det er et annet av Guds problem som jeg senere vil komme tilbake til. Når du løfter opp hodet, løftes også brystkassen og du får en åpen og frigjort ånd i din bønn. En frimodighet som det nedbøyede hodet ikke gir deg.

Om det bare gikk opp for Guds folk hvem vi virkelig er. Hvilke ressurser vi har i følge Guds ord. Jeg tror ikke det finnes et Guds ord som har brent seg inn i meg mer enn Joh. 14:20: «På den dagen skal dere forstå . . .» (Det forutsetter at det er en aldeles spesiell dag som Herren åpenbarer dette for deg. Kanskje idag? Det viser også at det er noe **du** kristne bror og søster ikke tidligere har forstått: «. . . at jeg er i min Fader, og at dere er i meg, og at

jeg er i dere.»

Leser man dette vers først, og siden Joh. 14:12, så forstår man med en gang sammenhengen i de senere vers som Guds folk har vært så redde for. I en falsk beskjedenhet går man bare forbi fakta og sier: Det gjelder ikke meg! **MEN DET ER AKKURAT DET DET GJØR — DET GJELDER DEG!** Om Jesus er i Gud, og du i Han, og Han i deg, hvem kan da være imot deg? Hva for ting finnes det som du i Hans navn og kraft ikke kan gjøre?

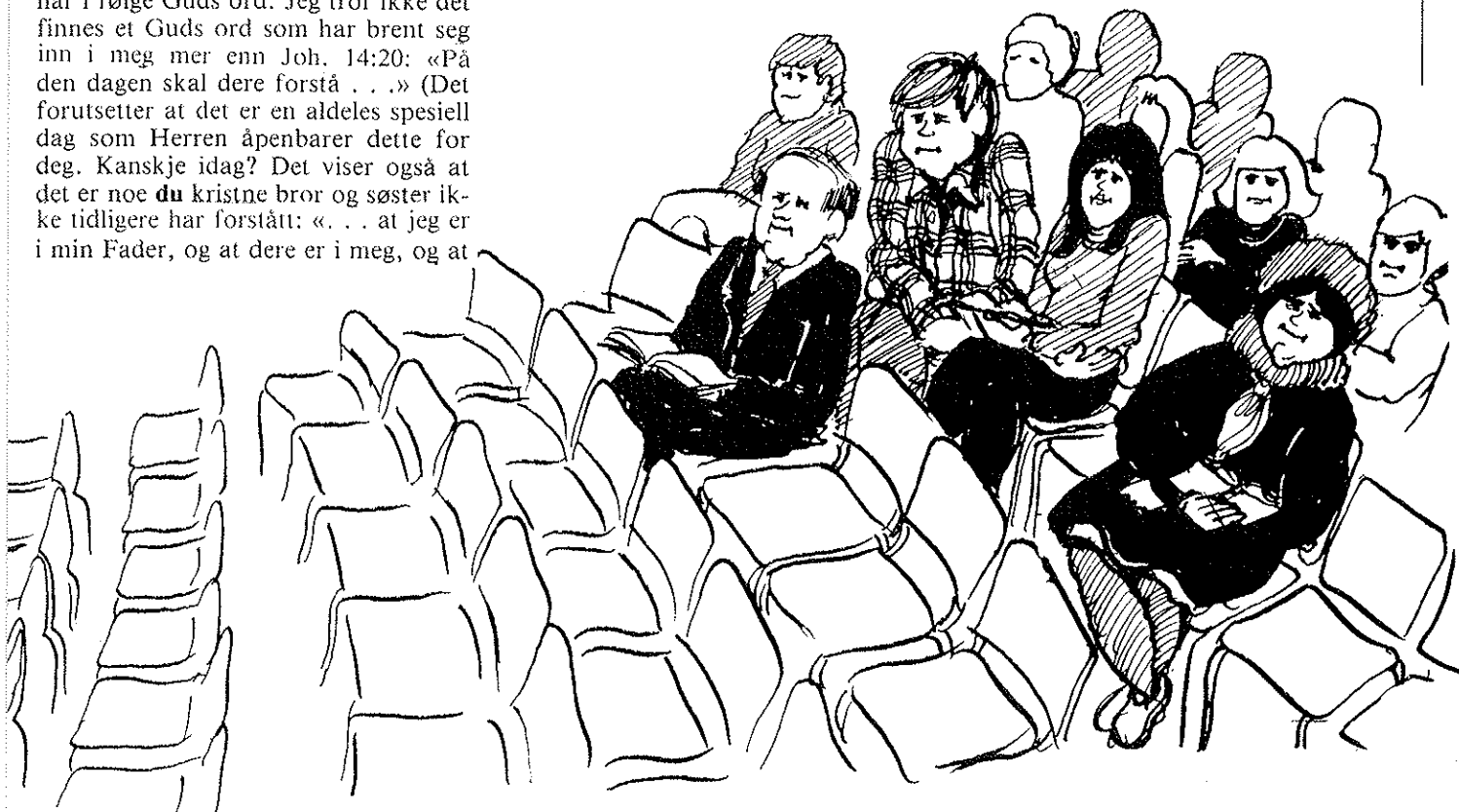
Hvor ofte får jeg ikke høre søsken som i fortvilelse og høpløshet ber Gud om kraft. Det er den daglige bønnen som Gud bare ikke kan besvare. Hvorfor det? Jo, fordi Herren allerede har gitt dem **ALT** i Kristus Jesus! Han har ikke mere å gi! Hva som skal til for at du skal eie kraften som du ber om, er at du tar tak i Guds ord og tror det som står der! Da får du den glede og overbevisning som kommer fram av erfaringen dag for dag. Slutt med å skylde på at du er så og så beskjeden. Det er ikke noe som holder ved himmelens port. Det står at den som forneker Ham, skal Han også engang fornekte. Du kan bli befridd nå fra din «beskjedenhet» om du ærlig ber Far om denne hjelp. «Beskjedenhet» er ikke noe du må gå rundt å bære på! Det er noe Herren av hele sitt hjerte vil befri deg fra!

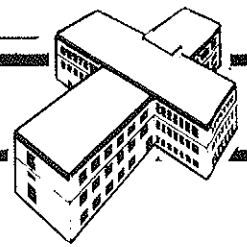
Hvordan skal vår Herre kunne seire med en hær som setter seg på siste benk med bøyet hode dag ut og dag

inn, og som bare ber om mer kraft? Du må forstå Guds problem med deg og meg nå. Les Guds ord hvem du er. Du er nemlig ikke så dårlig som du tror! Du er **SKAPT I HANS BILDE!** Altså er du den fineste skapning som han har skapt! Vil du virkelig klage på Hans skapning? Hans verk? Og så har du Jesus i deg? Sammen er vi forent i Gud? Derfor: **opp med hodet!** Lovpris Han som har gitt deg alt. Opp med armene og ta misjonsbefalingen på ramme alvor. «Meg er gitt all makt i Himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folk til mine disipler.» Legg merke til at Herren sier: «**GÅ UT!**» Han sier ikke «gå på møte etter møte.» Nei, han sier: «Gå derfor ut . . .» Gå ut og begynn å kjempe for Guds rike. Da vinner du seier.

Når man blir omvendt, får man også omvendte tanker. Den som begynner hver dag med å be om gaver og kraft, begynner plutselig å lovprise Herren og takke for hva han har fått, og spør istedet: «Herre, hva kan jeg gjøre for deg idag?» Da vet man at man virkelig er omvendt. Omvendelse er ikke bare en «klisje», det er en realitet. Man blir omvendt i alt! Den svake får kraft, den tvilende tror, den beskjedne blir frimodig osv.

Mitt siste spørsmål er: Er du som lese dette, virkelig omvendt? Hvis ikke, — er du i dag beredt til å fjerne Guds problem? Du kan gjennom å gi Han ditt liv fullt og helt la han bruke **DEG** som en trosviss soldat.

**Spalteredaktør:
Marit Kristin Rasmussen**

Et rikt skoleår avsluttet

Helgen 22.-24. aug. var det avslutnings-høytid for det 12. misjonsskolekull. I sin fyldige årsrapport til skolestyre innledet rektor Åge Åleskjær med å skrive: «Det har vært en motivert og fin flokk ungdommer som ha fylt skolen dette året. Det har rådet en god og åpen atmosfære over klassene, og bønnens og lovsangens Ånd har vært utgydt.» 44 elever har fullført skolens 11 måneders kurs. Det har vært flest elever fra pinsevekkelsen og Den norske kirke, men også fra de andre større frikirkelige samfunn har det vært flere elever.

Rektor Åleskjær har ledet skolen på en inspirerende og dyktig måte, og elevene i år har ivrig fulgt opp de ulike aktiviteter. Skolens underskudd er re-

Ny rektor og skolestyreformann

Martin Meland har i høst overtatt rektoransvaret etter Åge Åleskjær. Meland har i flere år vært knyttet til skolen som lærer. Han har også vært leder for skolens evangeliserings-seminar og OUT, noe han fortsatt vil være.

Som ny formann for skolestyret har Leif Jacobsen gått inn etter Tom Erlandsen som har vært formann siden skolestyret ble opprettet. Vi skal siden komme tilbake med en nærmere presentasjon av Martin Meland og Leif Jacobsen, men her vil vi ta en liten prat med de to avtroppende brødre.

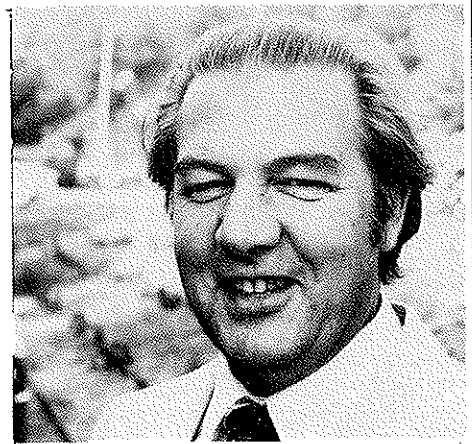
Tom Erlandsen:

Jeg følger utviklingen med forventning

Etter at arbeidsutvalget for Troens Bevis som ble opprettet etter et vedtak i pinsevennes predikantkonferanse i 1968, ble nedlagt i 1974, ble det opprettet et skolestyre, hvorfor?

— Vi følte behov for et forum for skolen. En del av de brødre rundt om i landet som hadde personlig interesse for arbeidet ble bedt om å være med, uten å være forpliktet overfor noen menighet. Etter at arbeidsutvalget had-

duisert betraktelig, men er fortsatt ganske stort. Åleskjær har tross flere henstillinger stått fast på sin beslutning om bare å ta dette en år som rektor, og fra det nye skoleåret er Martin Meland gått inn som rektor.

Det 12. kullet som nå har fullført Misjonsskolen før de la ut på en rundreise sist vintre. I midten rektor Åge Åleskjær og sek. Martha Søland, sammen med skolens to faste lærere, Marit K. Rasmussen og Sigurd Sørhus.

de vært med i den grunnleggende tiden, har skolestyret som overtok, virket mer som en stabiliserende faktor. Jeg tror at noen av oss var utvalgt til å betale prisen for å stå med her nede i Sarons Dal. På den måte ble det mer balanse i pinsevekkelsens holdning også til Misjonsskolens verdifulle arbeid.

— *Du har vært formann for skolestyret helt siden det ble opprettet i 74, hvorfor ønsker du nå å trekke deg?*

— Jeg tror stabiliseringsfasen nå er over og at skolen går videre inn i en mer karismatisk/økumenisk situasjon. I denne nye fase har jeg fått stillhet og visshet for at nye og dyktige krefter skal slippe til. Jeg har stor tillit til Leif Jacobsen som tar over. Han har en meget god bakgrunn for en slik oppgave. Likeså går jo Åge Åleskjær inn som viseformann. Jeg ser på begge disse som dynamiske og visjonære brødre som jeg forventer vil ta aktivt del i ledelsen av skolen og sammen med rektor og lærere styre utviklingen. Jeg vil som fortsatt medlem av skolestyre følge utviklingen med glede og interesse. Når jeg nå flytter til Trondheim, blir avstanden langt større enn fra Stavan-

Sentrale personer i Troens Bevis Bibel og Misjonsskole samlet under en pause i årets sommerstevne. Fra venstre ser vi avtroppende viseformann i skolestyre: Johannes Gulbrandsen, den nye rektor for skolen Martin Meland, tidligere rektor og nå viseformann i skolestyre Åge Åleskjær, den nye formann i skolestyre Leif Jacobsen og den tidligere formann nå medlem av skolestyre Tom Erlandsen. Disse brødre vil sammen med resten av lærerstaben og skolestyre være med å gi Misjonsskolen det innhold og visjon som kan gjøre den til en velsignelse og inspirasjon for de mange unge som søker dit.

ger, så også på denne måte er det naturlig å be om avløsning.

— *Hvordan ser du på skolens plass i det kristne-landskap?*

— Hele Troens Bevis har jo vokset seg ut av sin opprinnelse og blitt mer kirkesamfunns-messig. Skolen har en stor og positiv oppgave i det felleskristne arbeide og i den karismatiske vekelse. Lærebasis har hele tiden vært nær pinsevennenes. Skolen har visjon og bredde, åpen for det Gud gjør idag, og har en sunn balanse mellom teori og praksis. Men skolen må fortsatt søke å være i Guds plan og hensikt.

**Støtt Misjonsskolen
i bønn
og offer!**

Åge Åleskjær:

«Evangelist-gjeringen er mitt kall»

— Du har vært her i Sarons Dal i 4 år. Først som forstander og bibellærer på skolen, siden assisterende rektor og siste året som rektor. Hvorfor flytter du nå fra Kvinesdal?

— Jeg har i flere år hatt mulighet for bolig i Oslo området og føler at tiden nå er inne til å slå meg til der. Jeg vil bruke mer tid til det jeg føler Gud har kalt meg til, — å virke som evangelist. Jeg føler også for Østlandet og ikke minst mitt hjemfylke Østfold. — tror det vil skje ting i disse områder. — Jeg vil gjerne også være fri til å fortsette på steder det «løsner» på. Selv om jeg har reist endel som evangelist når jeg har vært ansatt her nede, så blir det mye bilkjøring og du får mye tid beslaglagt.

— *Hva har tiden i Sarons Dal gitt deg?*

— Denne tiden har kanskje vært de mest betydningsfulle år for meg. Det største og viktigste er at du har fått være på et sted som har visjoner for hva Gud gjør idag. Det har gjort et sterkt inntrykk å se hvordan arbeidet her nede bæres av visjon og åpenhet for det Gud viser. Den åpenheten ønsker jeg fortsatt å leve i — jeg vil være med i det Gud gjør idag!

Vi har likt oss svært godt her nede, samarbeidet har vært det beste og vi vil fortsatt kjenne oss sterkt knyttet til stedet. Jeg fortsetter jo som bibellærer på skolen enkelte uker i året. Likeså går jeg inn som viseformann i skolestyret, og er med i skolens fagkomitee. Jeg har alltid følt at impulsene fra stedet her har vært viktig for min tjeneste, jeg har bl.a. vært på alle stevnene siden 1969. Det at jeg nå slutter og flytter ha ingen ting med forhold i Sarons Dal å gjøre, men er en personlig ledelse- i tilknytning til mitt evangelist-kall.

— *Hvordan ser du på sin evangelist-gjering fremover?*

— Jeg tror at vi på mange steder vil få oppleve et nytt gjennombrudd for evangeliet. Som evangelist vil jeg i samarbeide med menighetene være med å tenne og utløse dette. Tror på et samarbeid med menighetene være med å tenne og utløse dette. Jeg tror på et samarbeide mellom de ulike tjenester. Jeg besøker ulike kirkesamfunn alt etter som jeg blir innbudt. Føler også at min tjeneste ligger i å engasjere meg i, forbønn og hjelp for søkende i ettermøter. Det er store behov i folket idag. Når ufrelste ser at mennesker blir hjulpet, så løsner det også blant dem.

I forbindelse med at Pioneren i dette nr. vedlegger en giro for alle som vil støtte Troens Bevis Bibel og Misjonsskole økonomisk, spurte vi to elver (fra skoleåret 1979-80) om å skrive litt om hva skolen har betydd for dem.

Guds Ånd har vært nær

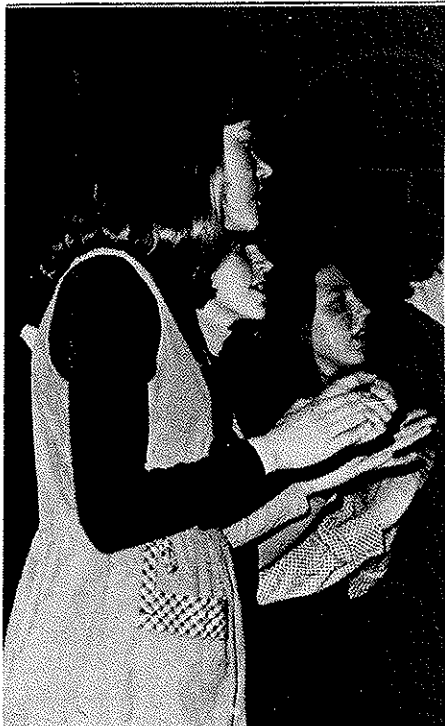
Jeg synes året på bibelskolen har vært et fantastisk fint og lærerikt år. Det har også vært et godt fellesskap blant elevene.

Blant det jeg kommer til å huske særlig godt, er bønne- og tilbedelsesstundene. Vi har ofte kjent at Guds Ånd har vært nær oss på en mektig måte. I løpet av skoleåret har jeg også sett klarere nødvendigheten av å tilbe Gud.

Evangeliseringsdagen har vært et av høydepunktene i uka. Vi har opplevd flere ganger å snakke med mennesker som har vært åpne for evangeliet. Dette fikk vi også erfare i sommer da vi gikk på husbesøk med kristen litteratur. I noen hjem ble vi spurt om å komme inn, og vi har hatt flere gode samtaler i sofakroken.

Vi var også ute på gata med kristne aviser og traktater. Her hadde vi best inngang hos ungdommen. Flere av dem stilte spørsmål til oss, og noen ønsket også en forandring i livet sitt.

Sylvi Nesheim

Sylvi Nesheim (helt til v.) er med og priser Herren under et av Misjonsskolens besøk ute i landet siste året. Hun har vært en av elev-medarbeiderne for Pioneren siste skoleår.

Nå er jeg Jesus-venn

Det å se kristne fra ulike kirkesamfunn leve sammen i enhet har gjort et enormt inntrykk på meg. Jesus ble større for meg. Jeg opplevde en hurtigere åndelig vekst ved å være i et tverrkirkelig fellesskap. Mitt syn på kirkesamfunnene er blitt utvidet. Jeg kom som pinsevenn, — nå er jeg Jesus-venn. En annen ting jeg vil fortelle er at jeg mere har lært å leve og vandre i Den Hellige Ånd. Tidligere gikk jeg på

møter og ble velsignet. Jeg tok imot en fylde av D. H. Å. Men etter en stund var jeg tørr igjen. Så gikk jeg på møte og ble igjen velsignet . . . Nå har jeg lært å sette meg rolig ned i bønn og kjenne at D. H. Å. fyller meg. Dette har gitt meg et nytt lys over Guds Ord. Jeg ser Jesus i Ordet på en ny måte. Dette har skapt hunger i meg ette å lese Guds ord.

Willy Grøntli

Misjonsskole-elevene synger i møtet som Misjonsskolen hadde på stevnet i Sarons Dal i år. Dette er ungdom som vil tjene Jesus og hans menighet i 1980 årene. Nå kan du være med å gi skolen et håndslag. Bruk giro-blanketten som er vedlagt dette nr. av Pioneren.

Misjonsskolen i Sarons Dal trenger DIN hjelp!

Hvert eneste år kommer rundt 45 ungdommer til skolen vår for å være der i 11 måneder.

Vi på vår side, ser det svært viktig at skoleprisen holdes lav, så flest mulig kan få anledning til å gå på skolen.

Det sier seg selv at det elevene betaler, ikke på noen måte dekker de omkostninger som skolen egentlig har.

Årene har gått, og nå er tiden inn for restaurering av internatet — maling, forskjellige slags reparasjoner. Dette medfører jo ennå store utgifter for oss.

Hadde vi ikke hatt så mange trofaste givere opp igjennom alle år, så hadde det ikke set lyst ut, men det har alltid vært noen Gud har hatt som har støttet dette arbeidet.

Derfor vil vi også her få lov og takke ALLE dere som trofast år etter år er med å bærer de økonomiske byrdene sammen med oss.

NÅ trenger vi et riktig godt løft.

For å gjøre det letter for deg, har vi lagt ved en postgiroblankett i dette nummer av PIONEREN.

Du har nå en glimrende anledning til å være med å hjelpe unge vitner i det du gir DIN gave til skolen!

Husk skolen i dine bønner!

Herren vil lønne deg igjen!

For TROENS BEVIS BIBEL OG MISJONSINTITUTT.

Marit K. Rasmussen

Felleskapet det største

Et nytt skoleår har begynt. I den anledning har Pioneren snakket med to bibelskole-elever. En som har gått på skolen i år, og en som begynner i september.

Irene Skår fra Greåker, 34 år, gift og er mamma til to gutter. Hun har gått på skolen i ett år. Camilla Christensen, 25 år, fra Arendal begynner i høst.

— Camilla — du skal begynne på skolen i september, og har fått snakket med tidligere og nåværende elever, bl.a. Irene. Hvilke forventninger har du til skolen?

— Jeg gleder meg veldig til dette året. Det er litt vanskelig å si hva en kan vente seg av et slikt år. Men jeg ønsker inderlig å få oppleve mer av Jesus. Jeg føler jeg trenger mye bibelundervisning. Jeg ha bare vært kristne i 2 år. Ved et år på bibelskole, tror jeg en kan vokse som kristen.

— Hvorfor valgte du nettopp denne skolen?

— Gud har ledet det slik. Tidligere har jeg vært mye i Sarons Dal. Bl.a. har jeg gått et 6-ukers seminar. Jeg liker meg her, og trives i dette miljøet.

— Har du noen tanker om å benytte bibelskolen til noe spesielt?

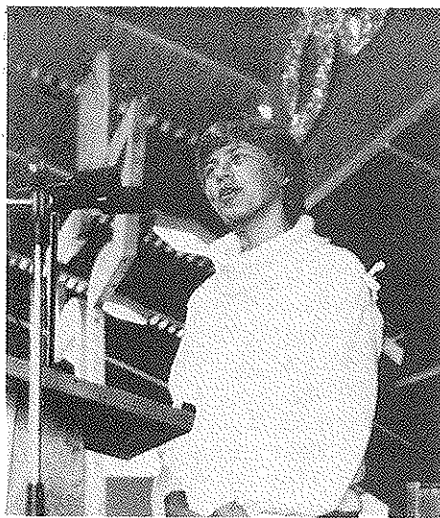
— Etter dette året har jeg lyst til å gå førrelærerskole. Da kan bibelskolen være god å ta med. Tidligere har jeg også jobbet en del med barn.

— Irene, du har kunnet bidra til at Camilla har store forventninger til skolen. Hva har betydd mest for DEG dette skoleåret?

— Jo, det vil jeg uten å nøle si er fellesskapet med de andre elevene. Alderen på oss elever her i år har vært fra 18-37 år, men jeg har ikke engang tenkt på at jeg har vært blant de eldste. Ved å ha et slikt nært fellesskap, lærer en å tåle hverandre lettere. En slipes fortere, og lærer å bære over med andres svakheter. Rent åndelig har jeg lært å slappe av og stole på Herren. Han går foran og legger til rette gang på gang. Det har jeg opplevd så ofte nå. Jeg tror ikke bibelskole er noe hokus-pokus for åndelig vekst. Men hvis en selv er innstilt på å vokse, da skjer det.

— Hvorfor valgte du akkurat skolen i Kvinesdal?

— Her er det åpent for alt Guds folk.

Betty Ann Solvoll som har laget dette intervjuet med to misjonsskole-elever var selv elevråd-forkvinne for 12. kullet. Hun har også vært en flittig medarbeider for Pioneren. Her vitner hun under årets sommerstevne i Sarons Dal.

Etter det jeg og min familie har opplevd de siste åre, trives vi best i et slikt miljø. Vi har dessuten vært på mange

Elever på praksistid i Øst-Europa:

Gud virker i Polen

Tekst: Marit K. Rasmussen

Deltakere i teamet var: Rigmor og Thomas Holst, Kari Kiserud, Svein Flydal, Magne Norstrand og Marit K. Rasmussen.

De siste dagene i mai måned er en hektisk tid ved skolen. Det er så mange

To kjente brødre fra den Polske pinsebevegelse. Pastor Rapanowicz i Stettin utenfor menighetens lokale i byen. Til høyre et av medlemmene i bevegelsens hovedstyre. (Foto: Rolf Erik Janøy).

stevnebesøk og er blitt glad i Sarons Dal.

— Var det vanskelig for deg å flytte hit ned med familie?

— Jo, det er klart. Vi hadde etablert oss med familie og eget hus. Men både min mann og jeg kjente en økende uro, og forsto at Gud ville noe annet med oss., Vi var ivrige på å gjøre det riktige. Vi ønsket ikke å gjøre noe som vi ikke hadde Guds velbehag over. Alt det praktiske la seg så fint til rette. Vi opplevde fred i oss. Det å skifte miljø har gått smertefritt. Det er bare stort! Både min mann og jeg fortsetter å jobbe her en stund på Troens Bevis. Vi er glad for å kunne arbeide et sted hvor det er behov og arbeidsoppgaver for oss.

— Til slutt Irene: Har du noen råd å gi Camilla og alle de andre som begynner på bibelskolen nå?

— Råd? — Jo! — det har jeg. — En må være innstilt på å yte mye selv. En bør stille større krav til seg selv enn til andre. Da får en fullt utbytte av fellesskapet.

ting som skal ordnes. Alle teamene begynner å gjøre seg klare til å dra til de forskjellige stedene. Ikke minst forberedes sommerens teamtid i bønn.

Dette er nok også den viktigste delen, for på den måten kan vi innta de forskjellige stedene i ånden — og når vi kommer dit har det alt skjedd et forberedende arbeid.

De fleste teamene reiste til sine bestemmelsessteder umiddelbart etter pinsens høytid. Det siste teamet som reiste var det som skulle til Øst-Europa. Vi ventet blant annet på visum og forberede reisen både på det åndelige og det praktiske plan.

En søndag kveld satte to biler kursen

til Kristiansand for å reise via Danmark og Vest-Tyskland til første bestemmelsessted som var Vest-Berlin.

Vi var der noen dager hvor vi deltok på møter i Christliches Zentrum som er Volkhard Spitzers menighet i West-Berlin. Her har de delt opp menigheten i celler eller husgrupper, og vi deltok også på et av disse møtene.

Etter at vi hadde fått ordnet med de nødvendige formaliteter, gikk kursen til tre forskjellige byer i Øst-Tyskland. Her opplevde vi på en spesiell måte at Herren gikk fram. Vi fikk være med og dele Guds evige ord med vennene — og vi merket en underbar Åndens atmosfære. Alt på det første stedet rørte Gud ved mennesker som ble satt i frihet.

Søndag var vi i en forholdsvis stor menighet, og vi hadde gleden av å se mange unge som deltok. Særlig var det studenter, som kom fra ulike steder i Øst-Europa, som Ungarn, Romania og Bulgaria. Etter møtet som sluttet med at mange mennesker søkte Gud på nytt — fikk vi fine samtaler med studentene som var på møtet.

På slutten av vårt opphold i DDR hadde vi gleden av å få en tur innom den kjente byen Herrnhut. Vi var på gravstedet til grev Zinsendorf, og fra gravplassen gikk vi videre til et tårn som han bygget, og som i mange, mange år tjente som bønnetårn. Vi gikk opp i tårnet, og mens vi skuet utover i alle himmelretningene nedba vi Herrens velsignelse over stedet på nytt, at det som begynte i Ånd — skulle få en mektig oppblomstring igjen.

Overalt i de byene vi var merket vi at Guds Ånd var utgydt, og mange forskjellige kirkesamfunn opplevde Ånden som på apostlens tid. Ja, i sannhet — vinden blåser dit den vil, slik også med Ånden. Vi så den ikke, men vi så tydelig dens gjerning, ungdommer døpt i Den Hellige Ånd rede til å bringe evangeliet videre til sine egne. Fyllt med kraft og kjærlighet fortsetter de det arbeidet som de gamle begynte.

Etter disse vidunderlige dagene i DDR gikk kursen videre til Polen. Vi hadde mange steder som skulle besøkes, og etter hvert som vi dro frem kjente vi hvordan Herren ledet oss fra sted til sted. Det helt åpenbart at Herren holdt på med et verk i dette landet. Vi hadde gleden av å møte brødre og søstre fra forskjellige samfunn. I en av byene var vi for eksempel i pinsemenigheten om formiddagen, og om kvelden tok forstanderen oss med på bønnemøte hos katolikkene. Da de så at de hadde fått besøk av en gruppe norske venner, ble vi med en gang bedt om å delta. Også her så vi at unge mennesker var grepet av Jesu kjærlighet og fyllt med hans Ånd. Han som ledet møtet var en jesuittprest, og flere av de tilstedeværende var vordende jesuitt-

prester. I møtets slutt ble vi bedt om å være med å be for to som var syke, og det var gripende å se alle sammen slutte seg i bønn med håndspåleggelse av disse to som kom frem for å oppleve Herrens berøring til sitt legeme.

På vår videre reise stoppet vi også i en by hvor vi deltok på en metodiskonferanse. Det var møter som varte fra 17.00 til 22.00 og 23.00 om kvelden. Her var det samlet predikende brødre fra forskjellige steder i innland og utland. Guds Ånd var utgydt, og mange underbare ting skjedde.

På søndagens møte kom det to menn i sin beste alder, gråtende og gav sine liv til Gud. Den ene mannen kom rett fra gata — gikk inn i salen og kastet seg på kne foran hele forsamlingen. Etter en stund kom så den andre mannen gråtende og mottok det nye liv i Gud.

Mange søkte fornyelse, andre søkte Åndens dåp, og de som var åpne opplevde at Herren løste det de var bundet av. Mens alt dette pågikk i møtet stod en katolsk prest i en av de første benkeradene, og da han opplevde hvordan Herrens hånd beveget seg, brast han i gråt og skjulte ansiktet i hendene. Ja, Herren taler sitt tydelige språk overalt.

Menneskene idag har fått nok av det tomme innholdsløse livet, et liv de trodde hadde glede, ja de trodde de hadde alt. Men når sorg, sykdom, nød på mange forskjellige vis rammer dem, så har de ingen holdepunkter. Derfor søker menneskene nå idag noe som er fast og sikkert, noe som står når alt annet forgår.

Polenteamet fortsatte sin reise til flere byer — og opplevde det samme hele vegen, åpne hjerter, hungre sjeler som lengtet etter å få mer av Gud. Da vi satte kursen vestover igjen etter noen opplevelsrike uker i dette landet, hadde vi krysset landet fra vest til sydøst og i nord, så vi fikk et fint bilde av det som skjer rundt om i hele Polen. Vi reiste ut av landet med overbevisning i våre hjerter at vekkelsen er et faktum i Polen. Vi har fått mange nye venner, mange forbønns- og takkeemner. La oss stå sammen med dem først og fremst i bønn, men har du anledning så er det også fint om du kan avlegge landet et besøk. Fellesskapet med de troende over alle grenser er noe fint og stort. La oss arbeide mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide.

For oss alle som var i dette teamet var det en ting vi opplevde meget sterkt, **fred** over hele reisen, og vi kan virkelig si som Esaias uttrykker det i kapittel 55 vers 12.

— For med **glede** dro vi ut og i **fred** ble vi ført frem.

Måtte vi alle gjøre Herrens arbeide med glede — på et hvert sted — og til alle tider!

SIGURD
SØRHUS:

Ord fra
Grunn-
teksten

Μαρτυρέω

(Uttales martyréo) = å vitne

Vi har tidligere sett på to av disse tre ordene som henger så nøye sammen: Kerýsso — forkynne og didásko — undervise. Denne gangen gjelder det ordet **Martyréo** — å vitne.

Ordt er brukt 79 ganger i NT. I tillegg kommer ordene **mártýr** - et vitne og **martyría** (el. **martyrion**) — ivtnesbyrd. Til sammen er alle disse ordene brukt 172 ganger i NT. Det skulle vise at vitnetjenesten er veldig viktig i NT, og må være det også for oss. Serlig bruker Johannes **martyréo** og **martyría** veldig mye. Lukas bruker ordene **mártýr** og **martyréo** mange ganger i Apostlenes Gjerninger.

Å vitne er først og fremst å fortelle om det en har sett og opplevd. Apostlene var vitner om Jesu lidelse. 1. Pet. 5,1, fordi de hadde sett korsfestelsen, og det var vitner til Jesu oppstandelse, Ap.gj. 2,32, fordi de hadde måttet den oppstandne Jesus Kristus. Jesus sa da også at når de var blitt utstyrt med Den Hellige Ånds kraft, skulle de være Jesu vitner, Ap.gj. 1,8. De skulle også forkynne evangeliet (kerýsso). Men de ville ikke kunne gjøre det med kraft, dersom de ikke samtidig var vitner om Jesu makt. Da de hadde forkynt om Jesu død og oppstandelse på pinsedag, kunne de tilføye: «Det er vi vitner om».

De kunne ikke bare fortelle om Jesu undergjerninger, men de kunne også demonstrere Jesu eksistens med å gjøre de samme gjerninger som han hadde gjort — i Jesu navn. Dette er en viktig side ved vitnetjenesten.

Også i dag må vi være Jesu vitner på den måten at han får vise sin makt til å omskape menneskeliv, helbrede syke og døpe i Den Hellige Ånd. Hedningene — ja, selv muhammedanerne bøyer seg for Jesus når de får se at budskapet om Jesus ikke er bare tomme ord.

Ikke minst er vi Jesu vitner når vi av hjertet kan utøve og vise Jesu kjærlighet, og når vi er fyllt av overnaturlig fred og glede, på tross av motgang og motstand. Da kan vi også være martyrer (vitner) på den måten at vi med glede kan dø for Jesus, slik som i den første kristne tid.

Jeg håper det nå er klart hvor forskjellige disse tre funksjonene er: Forkynne evangeliet, undervise om hvordan en krsiten skal leve, og å være vitner. Men vi ser også at alle tre funksjonene skal og må virke sammen.

Jesus sa ikke at vi skulle være hans predikanter, men hans vitner. Evangeliet skulle nok forkynnes, men av vitner, ikke predikanter. Derfor er det så viktig at vi virkelig har opplevd et møte med Jesus og daglig pleier samfunnet med ham. Bare da kan vi være hans vitner.

**Spalte-
redaktør**

**Martin
Meland**

OPERASJON
UNGDOMSTEAM
Boks 8
4480 Kvinesdal
Tlf.: (043) 50 711

«Rapport-glimt» fra sommerteamene

Ja, nå er sommerevangeliseringen over og det er tid til å rapportere litt fra virksomheten. Skulle vi skrive alle rapportene i sin helhet måtte vi benytte oss av hele Pioneren, så det blir som du forstår, bare noen «glimt» fra en dag eller to.

Vi starter i Risør og siterer noe av innholdet i de mange rapportene derfra.

12/6 — «Idag har vi besøkt ungdomsskolen og hatt 5 timer sammen med forstanderen i menigheten her. Det var en lydhør forsamling som lyttet til budskapet, og vi fikk mange fine samtaler. På kvelden var vi på et diskotek hvor vi fikk synge noen sanger og vitne. Mange fine samtaler etterpå. Etterpå drog vi på fisketur, og Willy fikk 2 store torsker, henholdsvis på 2 og 3 kg (herlig middag imorgen).»

13/6 — Idag har vi vært i nesten alle forretningene her i byen og solgt «Utfordringen» og presentert bøker. Det er en fantastisk mulighet, og vi priser

Herren for hver litteraturred vi får spre.

Igår hadde vi bønnemott og Herren var mektig nær.

Teltmøtene går fint. Det kommer flere og flere til møtene. Noen har blitt frelst og flere åndsdept.»

Fra svenske-teamet

(et «jenteteam»):

13/6 — Idag var vi på husbesøk og traff ei jente som hadde vært med på mye fælt. Hun hadde forsøkt å tro, men ville ikke overgi seg helt. Hun hadde bestemt seg for å skrive ei bok mot de kristne, men en profeti hadde overbevist henne om at Jesus levde. Vi ba sammen, — og nu åpnet hun sitt hjerte og tok imot Jesus.

Ellers har vi mye gate-evangelisering og friluftsmøter på campingplassen på kveldene. Vi snakker mye med en motorsykelgjeng som nå begynner å åpne seg for Jesus, og de bekjenner åpent at de har begynt å be.

15/6 — Nu har Herren vist oss en fin måte å få kontakt med mennesker — på husbesøk. Vi har friluftsmøte med sang og vitnesbyrd mellom boligblokkene og får på denne måten presentert oss for folk før vi banker på døra deres. En fin metode som vi gjerne anbefaler de andre teamene også. På ettermiddagene har vi vært i parken og snakket med en hel gjeng stoffmisbrukere. Motorsykelgjengen kommer stadig tilbake og ønsker samtale om åndelige ting. Vi blir ellers mere og mere glad i menigheten her. De er så gode imot oss.

Fevik-teamet rapporterer:

Vi fikk en hjertelig velkomst av menigheten her i Fevik. Et stort, kjempeflott hus ble stilt til vår disposisjon, og vi føler virkelig at vi er velkommen. 12/6 — Vi har fått fin inngang i ungdomsskolen og har idag igjen hatt en lydhør forsamling foran oss. Husbesøk etterpå og folk er svært åpne. Traff ei frafållen dame som hadde mistet mannen sin i Nord-sjøen. Hun var i ånelig nød. Vi ber spesielt for henne. Vi selger en masse «Utfordringen», og åpent er det på bokstanden også.

Ja, slik kunne vi holde på å rapportere fra team-fronten. Herren velsigner og gir vekst der hvor vi sår og vanner. Som du sikkert vet, har ialt 12 team i sommer vært i virksomhet. Vi håper at mange av disse ungdommene nå vil engasjere seg i helårs-team, men det er enda plass til flere. Vi håper på at disse få glimtene fra sommer-teamene ville inspirere DEG til å satse noen måneder eller et helt år på team. Studer våre kurser og arrangement nedenfor, og skriv til oss snarest og be om nærmere opplysninger. O.U.T. Box 8, 4480 Kvinesdal.

Et «smilende» Fevikteam klar til dagens aksjon. Fra venstre: Sonja, Judith, Tom Arvid, Arnt og Jim.

O.U.T. søker FOTSOLDATER

**Store evangeliserings-aksjoner i Larvik, Karmøy og Nordheim i tiden
1. september til 31. oktober**

I forbindelse med korstog og møteserier som Aril Edvardsen og Åge Åleskjær vil ha til høsten, vil OPERASJON UNGDOMSTEAM engasjere seg sterkt i forberedelsene. Vi starter opp i Larvik 1. sept. og fortsetter på Karmøy 8 okt. og avslutter på Oasen i Nordheim ved Haugesund ca. 1. nov.

Det vil bli husbesøk, skole- og gate-evangelisering, friluftsmøter og deltakelse i offentlige møter.

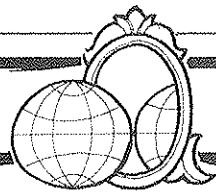
Hvem kan delta? Ungdommer mellom 17 og 35 år, som er friske og sunne. De bør ellers ha iver og brann i hjertet etter å vinne sjeler for Jesus. Full opplæring vil bli gitt. De vil bli plassert sammen med ungdommer som har lang erfaring i evangelisering-sarbeid.

Hva koster det? Alle utgifter vil bli dekket av en felles teamkasse. Inntekten får de gjennom overskudd av boksalg.

Alle andre opplysninger får du hos O.U.T. box 8, 4480 Kvinesdal. Skriv snarest og be om innmeldingsskjema.

Willy, Solvei og Sigg-Britt, henholdsvis fra Norge, Danmark og Sverige har virket i Danmark hele sommeren.

Sadon retreatsenter

kunne i sommer feire sitt 25 års jubileum. Edin Løvas har helt fra 1955 stått sentralt i ledelsen av dette særpregede retreat-sentret. I «Rundbrevet» som sentret sender ut skriver han bl.a.: «Sandom er annerledes enn andre retreatsentra. Ikke fordi vår dagsrytme og ordninger er så spesielle, men fordi vi er bærere av et særlig budskap.

«Dette er grunne til at vi ikke har en hel rekke prestér og pastorer som retreatledere, slik tilfellet er ved alle de retreatsentra jeg kjenner til. Den som skal lede retreatet på Sandom, må først og fremst være ett med det Kristusbudskapet Gud har gitt oss.» Vidre skriver han: «Vi har ikke organisatorisk samarbeid med noen kirke eller tros-samfunn. Her har vi altså ingen trygghet. I Norge er vår tverrkirkelige linje ytterst vanskelig å følge. Vi lever altså på nåde fra dag til dag. Vi tjener så lenge Gud vil gi muligheter til det. Og vi fryder oss over å få lov å se når Kristus gjør under hos en stadig strøm av retreatgjester.» (Se forøvrig «Kalendareren» i dette nr.)

Aksjon for god litteratur

En gruppe kristne ønsker å aksjonere for større spredning av to bøker som gavner til norske husstander. Det gjelder først og fremst boken: «Nei, ærlig talt. Populære undskyldninger for å unngå Jesus Kristus» som er kommet på Luther Forlag. Den andre boken som man bl.a. har sendt til alle regjerings- og stortingsmedlemmer er av C. S. Lewis «Mere Christianiy». Boken er på engelsk og kan fåes gjennom «Biblicum» St. Olavsgt. 24, Oslo 1. Lewis kom fra et ateistisk miljø, men gjennom livskriser og selvstendig refleksjon ble han en overbevist kristen.

Man oppfordrer til å danne grupper innenfor alle menigheter med minst et ½ times bønnestjeneste hver dag. I løpet av et års tid bør man da i samarbeide med prest/menighet dele ut boken «Nei, ærlig talt» til samtlige husstander. I et opprop fra aksjonskomiteen heter det bl.a.:

«Mange av oss som har fått så meget gjennom den karismatiske bevegelsen, både ved at Bibelen er blitt mere levende og aktuell enn tidligere for oss og ved at Jesus er blitt mere virkelig og herliggjort, har begynt å føle en større nød for vårt kirkesamfunn, men også for vårt land og folk.»

Et av medlemmene i aksjonskomiteen er Hans Jacob Frøen.

Karismatikere i USA

Det kjente bladet «Christianity Today» har engasjert Gallup for en omfattende måling av ulike sider av kristentroen i dagens Amerika. Bl.a. har de forsøkt registrert den karismatiske vekkelses utbredelse i landet. De tall som bladet legger fram er ganske oppsiktsvekkende. De viser at hele 19% av alle voksne amerikanere (over 29 mill.) regner seg selv for å være «karismatiske» kristne. Disse 29 mill. karismatikere finnes idag i alle kjente kirkesamfunn i USA. Undersøkelsen viser videre at bare en mindre del av alle de som regner seg som karismatikere har talt i tunger, omkring 5 mill. av de 29 mill. For de større kirkesamfunn ser tallene slik ut: (Prosenten i forhold til total antall medlemmer).

Katolske kirke: 18% av karismatikere og rundt 2% (av alle amerikanske katolikker) har talt i tunger.

Baptistene: 20% er karismatikere og over 1% har talt i tunger.

Metodistene: 18% er karismatikere og under 2% har talt i tunger.

Lutheranerne: 20% er karismatikere og ca. 3% taler i tunger.

At bare 17% av de som betegner seg selv som karismatiker taler i tunger kom ikke så overra-

skende på ledere innenfor de ulike pinseretninger i USA. Tidligere undersøkelser viser at 50 til 66% av medlemmene i de «klassiske» pinsemenigheter aldri har talt i tunger! I Chile taler bare 49% av pastorene i landets pinsevekkelse i tunger.

Et annet interessant trekk ved undersøkelsen er at karismatikkerne utgjør like mange menn som kvinner, mens prosenten blant landet evangeliske kristne er 63% kvinner og bare 38% menn. Bare 42% av karismatikkerne som taler i tunger er kvinner og 58% er menn.

Den populære oppfatning hos mange er jo at det er kvinner som er mest åpne for den karismatiske vekkelse og åndelige gaver, dette er altså ikke slik i USA. Fremfor alt viser denne undersøkelsen den veldige vekst som den karismatiske vekkelse har hatt de siste årene. De fleste kirke-ledere peker på at årsaken til denne sterke vekst av karismatikere de siste ti år har sin bakgrunn i den moralske og religiøse forfall i landet. «Den karismatiske vekkelse kan ses som et behov for å fylle et følelsesmessig og erfaringsmessig vakuum i Amerikansk kristendom som er blitt mere liberal og rasjonalistisk» sier Cottrell. «Kirkene syntes ikke å gi åndelige dybder», sier McDonnell. «Folk søker der de kan bli mettet og finne samfunn. De finner sitt åndelige sentrum i bønnegrupper fremfor kirkeliv, selv om de fortsatt møter fram til gudstjenester. Folk ønsker å oppleve Gud, ikke bare vite at han eksisterer. Karismatikkerne har vært istand til å vise at Gud er her, nå, idag — en person, som elsker og har omsorg og veileder, og at de vet dette gjennom erfaring.»

Det blir også påpekt at den sterke vekst av karismatikere har skapt et stort behov for bibelundervisning, men som pinselider Thomas Zimmermann sier til Christianity Today: «Gud venter ikke til folk har en perfekt teologisk forståelse før han gir gjenfødelse og andre åndelige velsignelser.»

Den bibelske pastor

En pastor i Bogota, Colombia har opplevet at hans virksomhet har vokst fra 4 medlemmer til 500 i løpet av tre år. Om hemmeligheten bak veksten skriver han til kirkevekstforskeren J. Montgomery:

«For tre år siden deltok jeg på en predikant konferanse hvor Darly Platt underviste om den bibelske basis for pastor-tjenesten. Denne undervisningen revolusjonerte min tjeneste. De nye ideer erstattet de gamle og utbrukte og jeg fikk en ny fokus. Jeg oppdaget at en pastor var noe mer enn bare en slags menighets-vaktmester. Den bibelske pastor er den som mangfoldiggjør seg selv, ved å vinne, trene og fostre andre inn i tjeneste.»

Pastor Rafael Villar som skriver dette er over 50 år, men Montgomery håper at denne sannhet vil bli forstått av både yngre og eldre pastorer over hele verden.

Vekkelse blant flyktninger på Cambodia

Antallet av Cambodianske kristne bare i en Thailandsk leir overgår det totale kjente antall av kristne i Cambodia i 1975. En forsamling av nyfrelste i Khao I Dang leiren samles i en stor bambus-kirke som tar 3000. Mere enn 40 cellegrupper samles gjennom uken i ulike deler av den store leiren som er hjem for over 110.000 flyktninger. Man regner med at det er ca. 10.000 kristne bare i denne leiren.» Det er også grunner til å anta at vekkelse også pågår i selve Cambodia. Flyktninger som kommer til grensen for å hente mat spør også et Bibelen på deres eget språk,» sier Reg Reimer, direktør for The Christian and Missionary Alliance i Thailand.

Fra: «Missionary News Service»

Kina

Flere førstehånds rapporter indikerer en mektig bevegelse av Guds And i en rekke landsbyer i Syd-øst kysten av Kina. Hovedsaklig gjennom personlig evangelisering, er et stort antall nyfrelste lagt til «hus-menigheter». En som nettopp har besøkt flere av disse «hus-menigheter» i syd-øst provinsen antar at ca. 80% av de som deltar i de utrolig overfylte hus-møtene er yngre mennesker under 30 år.

Fra «Watchmann on the Great Wall»

Algerie

Etter mange års arbeide er det lykket å etablere den første av 25 planlagte menigheter i Algerie, for North Africa Mission. For å kunne opprette en menighet, så kreves det at et antall døpte kristne, har valgt eldste og faste møter, og menigheten må ikke styres utenfra. Dette er ikke enkelt å få til i et land som er 99% muslimsk og hvor forfølgelse av kristne er normalt.

Fra: «The Church Around the World»

Når vekkelse blir trussel

OASE-dagene i Kristiansand i sommer har avdekket interessante holdninger hos enkelte kirkelige organisasjonsledere som tradisjonelt har støttet vekkelsen.

De vet ikke helt hva de skal mene om dette nye. Noen av Misjonssambandets ledende menn har likefrem advart mot å gå inn i det som presenterer seg som en vekkelse på luthersk kirke-mark i fornyelsens tegn.

Argumentene er bare delvis teologiske. På den ene side er man opptatt av det man omtaler som den lave teologiske temperatur i den karismatiske strøm. På den annen side spores det en slags redsel i Misjonssambandet forat dette arrangementet skal bryte for mye med de etablerte linjer organisasjonene imellom. At vekkelsen skal skje i et ingenmannsland, utenfor organisasjonsmønsteret.

Organisasjonsledere er vant til å tenke i toppladelse og fotfolk. Særlig Misjonssambandet har en ganske fast foreningsstruktur og klare kommandolinjer.

Det som nå begynner å skje, er at fotfolkene begynner å marsjere sammen under andre og nye faner. Det hele begynte kanskje for alvor med Aril Edwardsens gigantomter i Sarons Dal, der han bevisst samler mennesker fra alle kirkesamfunn i den åndelige fornyelsens tegn.

Edwardsen har fått problemer med den etablerte menighetsstruktur innen pinsebevegelsen. Nå ser det ut til at den etablerte organisasjonsledelsen innen Den Norske Kirke begynner å bli betenkt over den utvikling som ligger bak OASE-80.

Vekkelsen er i ferd med å bli en trussel.

I et intervju med Fredrik Grønningsæter i dette nummer, blir det betont at en vekkelse alltid er en trussel mot institusjoner og faste mønstre i kirkelivet. Her er en dynamikk som må få lov til å virke.

Kanskje vil det neste tiår bli en kriseperiode for de store kristelige organisasjonene. De er medlemsorganisasjoner som trenger en vidt foregret medlemsmasse for å holde oppe aktiviteten, både hjemme og ute. Samtidig står de i den vekkelsesradisjon som har sitt utspring hos Hans Nielsen Hauge.

Men nå begynner vekkelsens ild å brenne andre steder.

Det bør være et varsko for organisasjonene. Er de blitt så institusjonalisert og tilstivnet at de ikke lenger makter å fange opp det som bryter på hos enkeltmennesker og i lokalmiljøer?

Vil de kunne åpne seg og oppleve vekkelsen som en fornyende strøm?

Eller vil den bare bli en trussel?

Leder i «Vår kirke»

**Spalte-
redaktør:**
**Erling
Thu**
Eikebakken 13
4560 VANSE

Um kvelden måndag 29. okt. 79 bad eg til Herren Jesus og las Hans Ord. Da gav Han meg dette ved sin gode Ande.

«Gud vere takk fyr Si usegjelege gåva!» (2. Kor. 9,15)

1. Kor dyrt Du bruri køypte,
kor djup Di liding var!
So Satan ei oss gløypte,
Du siger med Deg bar.
Det kosta strid og tåra,
men no Du sit forklåra
ved sida av Din Far.

2. Kor stor var denne kjærleik
som DU oss elska med!
Du vann oss rettferd, verdlei,
og gjerdet braut Du ned.
Du alle synder sona,
so no kann songen tona
fyr di Du gjorde fred.

3. Kor rik ho er Di grøda,
Ditt liv gav mange folla!
Det kravde pinsla, møda,
no gror det på Din volla.
Du vann på dauden siger,
men løni Di vart diger,
Du Frelsar tru og hull!

Lova vere Gud!
Brørhelsing frå
Leiv Erdal,
Tjøme

Hos pottemageren

Jer. 18:1—10

Mel: Velsignet er det bånd . . .

Som pottemageren,
kan danne kjær af ler,
så vil Gud danne hver og en,
som han af hjertet ber.

Måske du lykkes ej
på skiven første gang;
måske du siger: «Nej o nej»,
når prøven synes lang.

Men Gud dig danne vil,
han midler fattes ej
og alt skal tjene kun dertil,
at du vil gå hans vej.

Så lad han få dig helt,
du er ham såre kær;
giv ham dit hjerte nu udelt,
og lev ham ganske nær.

Adolf Nielsen
Lyngsby
Danmark

Fest dine øyne på Jesus!

*Mel.: Jeg trenger din fylde,
min Jesus*

Fest dine øyne å Jesus
og se ingen annen vei!
Kun han er sannheten — livet!
ja veien han er for deg!
La Jesus i alt få råde —
han vet hva for deg er best;
la Jesus få overta roret —
for livet med ham er fest!

Fest dine øyne på Jesus
hvor enn du i verden er, —
ja se du kun bare på Jesus
om stormen den enn er svær!
Han vil deg sikkert føre
hjemad til himlens havn,
la intet deg livet berøve —
men hvil i din Frelsers favn!

Fest dine øyne på Jesus
og stol på hans løfters ord!
Guds herlighet du skal oppleve
når bare på ham du tror!
Stol ei på deg selv eller andre —
stol bare på Jesus Krist, —
for Han er den vei du skal vandre,
kun den leder hjem til sist!

Luk. 4,20 - Mark. 9,8 - Matt. 14,30
Es. 2,22

Karl G. Johnsen
Kragere

ANDAKT

*Melodi: Tror du Jesus er ennå
den samme*

I den stilleste andakt jeg kneler,
der jeg bøyer mitt hode i bønn.
:/:Ja, mitt lønnkammer
er i min stue,
og der møter jeg Jesus,
Guds Sønn:/:

Og der får jeg et møte med Jesus,
ja, der taler jeg stille med ham.
:/:For jeg sitter der
ved Jesu føtter,
lik Maria i biblens land:/:

Men så ofte jeg ligner på Martha,
hun som arbidet, strevet og slet.
:/:Hun som ei kunne
finne anledning,
til å sitte hos Frelseren ned:/:

Under arbeid og strev
blir min tanke,
ofte opptatt av verdslige ting.
:/:Sjelden stille mitt hjerte
vil blive,
innfor Jesus, forløseren min:/:

Da i bitreste anger jeg kneler,
hvor jeg roper:
«Tilgi meg, min Gud.»
:/:Jesus, lær meg min tanke
å vende,
alt mer imot himmelens Gud:/:

TIDEN

A. Horn

Jeg har aldri
forstått meg
på tiden —

Og den
har knapt nok
forstått meg —

Derfor
løfter jeg mine hender
til Herren:

lær meg å telle
mine dager! —

Trond Eide

Vi ser i dag at Guds folk finn kvarandre i eit fornøya og heilagt brorskap. Vi ser korleis Herren fører dei kristne inn i eit gjensidig forpliktande fellesskap. Mange ser i det som no hender ei oppfyljing av profetordet hjå Esekjel når han talar om at bein la seg innåt kvarandre, kom i rett forhold til kvarandre. Ut av dette ser vi at det vart forma ein stor hær som til slutt tok heile landet for Herren. Paulus seier at heile målet for hans teneste var å byggja eit kjærleikssullt samfunn. 1. Tim. 1,5. Å leva i harmoni er viktig i Guds rike så vi vert oppmoda til å leggja vinn på å vera eit i den fred som bind saman. Ei rett haldning til oss sjølv er ein nøkkel til ei rett haldning til andre. Å vera uavhengig og stolt gjer fellesskap uoppnåeleg.

Målet for eit heilagt brorskap er ein levande harmoni. Kjærleiken i brorskapet er ei oppfyljing av lova. Jesus bad at vi skulle vera eitt. Jeus bønn vil sjølv sagt verta høyrte og i eit heilagt brorskap vil verda sjå at ulike menneske er eitt og elskar kvarandre, og dei vil koma til tru.

Eit kjærleg brorskap bygg på visse grunnleggjande sanningar. Når vi bygg på desse kan vi ta vare på ein einskap som alt er der. Dei grunnleggjande sanningar vi byggjer eit heilagt brorskap på er:

- Vi har ein Far — alle er brør og systre
- Vi har ein Frelsar — alle er frelste syndarar.
- Vi har ein Ande — alle har det same ibuande livet.
- Vi har ein lekam — det er berre ein menighet.
- Vi har ei von, eit mål — Guds Rike no og evig herlegdom.

Vi tek vare på brorskapet og utviklar det ved rette haldningar og handlingar. Kjærleiken må omsetjast frå ord og teori til gjerning i den verkelege verda kor folk fornærmar oss og gjer urett mot oss. Vi tek vare på brorskapet ved å bera over med kvarandre og tilgje kvarandre. Her finnest ingen grenser. Sytti gonger sytti gjer vi dette på desse måtane:

- Audmjukt. Den som er stolt er alltid uavhengig og intolerant. Når vi ikkje er sjølvkloke er vi ei hyggjande kraft i brorskapet.
- Spaklynde — ei broten ånd. Ein spak mann slår ikkje attende. Jesus har her gjeve oss eit døme å følgja etter. Han var mjuk og mild. 1. Pet. 2,23.
- Tolmod. Kjærleiken er tolmodig. I

Heilagt brorskap

Av Erling Thu

eit heilagt brorskap har vi respekt for kvarandre og gjev kvarandre tid.

d. Vi talar sanninga i kjærleik til kvarandre og lever i lyset. Det vil seia at vi kan tala saman om lærespørsmål på ein kjærleg og ettergjevande måte (Jak. 3,17). Det vil og seia at vi ikkje lyg for kvarandre korkje i ord eller i gjerning. Vi kan vera sanne menneske saman.

e. I eit heilagt brorskap set vi oss ikkje til doms over kvarandre, men gjev kvarandre rom. Kjærleiken trur alt, vonar alt og tek alt opp i beste mening.

f. I eit heilagt brorskap set vi mot i kvarandre og oppbyggjer kvarandre. Det er ikkje nok at vi held oss bort frå negativ omtale og haldningar, men vi går positivt til verks og seier gode ting om kvarandre og til kvarandre.

g. I eit heilagt brorskap gjev vi kvarandre kjensle av menneskeverd ved å setja dei andre høgare enn oss sjølv. Sjølvhevdning og tom ære er det ikkje lenger plass for, audmjukt bøyer vi oss for Guds nåde i vår brør og tek imot det han har å gje.

h. I eit heilagt brorskap gjev vi oss sjølv til kvarandre slik vi først har gjeve oss til Kristus. Det inneber at vi tek

imot kvarandre og godtek kvarandre. Den Kristus har teke imot tek vi imot. Etter som vi lærer kvarandre å kjenna vert vi meir og meir knytta saman i kjærleik. Brorskapet vert uttrykt i paktord til eit paktfellesskap. Dette vert prøvd i store vanskar, men gjennom truskap og lojalitet står vi saman i tjukt og tynt. Ein er open og ærleg med kvarandre og syner omsut for kvarandre på ein jordnær måte, i bønn, praktisk hjelp og økonomi.

Eit heilagt brorskap inneber også underordning til eit åndeleg leiarsskap. Det står om Josef at han var hovding mellom sine brør. I eit sant brorskap vil det alltid vera slike som Herren har gjort til hovding mellom brørne sine som villig bøyer seg og fylgjer dei Herren på ein serskiidt måte har salva.

I eit heilagt brorskap er alle viktige og har sin gjerning å gjera, men ingen kan gjera som han sjølv vil. Livet trivest best i eit ordna samfunn. Vi må veta kven som står over oss i Herren så vi kan lyda dei leiarane som vaker over oss og skal gjera rekneskap for oss. Å stå i eit slikt forhold til åndelege leiarar gjev vern og er av dei store velsigningar vi får i eit heilagt brorskap. Det er ikkje her tale om nokon tankelaus underordning, men eit uttrykk for kjærleik og tillit. Jesus har gjeve oss eit fint døme på underordning og motivet bak i Joh. 14,31. Eg elskar Faderen og gjer som han har sagt.

Dei åndelege leiarane i eit heilagt brorskap er ikkje herrar over brørne sine. Dei prøver ikkje å trykkja nokon ned, men gjer alt dei kan for å lyfta brørne opp. Målet deira er å føra kvart menneske fram til mognad i Kristus.

Åndelege leiarar er og menn som sjølv står under autoritet og har menn ved sida si som kan gje dei åndeleg vern.

Ein åndeleg leiar er aldri åleine, han verdsetjer brorskapet med all hjelp og velsigning han der får.

Mange av oss har møtt store vanskar på vegen i Jesu fotefar. Mange er dei sår og vonbrot vi har fått. Sjela vår har ofte vore eit ope blødande sår. Den einaste staden vi finn verkeleg lindring er i det heilage samfunnet av brør og systarar i Herren. Der finn vi trøyst i Kristus, kveik i kjærleiken, samfunn i Anden, medkjensle i miskunn. Brorskapet er dyrt og heilagt. Det er umistandde.

NESTE NUMMER

48 sider fylt av reportasjer, intervjuer, fostrende undervisning, informasjon og inspirasjon til rikere kristenliv!

- «På hjul med korset»
Spesial-intervju med «Hippi-
presten fra Holywood: ART-
HUR BLESSITT.
- Så grep Gud inn:
FRA ULYKKENS FLAMMER
TIL ÅNDENS ILD. Møte med
Morten Klaseide.
- «Kirkesamfunnene er ubibel-
ske!» Samtale med baptisteo-
logen HENRY C. JOHNSEN.
- JUAN CARLOS ORTIZ
Norden-aktuell igjen som hø-
vedtaier på Internajonal
fornylses-konferanse i Jøn-
køpin i nov. -80. En spesiell
medarbeider har møtt Ortiz
for Pioneren.
- SVEN NILSSON:
«Livet i menigheten»
Første artikkel i en ny serie.
- OMSORGS RINGER
i hjemmene. I «hvordan be-
gynne?» Ny artikkel-serie ved
Rolf Erik Janøy.
- DE ÅNDELIGE GAVER
Bibelstudier ved Leif Jacob-
sen fortsetter.

PIONEREN

FOR FELLESKAP, UNDERVISNING OG EVANGELISERING

Send ikke penger nå. Du vil få tilsendt eget giro-kort for 1981 (kr. 30,00) senere.

NYTT abonnenter GAVE abonnement

Klipp ut bestillingskortet

**Bli
abonnet**

Fyll ut

klipp ut

**Postlegg
gratis**

IDAG

Vennligst sendt PIONEREN til:
(Skriv TYDELIG — med blokkbokstaver)

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ Poststed _____

Navnet på GIVEREN som ved
GAVE-ABN. skal ha regning

Navn _____

Adresse _____

Adresse _____

Postnr. _____ Poststed _____

BREV

SVARSENDING

Avtale nr. 405000/23

PIONEREN

N-4480 KVINESDAL
NORGE

Kan sendes
ufrankert
i Norden
Adressaten
vil betale
porto

OM DU FLYTTER
send oss gammel og ny adresse!

OM DU FLYTTER
send oss gammel og ny adresse!

OM DU FLYTTER
send oss gammel og ny adresse!

OM DU FLYTTER
send oss gammel og ny adresse!

Retur adresse: Boks 8, 4480 Kvinesdal Retur adresse: Boks 8, 4480 Kvinesdal Retur adresse: Boks 8, 4480 Kvinesdal Retur adresse: Boks 8,

Talekassetter fra stevnet i Sarons Dal 1980:

Antall: Nr.: Taler:

- ..... SH 925 ARIL EDVARDESEN
- ..... SH 980 ARIL EDVARDESEN
- ..... SH 993 SIGVARD WALLENBERG
- ..... SH 994 KJELL HALTORP
- ..... SH 995 TOM ERLANDSEN
- ..... SH 997 ERIK LARSSON
- ..... SH 998 ASBJØRN JOHANSEN
- ..... SH 999 STANLEY SJØBERG
- ..... SH 1000 G.L.JOHNSON 1
- ..... SH 1001 Dr.PAUL YONGGI CHO 1
- ..... SH 1002 Dr.JOHN W. HURSTON 1
- ..... SH 1003 G.L.JOHNSON 2
- ..... SH 1004 Dr.PAUL YONGGI CHO 2
- ..... SH 1005 G.L.JOHNSON 3
- ..... SH 1006 Dr.JOHN W. HURSTON 2
- ..... SH 1007 Dr.PAUL YONGGI CHO 3
- ..... SH 1008 Dr.PAUL YONGGI CHO 4
- ..... SH 1009 Dr.JOHN W. HURSTON 3
- ..... SH 1010 Dr.PAUL YONGGI CHO 5
- ..... SH 1011 G.L.JOHNSON 4
- ..... SH 1012 Dr.JOHN W. HURSTON 4
- ..... SH 1013 Dr.PAUL YONGGI CHO 6
- ..... SH 1014 G.L.JOHNSON og S.SJØBERG
- ..... SH 1015 Dr.PAUL YONGGI CHO 7
- ..... SH 1021 LEIF JAKOBSEN

Tittel:
»Korsets tiltreknings- og forvandlingskraft»
»Guds mangfoldiggjøring og talrikhet»
»Bærer du frukt»
»Menigheten i 1980-årene»
»Vårt menneskesyn»
»Endet: lens store fare»
»Jesu Kristi Kors»
»Vår tids evangelisering»
»Besluttosomhet og entusiasme»
»Riktige holdninger til kirkevekst»
»Kirkevekst Dynamikk»
»Et åpent hjerte og åpne hender»
»Guds kongerike i dag»
»Den troendes kraft»
»Utvikling av lekfolk som ledere»
»Befrielse fra blokkerende faktorer»
»Den nye paks tjeneste» (»Prinsippene for kirkevekst»)
»Pastorens rolle i å utvikle lekledere»
»Blodet som talem»
»Prinsipper for et lykkelig hjem»
»Jesus, det fullkomne Tabernaklet»
»Mobilisering av lekfolk»
»Den Hellige Ånd virker»
»Fra umulighetstenkning til mulighetstenkning»
»De åndelige gaver og kirkevekst»

TALEKASSETTE. FRA DYPERE LIV KONFERANSEN I SARONS DAL 1980:

- ..... SH 990 HARALD DYSJELAND
- ..... SH 991 ARIL EDVARDESEN
- ..... SH 1018 MICHAEL HARRY 1
- ..... SH 986 MICHAEL HARRY 2
- ..... SH 1019 HANS JACOB FRØEN
- ..... SH 1020 ÅGE ÅLESKJÆR

NYE SANGKASSETTER FRA SARONS DAL:

- ..... SH 987 ARIL EDVARDESEN
- ..... SH 1016 AUD KARIN HAUGEN
- ..... SH 1017 EIVIN EDVARDESEN

Talekassetten koster kr. 30,- pr. stk.
Ved kjøp av minst 3 eks. av samme kassett gis 32% rabatt.

Navn:.....
Adresse:.....
Postnummer:..... Poststed:.....
Bestill de ønskede kassetter idag. Vi ekspederer straks.
Bestillingen sendes til LOGOS FORLAG, N-4480 KVINESDAL, NORGE. Telf. (043) 50419.

kr. 45,-
kr. 45,-
kr. 45,-

